

საერთო გაფატი

№38 (167) • 28.09-04.10, 2011 წელი • გამომდის ოთხშაბათობით • www.saertgazeti.net; e-mail: saertgazeti@yahoo.com • ღასი 1 ლარი

uaxl oes xanebSi patriarqis sabol oo ganadgurebaa dagegmi I i, radgan seqtembris bol os ufl iswul i unda dai bados!

„...გინდა თუ არა უწმინდესმა უნდა შეაკლას თავი ამ ხელისუფლებას და ერი გადაგვარჩინოს. შეაკლავს კიდეც, თუ დაინახავს, რომ ამ ერსაც სურს გადაარჩინა, მაგრამ სურს კი?“

`es tartarozebi an saakaSvil is imnaTel mironas dasvamen patriarqad, romelic momaval patriarqobaze pretenzias ukve aRarc mal avs, an kidev mas, vinc `kosmopol it-masonTa- daval ebebs `pirnaTI ad- Seasrul ebs.-

Ria weril i saqarTvel os kaTol ikos-patriarqs

თქვენო უწმინდესობავ! სამოქალაქო, მმართველელი ომი დაიწყო და დუმდით! აფხაზეთის ომი იყო და დუმდით! ოსები და ქართველები დავერიეთ ერთმანეთს და დუმდით! პარლამენტის კარები წისლით შეამტვრიეს და დუმდით! გლდანის ეკლესია „ურალით“ შელეწეს და დუმდით! უდანაშაულო ადამიანები ქუჩაში დახვრიტეს და დუმდით! ნახევარი საქართველო ცინეში ჩაყარეს და დუმდით! წმიდა სინოდმა ანტიმართლმადიდებლურ კანონს დაუჭირა მხარი და დუმდით! ამასობაში საქართველო თავზე ჩამოგვემსო და თქვენ ისევ დუმხართ! — მოელი 35 წლის განმავლობაში აგრერიგად რამ დაგაშინათ, თქვენო უწმინდესობავ, სათქმელს ვერასოდეს ღიად და პირდაპირ რომ ვერ ამბობთ?!

cxedrebi T mo fenil i gza sapatrjarqo taxt isken

მოთავრებუბსკობისი შიო (აგალიშვილი)

ნიკორწმინდელი ებსკობისი აშბროსი (ქათაშაძე)

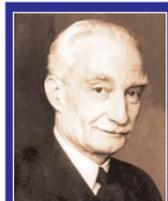
„ყველანი, სამღვდელონი თუ საერონი გაოგნებულნი უყურებენ ხვალინდელ დღეს და არ იციან, რას მოიტანს იგი. სამღვდელოთა ერთი ნაწილი. რომელნიც მხოლოდ ანგარებით არიან შეპყრობილნი, დაჰკანკალებენ თავიანთ თბილ ადგილებს, მლიქვნელობენ და ყოველგვარი გზით ცდილობენ შეინარჩუნონ ის საბუღრები, რომლებშიც ისინი შემთხვევამ ჩასვა.“

შეუფე ილარიონი (საშხარაძე)

panki si s xeoba `nacebma- da vahabi tebma dai pyres!

qveyana avadaa `saerTo gazeTi- konsil iums i wvevs

ივანე ავახიანიძე:

„სომხები ორმაგს კავშირს იჭერდნენ: ერთის მხრით საქართველოსთან, მეფე ერეკლე II ან გიორგი მეფესთან, საქართველოში შემოიხიზნებოდნენ ხოლმე, ვითარცა დევნილნი და შედარებით მყუდრო თავშესაფარს პოულობდნენ. იმავე დროს, მეორე მხრით კი — იდუმალ რუსეთის მფარველობას ამოეფარებოდნენ ხოლმე.“

ჰოთა გუჩუია:

საქართველოში დღეს ყველაფერი მეორადია — მეორადი ტანსაცმლიდან დაწყებული მეორადი ხელისუფლებით დამთავრებული

ქიქიაშვილი ვალია:

„მუსლიმანთა წინააღმდეგ დღევანდელი ევროპული ქვეყნების რაინდთა ბრძოლებში დავით აღმაშენებლის მოლაშქრეებიც მონაწილეობდნენ, რომელთა ზოგიერთი გვარი შემონახულია (შელია, ხარბედია და სხვა) და ისინი ლაშქრობის შემდეგ ევროპაში დასახლდნენ. მეგრელები მრავლად იყვნენ ჯვაროსნულ ლაშქრობებშიც.“

xal xis azriT

„ისეთი სიმშვიდეა საქართველოში, ფეისბუქი რომ არ გქონდეს კაცს, თავი ერთერთ განვითარებულ და დემოკრატიის ოაზის ქვეყანაში გეგონება“.

ანომორფიკატორი სიხის დასახლებულ სახლში

საქართველოს პარლამენტმა პირველი მოსმენით, 84 ხმით ერთხმად საარჩევნო კოდექსში შესატანი ის ცვლილება მიიღო, რომელიც ანომორფიკატორს სიხის დასახლებულ სახლში...

საკანონმდებლო წინადადების ინიციატორია ფრაქცია "ქრისტიან-დემოკრატები", ავტორები კი - ახალ საარჩევნო კოდექსზე მომუშავე საარჩევნო კომისიის წევრები.

კანონპროექტის თანახმად, სახელმწიფო კომისია 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებისთვის ანომორფიკატორს სიხის დასახლებულ სახლში...

თინა ხიდაშელი: უკმაყოფილო ვარ ჩემი მუშაობის მიხედვით

თინა ხიდაშელი: უკმაყოფილო ვარ ჩემი მუშაობის მიხედვით. მინისტრის პრეს-სპიკერის მანანა მანჯგალაძის განცხადებას...

თბილისის საკრებულოს რეპუბლიკელი წევრი პრეზიდენტის პრეს-სპიკერის მანანა მანჯგალაძის განცხადებას...

თქმითაც, საქართველოს ხელისუფლებას ელექტრომანქანების ქვეყანაში შემოყვანასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება არ მიუღია. როგორც ხიდაშელი აღნიშნავს, მიუხედავად პრეზიდენტის პრეს-სპიკერის განცხადებისა, საზოგადოებისათვის აღნიშნული კომენტარი...

"ეროვნული საბჭო" აფხაზეთთან და ცხინვალთან ურთიერთობის აღდგენის საკითხზე

"ეროვნული საბჭო" ქართულ-აფხაზეთის და ქართულ-ოსური ურთიერთობების აღდგენის ერთდროულ გზად, საქართველოს ხელისუფლების ცვლილებას მიიჩნევს. როგორც "საბჭოს" ლიდერები ზვიად დიდიგური და კობა დავითაშვილი აცხადებენ, "ეროვნული საბჭოს" აზრით, ქართულ-აფხაზეთის და ქართულ-ოსური ურთიერთობების აღდგენის ერთდროულ შესაძლებლობა ქართულ სახელმწიფოს მხოლოდ სააკაშვილისა და მისი გუნდის ჩამოცილების შემთხვევაში მიეცემა. მათი თქმით, არსებულ ხელისუფლებას პრობლემის გადაწყვეტისთვის საჭირო ყველა პოლიტიკური და მორალური რესურსი ამოწურული აქვს.

სოხუმის დაკეციდან 18 წლის განმავლობაში არც შევარდნაძის და არც სააკაშვილის ხელისუფლებას არ გადაუდგამს პოზიციური ნაბიჯი, რომელიც ქართველი და აფხაზი ხალხის თანაცხოვრებას ხელს შეუწყობდა.

საქართველოში 115 წლის ქალბატონი ჩამოვლილი

რუსეთის ფედერაციის სტავროპოლის მხარის მიგრაციის ფედერალურმა სამსახურმა საზღვარგარეთის პასპორტი დაუმზადა ქალს, რომელსაც ცოტა ხნის წინ 115 წელი შესრულდა. რუსული მედიის ინფორმაციით, ამჟამად ქალაქ სტავროპოლში მცხოვრები ნარგიზ მუსაევა საქართველოშია დაბრუნებული და საზღვარგარეთის პასპორტიც იმისათვის სჭირდება, რომ თავის ისტორიულ სამშობლო საქართველოში წაეთესავეთ მონახულოს. 115 წლის მუსაევა გარდაბანის რაიონის სოფელ ალაკლაში მიემგზავრება.

საკრებულოს რეპუბლიკელი დეპუტატის თქმით, დღეს უკვე ნათელი ხდება, რომ ეს გეგმა, ისევე როგორც სააკაშვილის მიერ გამოცხადებული ბევრი სხვა რეველუციური პროექტი ჩაიშალა. შეგახსენებთ, რომ დღეს ელექტრო მანქანების შემოყვანის საკითხთან დაკავშირებით პრეზიდენტის პრეს-სპიკერმა მანანა მანჯგალაძემ განცხადება დღეს გააკეთა. მისი განცხადებით, საქართველოს ხელისუფლებას ამ თემისადმი ინტერესი მართლაც გააჩნია, თუმცა ჯერჯერობით არანაირი გადაწყვეტილება მიღებული არ არის.

ღვთისმშობლის ხელისუფლების აღდგენის საკითხი

ღვთისმშობლის ხელისუფლების აღდგენის საკითხი ბრძოლის საერთაშორისო დღეს აღნიშნავს. ცოფი მწვავე ვირუსული ზოონოზური დაავადებაა, რომელიც შესაბამისი იმუნოროგულიაქტიური ჩარევის გარეშე ლეტალურად სრულდება. ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის მონაცემებით, ამ დაავადებისგან ყოველწლიურად 55000 ადამიანი იღუპება, მათგან 99 პროცენტი ცოფთან კონტაქტის შედეგად ინფიცირდება. შემთხვევები ძირითადად აზიისა და აფრიკის ქვეყნებში ფიქსირდება, სადაც უმეტესად 15 წლამდე ასაკის ბავშვები ავადდებიან. აზიისა და ევროპის ქვეყნებში ადამიანთა დაინფიცირება ძირითადად ხდება ძაღლთან და კატასთან, იშვიათად კი მეფრინველს, ტურასთან კონტაქტის შედეგად. ამერიკასა და ჩრდილოეთ ევროპის ქვეყნებში ინფექციის წყარო ძირითადად ღამურაა. მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში ინფექციის ძირითადი წყარო ძაღლები არიან, მაგრამ მათი მასიური განადგურება ცოფის კონტროლის ეფექტური მეთოდი არ არის. ადამიანებსა და ცხოველებში ცოფის კონტროლი უნდა განხორციელდეს ადგილობრივი მართვლობის, ჯანდაცვისა და ვეტერინარული სამსახურების ერთობლივი, შეთანხმებული მუშაობით, რომლის პროცესშიც გამოყენებული უნდა იქნეს ჰუმანური და ეთიკური მეთოდები.

skol a-l iceum `mTiebSi - arsebul mdgomareobas pedagogi monaTmfl obel ur wyobas adarebs da e.w CaSvebis institutis aqtiur arsebobaze saubrobs

თბილისში მდებარე სკოლა-ლიცეუმ "მთიებში" მოსწავლეებისათვის არაჯანსაღი პირობები შექმნილი, ხოლო პედაგოგებს სკოლის ხელმძღვანელობა ატერორებს. აღნიშნული სკოლა პეკინის გამზირის №34-ში მდებარეობს. როგორც "საერთო გაზეთს" ამავე სკოლის ერთ-ერთმა პედაგოგმა (რომელმაც თავისი უსაფრთხოებისა და სამსახურის გარეშე დარჩენის შიშით ინკოგნიტოდ დარჩენა გვთხოვა) განუცხადა, სკოლაში ბავშვების ჯანმთელობისთვის საშიხოდ სისუფთავე არ არის დაცული. იმ ადამიანს, ვინც რამეზე უკმაყოფილებას გამოთქვამს, სასტიკი საყვედური ელის, ხოლო წესების დაუმორჩილებლობის შემთხვევაში მონათმფლობელური წყობის კოლონია, სადაც კომუნისმი ყველის და ე.წ ჩაშვების ინსტიტუტი კარგად მოქმედებს. მსგავსი რამ აქამდე არცერთ სამსახურში არ მინახავს, - აღნიშნა პედაგოგმა. მისივე თქმით, თუ მშობელს დირექტორთან გასაუბრება მოუნდება, ამ დროს დირექტორი მინისტრის მითითებით მოუწოდებელი ხდება და მასთან შეხვედრა თითქმის შეუძლებელია. მასთან შეხვედრის ბედი მხოლოდ მას შემდეგ წყდება, რაც დირექტორი მშობლისათვის საინტერესო საკითხს წინასწარ გაიგებს. „სად არ მიმუშავია, მაგრამ ამ სკოლაში შექმნილმა პირობებმა ფსიქოლოგიურად გამანადგურა. არ

ვევაში - თანამდებობის დატოვება. პედაგოგი სკოლის დირექტორის, ვინც ნინო ჩიკაიძის მიერ შექმნილ დესპოტურ შინაგანაწესზე საუბრობს.

„სკოლაში სისუფთავე არ არის დაცული, რაზეც ხმა ამოვიღე და ხმამაღლა ვთქვი, რომ ასე არ შეიძლება და ეს მდგომარეობა უნდა გამოსწორდეს. მეც დედა ვარ და გული მტკივა, როცა ბავშვები არაჯანსაღ გარემოში სწავლობენ. მერე რა, რომ ეს მოსწავლეები ჩემი დეიძლი შვილები არ არიან? ამაზე სკოლის ხელმძღვანელობისგან მწარე საყვედური მივიღე. როგორც აღმოჩნდა, საკითხების წამოჭრა და საკუთარი აზრის გამოთქმის უფლება არავის აქვს. დირექტორს რამდენიმე ხელქვეითი ჰყავს, რომლებიც, ყურმოჭრილი მონების მსგავსად, მის დავალებებს ასრულებენ. ისინი ყველა პედაგოგის კარებთან არიან ატყუებული და აყურადებენ, ვინ რას ლაპარაკობს. აბა, ერთი საყვედური წამოგცდეს, იმ წუთას დაგებარებენ და მონასავით დატყუქსავენ. ეს სკოლა კი არა, თანაბრ კილაჰმ

„საერთო გაზეთი“ მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილაძე. მისი: თბილისი, ალექსანდრის 164; ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97 რეგისტრაციის №202375349

გაზეთი ხელმძღვანელობს თანამედროვე ჟურნალის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციის არ დაინახებოდეს რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. განაგრძობს შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი აპირის ვალში. გამოქვეყნებული მასალა ავტორს არ უბრუნდება.

თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

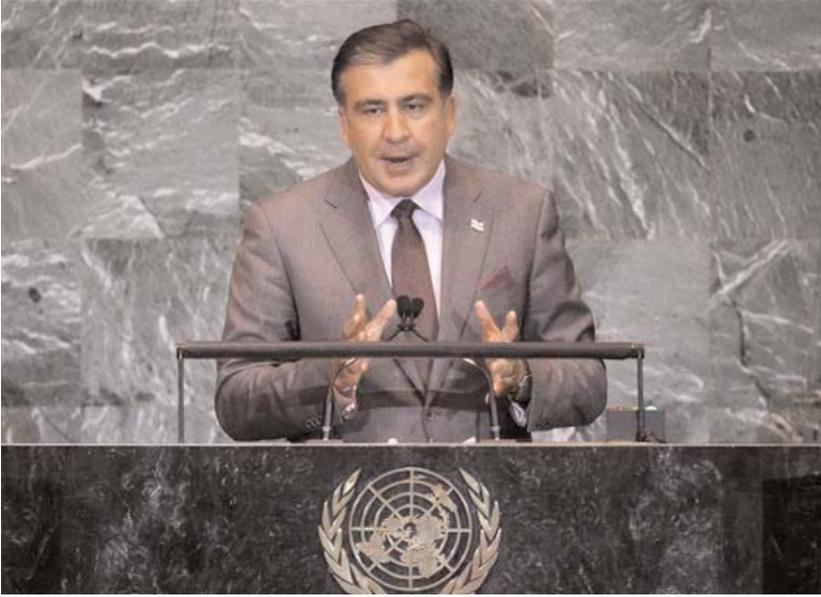
თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

თავმოსულება უღი.

მიხეილ სააკაშვილს არაბთა გაერთიანების სახელმწიფოების მმართველად ნიშნავენ?

გაეროს გენერალურ ასამბლეაზე კონკორდიაში გამოსვლის შემდეგ, მე ვამაყობ ჩემი პრეზიდენტით და ვამაყობ ჩემი ქვეყნით – საქართველოთი.

ეს რა ქვეყანა გვქონია – „რა მხნე, რა მდიდარი, უღერს ქვის სიმფონია, ისმის რამდენადარ“...

ეს რა პრეზიდენტი გვყოლია – როგორი ბრძენი და გონიერი, როგორი სულმაღალი და როგორი ტანმაღალი, როგორი შორსმჭვრეტელი და როგორი აღმშენებელი.

არ ვიცოდით! ვერ ვხვდებოდით! ვერ ვგრძნობდით!

მანცლამანც ცხრა ზღვის და ცხრა მთის იქით უნდა წავიდეს კაცი, რომ მის სიდიადეს და გენიალობას მივხვდეთ?

მანცლამანც კონკორდიაზე გამოსვლის შემდეგ, როცა მსოფლიოს ერთა წარმომადგენლები ხანგრძლივი, მჭუსარე ტაშით ავიღოებდნენ ჩვენს მჭვერმეტყველ პრეზიდენტს, უნდა მივხვდეთ, რა დონის და რა გაქანების მსოფლიო მასშტაბის პოლიტიკოსი გვყავს?

ცოდვია ეს კაცი საქართველოში. ამ გაქანების მოაზროვნისთვის, ამ დონის პოლიტიკოსისთვის საქართველო ძალიან პატარაა!

დიდი ასპარეზი უნდა მიეცეს ამ ადამიანს, რომ ლაღად გაშალოს ფრთები.

ვეშაბი რომ გუბურაში ჩააგდო, ისეა სააკაშვილისთვის საქართველო.

ოკეანეში უნდა გადავასახლოთ ეს ვეშაბი, თორემ დაგვეხრჩობა ამ გუბურაში.

საკაშვილმა პირდაპირ უთხრა მთელ მსოფლიოს – რა გაერო, რისი გაერო, გაეროც მე ვარ და თქვენი იდეოლოგიური მამა და წინამძღოლი, ამიტომ მე მომეყვით, მე მისმინეთ, მე დამიჯერეთ, თუ გინდათ, რაღაცას მი-აღწიოთო.

ვენაცვალე მაგას, ეს რა გენიოსი, ეს რა ბუმბერაზი პოლიტიკოსი გვყავს! გეუბნებით, ამაყი ვარ-მეთქი!

– რევოლუცია ძნელია, მაგრამ რევოლუციის შემდეგ სწორი მიმართულების აღება უფრო ძნელია... ჩვენ ამ მხრივ დიდი გამოცდილება გვაქვს... ამ

კუთხით არაბულ ქვეყნებს დიდი დახმარება შეგვიძლია გავუწიოთ – ჭეჭე-და ჩვენი გენიოსი და გული სიამაყით მეგვსებოდა.

როგორც ამბობენ, მალე თბილისში გაიხსნება სასწავლო ცენტრი რევოლუციური გამოცდილი არაბული ქვეყნების წარმომადგენლებისთვის, სადაც არაბებს ცალკეულ დისციპლინებს გამოცდილი ქართველი ინსტრუქტორები შეასწავლიან:

„როგორ გავაყალბოთ არჩევნები“ – (კურსის ხელმძღვანელები: ხ. გოგორიშვილი, მ. მაჭავარიანი, ლ. თარხნიშვილი).

„მოპიტიზმითა დაშლა-დარბაზა-დაპანდურება“ (კურსის ხელმძღვანელები: ი. მერაბიშვილი, გ. ბოკერია).

„დემოკრატია გინდებლარი-ინე? – პაშალუსტა!“ – (კურსის პირადად წარუძღვება მანსტრო მ. სააკაშვილი).

„როგორ გავაყვსოთ ცინემა-ბი?“ (ხელმძღვანელი ზ. ადგიშვილი).

„როგორ გავაყვსოთ მოსახლეობა საკუთარი ძმამინდანი და როგორ გავაყვსოთ და-რჩენილმები?“ (კურსი მიჰყავს ნგილაურს და ვ.ქობაღიას).

გარდა ჩამოთვლილი დისციპლინებისა სასწავლო ცენტრში იმუშავებს სემინარები: „შენ დაშა, ანუ ლხინი შამინანობის დროს“, „ჭამა და სმისი“, „ატკატი-პორუშვი-ის ალტმინატიზა“ და ა.შ.

არაბები, რომლებმაც საკუთარი ხელით დაანგრეს თავიანთი სახელმწიფოები, იმედია, სააკაშვილის და მისი სემინარების წყალობით, ხელახლა ააშენებენ ამ სახელმწიფოებს, მიხედვით სააკაშვილს კი არაბთა გაერთიანებული სახელმწიფოების მმართველად დანიშნავენ.

აი, მაშინ მიხვდებიან ეგენი რას ნიშნავს ნამდვილი ქართული დემოკრატია, რომელსაც მსოფლიოში ჯერ ანალოგი არ აქვს.

აი, მაშინ ამოვალთ ამ არაბების ოხტში, რომლებიც საუკუნეთა განმავლობაში სისხლს გვიშრობდნენ.

გადავიდა: 2013 წელს პრეზიდენტად ნათელასვილს ვირცხვტ

2013 წელს სააკაშვილს საპრეზიდენტო ვადა უმთავრდება და კონსტიტუციის თანახმად პრეზიდენტობაზე კენჭს ვერ იყრის.

საკაშვილი კი უშველის თავს, მაგრამ საქართველოს რა ეშველება მისი წასვლის შემდეგ?

ზიზილ-პიპილებით მორთული ხუხულა, რომელსაც სააკაშვილი აშენებს, მისი წასვლისთანავე დაიშლება და ხელთ შეგვრჩება გაპარტახებული ქვეყანა და უზარაზარი ვალები.

კაცი, თუ ნორმალურია, სააკაშვილის შემდეგ ხელი-

სუფლებაში მოსვლას არ უნდა ცდილობდეს, რადგან ისეთ მექვიდრეობას მიიღებს, იმდენი პრობლემები დახვდება, ამ პრობლემებში და ამ ნანგრევებში ცოცხლად დაიმარხება.

მიუხედავად ამისა, პოსტ-საკაშვილისეულ საქართველოში პრეზიდენტობის მსურველი მანც მრავლადაა.

განსაკუთრებით შალვა აქტიურობს, ნათელასვილი – ოპოზიციონერობის 15

წლიანი სტაჟი მაქვს და სხვა ვინ უნდა იყოს საქართველოს პრეზიდენტი, თუ არა მეო?!

„ლეიბორისტების“ ნესტან-დარეჯანმა ნესტან კირთაძემ პირდაპირ ულტიმატუმი წაუყენა ქართველ ხალხს – საქართველოს მომავალი პრეზიდენტი მხოლოდ და მხოლოდ ბატონი შალვა უნდა იყოსო.

ჩუმად ხომ არ მტრობს ქნი ნესტანი ბ-ნ შალვას?

აბა, სააკაშვილის შემდეგ ადამიანის პრეზიდენტად გაწირვა იქნება?

თუმცა, რადგან არ იშლიან, ავირჩიოთ ამ ერთ ჯერზე ნათელასვილი პრეზიდენტად, ჰა და ჰა, სამი თვე გაქაჩოს, მერე კი სააკაშვილისთვის მოსაკითხ ცოდვებსაც შალვას მოკითხავენ და... ისიც დაისვენებს და ჩვენც დავისვენებთ მისი პოლიტიკოსობისგან.

თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი. თავმოსულება უღი.

dagvi anebul i weril i qarTul `opozicias~ erTi amomrCevl is Tval iT

ჩემი და ჩემი თაობის ინტერესი არ არის ხელისუფლებაში მოხვლა, პარლამენტში მოხვედრა ან რაიმეს მოხვეჭა, ანუ აბსოლუტურად უანგაროდ ვოცნებობ, რომ ქართული სახელმწიფოში ქართული საქმე კეთდებოდეს ეროვნული ხელისუფლების მიერ და თუ ქართველი ერი ამის ღირსია, ეს მოხდება.

2003 წლის ნოემბრიდან საქართველოში „ნაღირობის სეზონი“ დაიწყო. მონადირეთა სამიზნე მიზანმიმართულად ხდება ეროვნული ცნობიერება, კულტურა, მართლმადიდებლობა და ყოველგვარი ქართული საქმე, განსხვავებული აზრი. დღეს ქართველების უბედურება ეროვნული თვითშეგნების არარსებობაა. აწუხებს ეს რომელიმე ოპოზიციურ პარტიას ან ვინ იწოდება დღეს ოპოზიციად?

ენანობ, რომ წარსულში „ახლების“ წევრი ვიყავი, მნაჭყედიასთან საუბარში „რესპუბლიკელებთან“ მათ გაერთიანებას ეჭვით შეხედე და „ეროვნულ ფორუმთან“ კავშირისაკენ მიუწოდე.

ენანობ, როცა ტელევიკომპანია „რეალტივის“ ეთერით გადაცემაში „ხალხის აზრი“ ოპოზიციის, მათ შორის, განიკვირეს ლანძღვა-გინება მიმდინარეობდა, სატელეფონო ჩართვისას აღენიშნა, რომ ბატონი გუბაზი ღირსეული მამის და ქვეყნის ღირსეული შვილია თქვენ. ბატონო გუბაზ, ლევან გაჩეჩილაძის მსგავსად თქვენს მოიმიდე ქართველებს სულში ჩააფურთხეთ!

როგორ გამოხატა „ეროვნულმა ფრუმმა“ ხალხის ნება — „რვიანში“ და ექვსიანში“ გაერთიანებით? მოლაპარაკებებს მართავთ: თქვენი თქმით, „უპასუხისმგებლო,

ღიღებლობის წინააღმდეგ თქვენ — „ექვსიანში“ და სააკაშვილმა ერთად მიიღეთ!

ქართული ეროვნული ინტელიგენცია საქართველოში სულს დაფავს. როცა მრევლის მსველელობა მოეწყო 2011 წლის 9 ივლისს ქაშუეთის ეკლესიიდან სამებადე, ოპოზიციამ აქაც ვერ გამოხატა ხალხის ნება, ვერ ჩაუდგა სათავეში მსველეობას, თქვენი პასიურობით კი სააკაშვილის არა-ეროვნული პოლიტიკის მხარდამჭერად იქცა.

რას ელის ბ-ნი გუბაზი ხელისუფლებისაგან იმის საპირწონედ, რაც ხალხის თვალში დაკარგა? დეპუტატის მანდატს, ჯიბს თუ მილიონ ლარს? ყველამ კარგად ვიცით, რომ საქართველოში უცხოეთიდან მხოლოდ ანტიეროვნული საქმე ფინანსდება!

არცერთმა ოპოზიციურმა პარტიამ არ აიტაცა შალვა ზაჭაპურიძის ინიციატივა, რათა ინტენსიურად შეკრებილიყო ხელმოწერები სტრასბურგში გასაგზავნად სარჩელზე. ქართველი ერის სირცხვილია რომ მხოლოდ 80 000 ხელმოწერა დაფიქსირდა. ეს საქმე ხომ ქვეყნის ინტერესს ემსახურება და არა შალვა ზაჭაპურიძის პირადულს? მაგრამ ეს არ იყო რომელიმე ოპოზიციური პარტიის იდეა და არც თავი შეგიწუხებიათ.

26 მაისის ტრაგედიამ „რვიანის“ და „ექვსიანის“ წისკვილზე დაასხა წყალი, მაგრამ თუ დედა-სამშობლო აღარ გვექნება, რომელი ქვეყნის არჩევნებისთვის იბრძვით ასე თავადაკლული? ქართული მიწები ინდოელებზე და ჩინელებზე იყიდება, ქართველები კი საქართველოდან გარბიან.

ჯალათ, დიქტატორ“ ხელისუფლებასთან? განა დიქტატორი დემოკრატიულ არჩევნებს ჩაატარებს?! ისე ნუ გამოგებთ, თითქოს თქვენგან კონსტიტუციური ჩარჩოს მიღმა მოქმედებას მოვიხივებდეთ, ღმერთმა დაიბაროს, მაგრამ განა იგრძნო ხალხმა თქვენი თავდადება, თავგანწირვა დედა-სამშობლოსადმი?

— ბატონო გუბაზ, თქვენ არ დადევით ხალხის გვერდით 26 მაისის ვანდალიზმის შემდეგაც. ცნობილია, რომ არაეროვნულმა დავით უსუფაშვილმა „ექვსიანს“ წინააღმდეგობით მიმართა დავდგეთ ხალხთან, თორემ ჩაბოცავდნენ, „ეროვნულმა“ ფორუმმა კი თავი შეიკავა!

— არ დაუდევით გვერდით მართლმადიდებლურ ეკლესიას. სამწუხაროა, რომ ჩვენს ირგვლივ სხვა ეთნოსის წარმომადგენლებს მეტი ეროვნული თვითშეგნება აქვს, რაც იწვევს ჩვენი ეროვნული ფასეულობების მოშლას და დაკნინებას, რადგან ჩვენი შევიწროების ხარვეზდება მათი მდგომარეობის გაუმჯობესება. რას აკეთებთ ამ დრო „ეროვნული ფორუმი“. თამამად ვიტყვი, რომ აღნიშნული კანონი მართლმად-

ისეც არ გვაკმარა ანტიეროვნულმა ხელისუფლებამ და ჩვენი წინაპრების საფლავებიდან ამოყრა მიინდობა. გავწმუნდეთ?

ბ-ო გუბაზ, თუ ოც ლარად საარჩევნო ხმის გამოცვლას საქონელი უწოდებთ, რაზეც სრულიად გეთანხმებით, რადგან გარეყვნილი და გამორჩენაზე ორიენტირებული არსება მართლა საქონელია, რომელიც ვერ გაიზარდა. რამდენჯერ საქონელია, ზოგადად, მილიონ ლარზე ორიენტირებული ოპოზიციაც?

იზა თაბაგაშვილი

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბევრი იტყვის (გაიკვირებს), სად პოლიტიკა, სად მათემატიკა... შეიძლება მართალი იყოს, დღევანდელ „პოლიტიკოსებს“ ნამდვილად არ სჭირდებათ არც მათემატიკა, არც ლოგიკა (მეცნიერება სწორი აზროვნების ფორმებსა და კანონებს), იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ისინი პოლიტიკოსები არ არიან.

ართმეტიკიდან მათ მხოლოდ ერთი „მოქმედება“ იცინ — მიმატება (ფასები, გადასახადები, ჯარიმები... საკუთარი ხელფასები). განსაკუთრებით ერთი „მოქმედება“ აქვთ ფრიადზე შესწავლილ-დაზოგადებული-წართმეტიკიდან“ გადმოიღეს. იგი მდგომარეობის შემდეგში: წაგართმევს 1000-ს, ერთს საჩუქრის იარაღის დაადებს და „გაჩუქებს“ სახალხოდ. შემდეგ გაუთავებლად გაიძახის გაჩუქე, გაჩუქე, გაჩუქე...
ეს მოქმედება შესრულებითაც სრულდება

pol itikuri maTematika

— სანამ „გაჩუქებს“, ერთი წლით ადრე დაიწყებს: გაჩუქებს, გაჩუქებს, გაჩუქებს...

ბრიყვები ელოდებიან და ... ძღვენიან.

მერობის ერთ-ერთმა კანდიდატმა არჩევნები არითმეტიკულად ასე გავკვირდით: ნახევარი მილიონი თუ მოვიდა არჩევნებზე, გავიმარჯვებთო. კონკრეტულად: 150 ათასი, 300, 300, 200 ათასი ხელისუფლების კანდიდატს დაუჭერს მხარს და დანარჩენი 300 ათასით ჩვენ პირველები ვიქნებითო. 300 ათასი ხმის „ოპოზიციის“ 10 კანდიდატზე გადაწაწილება „დაავიწყდა“. ასე რომ, იმ მერობის ვაკანსიის მაძიებელს მინდა განვუმარტო: გასამარჯვებლად 2 მილიონ ხმაზე ცოტა მეტი დასჭირდება, იმ 200 ათასის წინააღმდეგ, რაც ხელისუფლებას დაუთვალა. ახლა ისევ პოზიციურ-ოპოზიციურ-პოლიტიკურ მათემატიკას დაგებრუნდეთ.

მასხოვს, პრეზიდენტობის კანდიდატის მინისტრებს 10-10 ტონა ყურძნის შესყიდვა უბრძანა კახეთის ყურძნის გასასაღებლად (კახელ გლეხებს „დაუღდა გვერდით“). ასეთი პორციებით კახეთის ყურძნის გასაღებას ათიათასი მინისტრიც არ ეყოფა. (ისე, დღევანდელ მინისტრებს გადაყენებულ-გადამხულ-გადმოხული მინისტრებიც რომ დავეუმატოთ, იქნებ ბევრიც აღარ დააკლდეს!).

ართმეტიკის კანონები პოლიტიკას არ ექვემდებარება!

ერთხელ „თელასმა“ ჩაგვიტარა კონსულტაცია მიახლოებით — დამრგვალებით-გასაშუალებით მათემატიკაში. ქვეთრებში ზედმეტი თანხა შეინიშნა მოსახლეობამ და პროტესტი გამოთქვა, რაზედაც ვალერი ფანცულაიამ (არ ვიცი, მაშინ რა მოვალეობა ეკისრებოდა მას) გამოთვლილი საშუალო დღიური

დანახარჯი „დანარჩენ“ სამ დღეზეც გადაამრავლეს და „ბარემ“ ერთი თვის (30 დღის) საკარაულო დანახარჯი გამოწერეს. საინტერესო ფორმულაა დამეთანხმებით! მე, პირდაპირ 3 დღე ვარ თბილისში, დანარჩენი 27 დღე სოფელში. ე.ი. თუ ჩემმა მრიცხველმა 5 ლარი დაწერა ამ სამ დღეში, თვის ბოლოს 50 ლარიანი ქვითარი გარანტირებული მაქვს, როგორია?!

მასხოვს, ნაცვებმა რომ გამოაცხადეს არჩევნებზე 65 პროცენტი ჩვენია 50 პროცენტი თქვენიო სანამ გაყალბებას დაამხეცებდნენ, ოპოზიციამ შეჰკადრა: ეს შეუძლებელია, ვაჰმში 100 პროცენტი უნდა გამოვიდეს; წარმოუდგენლად გაცივებული სახეები მიიღეს ნაცვებმა: 65 რომ 50-ზე მეტია 100 რაღა შუაშიაო.

სამართალდამცავები ხშირად იყენებენ ფრაზას: „დამნაშავეთა, (დაკავებულითა, დამრღვეთა) 15 პროცენტი ნარკომანი აღმოჩნდა“.

ამით ისინი ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ ნარკომანი (ან ლოთი) პოტენციური დამნაშავეა. იმას კი ვერ ხვდებიან, რომ ამ მონაცემებით პოტენციურ დამნაშავეთა უმრავლესობა (85 პროცენტი) არც ნარკომანია, არც ლოთი.

ერთი მეტად საჭირო ფორმულა მინდა ვასწავლო ხელისუფლებას (სამართალდამცავებს), ურომლისოდაც ჯერ ქვეყანა არავის აუშენებია და ვერც ვერავინ ააშენებს როდისმე. ფორმულის ერთი მეტია ასზე შინაარსი (დედააზრი) ასეთია: ერთ დაუსჯელ დამნაშავეს 100-ჯერ მეტი მიმღევარი ჰყავს ვიდრე, 100 სასჯელმოხილელ-გამოსწორებულს. 1000 დაუსჯელი დამნაშავე „სამართალდამცველზე“ ასეთი ფორმულა ჯერ არ მოუგონიათ.

თბილისის მერიის „ეროვნული განათლების“ შედეგი: ფორმულა 25 უდრი 100+ საზოგადოებრივი ტრანსპორტით ორთაგალიდან, ავლაბრიდან, ნავთილუდიდან... ჯავახიშვილის უნივერსიტეტში მისვლა 40 თეთრად იყო შესაძლებელი. დღეს კი შეღავათიანი ტარიფით (პლასტიკური ბარათით) 80 თეთრია საჭირო. ხოლო თუ ბარათი არა გაქვთ (ძირითადად დედაქალაქის სტუმრებს) ზუსტად ერთი ლარი დაგჭირდებათ. იტყვიან, ქალაქის ტრანსპორტი 10 თეთრით გაძვირდა, 10 თეთრი კი 40 თეთრის 25 პროცენტიაო, მაგრამ გეშლებათ. ორ გაჩერებაზე რომ ორ ავტობუსში გადაჯდომა დაგჭირდებათ მგზავრობის ღირებულება უკვე ერთი ლარი გამოდის. ერთი ლარი კი 40 თეთრის 250 პროცენტია! ე.ი. ქალაქის ტრანსპორტი გაძვირდა არა 25 პროცენტით, არამედ 150 პროცენტით. „ჩვენმა ძვირფასმა“ მერიამ ეს მოახერხა ე.წ. დისკრეტული მარშრუტებით. თითქმის ყველა მარშრუტი შუაში გაწვევით, გადაჯდომის გარეშე ვერსად ვერ მიხვალ.

ჩვენი ხელისუფლების წარმომადგენლებმა არ იციან მსოფლიო მიზიდულობის კანონი, რადგან მათ საშუალო სკოლა არ დაუთავრებიათ. მათ საშობლო სახლებს გარეთ, დასავლეთის უნივერსიტეტებში მიიღეს „განათლება“ და ბრწყინვალედ შეისწავლეს ეროვნული განზიდულობის კანონი: სხენებულმა უნივერსიტეტებმა ბრწყინვალედ შეასრულეს თავისი ფუნქცია!

აპონადილ დავითაშვილი

„ყველა გაპოლიტიკოსდა“ „ყველამ თავისი საქმე აკეთოს“, „რა მორბენიანებს მიტინგზე გლეხს, სოფელში უამრავი საქმეა“ და ა.შ. ზნორად გაისმის მავანთა მხრიდან, — ამ თემაზე საუბარს არ დაგვზარდა პროფესიით არქიტექტორი, ამჟამად მ. თუმანიშვილის სახელობის თეატრის მხატვარი შოთა გლურჯიძე.

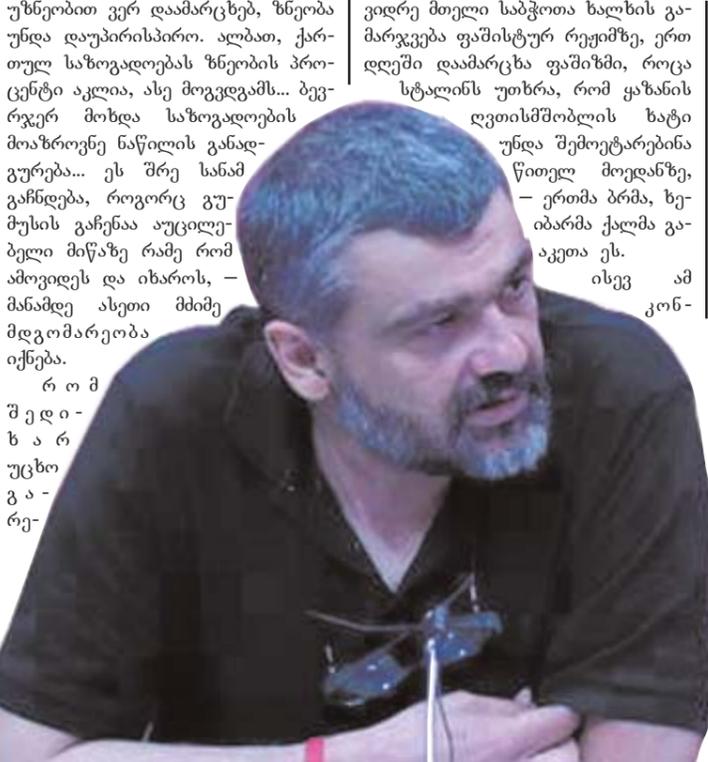
— ჯერ კიდევ პლატონის დროიდან საბერძნეთში მოქალაქე იმ შემთხვევაში არ ერიოდა პოლიტიკაში, თუ ის იყო მონა. მე ვფიქრობ, რომ ადამიანს, რომელსაც არ აინტერესებს პოლიტიკა და არ აქტიურობს ამ თვალსაზრისით, ან გონებრივი შესაძლებლობები დალტობს, ან მონა არის, ან არ აინტერესებს საკუთარი მომავალი. ჩვენ თუ თავისუფალ ადამიანებად ვთვლით საკუთარ თავს, პოლიტიკაში აუცილებლად უნდა ჩავერთოთ, მაგრამ არა როგორც პოლიტიკოსები (პოლიტიკოსი კონკრეტული პროფესიაა). პოლიტიკოსი არ ვარ, მაგრამ პოლიტიკაში ვარ და ყოველთვის ვიყავი, რადგან მაინტერესებს რა გარემოში ვიცხოვრებ, რა ბედი ელის ჩემს ქვეყანას, რომელიც მხოლოდ ტერიტორია არ არის, ხალხისგან შედგება. ტერიტორია საქართველო ხომ არ იქნება, თუ იქ ქართველები არ ვიცხოვრებთ, — მაქვს ჩემი ხედვა, მინდა ასეთი იყოს ჩემი ქვეყანა? — უკვე პოლიტიკაში ვარ, ძალიან მარტივია.

ჩემი აღზრდა ქრისტიანულია და როდესაც ვხედავ, რომ ქრისტიანობა იღვევება, რაც ჩემთვის ზნეობრიობაა, ბუნებრივია, ჩემი დამოკიდებულება არის ამის მომქმედი რეჟიმის საწინააღმდეგო. როგორც დიოკლეტიანეს მიმართ იყო დამოკიდებულება ქრისტიანების მხრიდან, ასეთი დამოკიდებულება მაქვს ამ რეჟიმის მიმართ, თუმცა დიდი ეკლესიისგან განსხვავებით არ გამოვიჩნევი. სხვა კონფესიების წარმომადგენლებს არ გამოეყოფ, რადგან არსებითაა მუსლიმანისთვისაც, იუდეველისთვისაც და ყველასთვის. ხედავდევნას — ან უნდა გაერიდო, წახვიდე ქვეყნიდან, რისი გაკეთებაც არ მინდა, ან უნდა იბრძოლო, — ესაა ჩემი პოზიცია.

— ზეირიანად ბრძოლაც რომ არ შეგვძლება თუ ხედავთ.

— იცით, რაშია საქმე, ჩვენ ეს სფერო რატომღაც გადავებარეთ

saqar Tvel oSi dRes yvel aferi meoradia _ meoradi tansacml idan dawyebul i meoradi xel isufi ebiT damTavrebul i

უზნეობით ვერ დაამარცხებ, ზნეობა უნდა დაუპირისპირო. ალბათ, ქართულ საზოგადოებას ზნეობის პროცენტი აკლია, ასე მოგვედგამს... ბევრჯერ მოხდა საზოგადოების მონაზროვნე ნაწილის განადგურება... ეს შრე სანამ გაჩნდება, როგორც გუმუსის გაჩენა აუცილებელი მიწაზე რამე რომ ამოვიდეს და იხაროს, — მანამდე ასეთი მძიმე მდგომარეობა იქნება.

რომ შედიხარ უცხო გარე-

ვიდრე მთელი საბჭოთა ხალხის გამარჯვება ფაშისტურ რეჟიმზე, ერთ დღეში დაამარცხა ფაშიზმი, როცა სტალინს უთხრა, რომ ყაზანის ლევისმშობლის ხატი უნდა შემოეტარებინა წითელ მოედანზე, — ერთმა ბრმა, ხეიბარმა ქალმა გააკეთა ეს.

ისევ ამ კონ-

ტარებ, არ მცალიაო, — აღარც კოლბა ექნება და აღარც ის ქიმა, თუ სახლში იჯდება.

ბატონი სააკაშვილი თუ პირდაპირ „კომინტერნის“ შვილია და ჩეკისტების შთამომავალი, ჩემი ყველა წინაპარი იმ ჩეკისტებს ებრძოდა, — ამგვარ ქართულ ინტელიგენტურ გარემოში ვიზრდებოდი...

— მაგობოზე ინტელიგენციაში... თუმცა, თუ თავწახრილი ხარ, ინტელიგენტი ვერც იქნები...

— რა თქმა უნდა, პროფესია სხვა რამ არის, ინტელიგენტობა — სხვა. წარმოუდგენელია პროფესიის გამო კაცს მიაწერო ინტელიგენტობა, ამიტომ, მათ, ვინც დღესდღეობით არ ერთვება პოლიტიკაში და სადღაც არის შემალული, უზნეო ხალხს ვუწოდებ პირდაპირ. ამათი მომხრე ვინც არის, ან დაბნეულები და იდიოტები მგონიან, ან უზნეოები, — ეს ინტელიგენცია არ არის! ფულზე გაყიდული ინტელიგენტი ბუნებაში არ არსებობს, მაგას სხვა სახელი ჰქვია...

— უზნეო — გასაგებია, თუმცა, იდური თანხედრის შემთხვევაში იდიოტი გამოდის, — დიდი არჩევანი ვერ არის...

— მაგას ვამბობ, — დღეს, კაცი, რომელიც ამ ხელისუფლების გვერდზე დგას, ან იდიოტია ან უზნეო. ადამიანურად, იდიოტები უფრო მეტად არიან. მაგალითად, ბუბა კიკაბიძე.

როდესაც ხალხი ეიფორიაში ჩავარდა, ჩემს მეგობარს ვუთხარი, (ზუსტად ის დღე იყო, პარლამენტში რომ შევარდნენ): ბიჭო, ჩვენ თუ სასწრაფოდ გონზე არ მოვედით, ეს გიჟი შეგვრჩება ხელში-თქო. ვერ მოვიდა ქართველი ინტელიგენცია გონზე, ვერ დააყენა საკუთარი თავი საქმის სათავეში, ვერ ივარგა. თქვენი თქმისა არ იყოს, ვიღაც უბრალო ადამიანი, რომელიც ამ ნიუანსებში ვერ ერკვევა, ამაში წვლამას ვერ დაიწყებს...

მე, მაგალითად, მეტწილად იმიტომ ვაგაქტიურდი, რომ ვერაინ დავინახე, რომელიც რამეს გააკეთებს და ამით დაუდგება წინ. ფიზიკური და მატერიალური ძალით მე ვერ დაუდგები, ფიზიკურად ტანკი ჰყავთ, მატერიალურად მილიარდები არიან, მე არც ფული მაქვს და არც ტანკი მყავს, მაგრამ, ვთქვათ, ზნეობრივი თვალსაზრისით, განათლების თუ კულტურის მხრივ, რაღაცა მაქვს, ყოველ შემთხვევაში, ამით მყარად

ბიცი უნდა იმდენი როს, ნამდვილად იდიოტია, ისეთ სისულელეებს ლაპარაკობს, ეტყობა, რომ გონებრივი შესაძლებლობები არ აქვს, მაგრამ სხვები, ვინც მატერიალური თვალსაზრისით არის ამათთან შემტერალი, იმათ საშინლად ვერ ვიტან.

თქვენ ის ნახეთ, რა უბედურება იქნება ესენი რომ წავლენ, — ამით დაერევიან მომსვლელები, ვინც გაასწრებს — გაასწრებს, ვინც ვერა — „დაკიდებენ“ ბოძებზე. სიმართლე ვითხრათ, ეგ ნაკლებად მალევეებს, ამაში მონაწილეობას არ მივიღებ, შეეცდები, გადავარჩინო კიდევ ვინმე, მაგრამ ისევე ვიღაცები შევარდებიან პარლამენტში და მივიღებთ გაუთავებელ პროცესს.

„მიშიზმი“ არის მეასეხარისხიანი, — ეს სასაცილოა. დამთავრდება ეს „მიშიზმი“ მალე, მაგრამ მე მემინია ამას არ მოჰყვები ისეთი კატაკლიზმები, რომელიც საქართველოს გადააგდებს კიდევ უფრო უკან...

და გულადად დაუდგები. რა თქმა უნდა, მე არ ვარ მატრონა მასკოვსკაია, მაგრამ რაღაც ვარ, მთლად წამხდარი არ ვარ, პოლა, ვინც კიდევ არაა წამხდარი, ყველამ უნდა გამოიღოს ხელი და რაღაც გააკეთოს. კიდევ ნუ გადავებარებთ ჩვენს საკეთებელს პოლიტიკოსებს, იმიტომ, რომ ესენიც წამსვლელები არიან, მაგრამ რომც არ იყვნენ წამსვლელები, ახლა მეორე კრეტიანებს ნუ გადავებარებთ მთელ ქვეყანას. ამათი ამბავი იცით, როგორ არის, ერთი ბორში იხარშება და ზოგი კომპოსტოდაა შიგ, ზოგი მწვანად...

მე ვებებ კიდევ ადამიანს, რომელიც შეესაბამება იმას, რაც საქართველოს სჭირდება, — ვერ გპოულობ, ძალიან მძიმე სიტუაციაა ამ თვალსაზრისითაც. ამათი ასე მართო მიშვება არ შეიძლება, ისევ რაღაც უბედურებას გადაგვყრიან... საზოგადოებრივი კონტროლი, ანუ პოლიტიკაში უფრო და უფრო მეტი ხალხის ყოფნა სჭირო. იგივე, ის მეცნიერები, რომლებიც დღეს სახლებში არიან შეკეტული და ამბობენ, ვთქვათ, მე ქიმიურ ცდას ვა-

ბიცი უნდა იმდენი როს, ნამდვილად იდიოტია, ისეთ სისულელეებს ლაპარაკობს, ეტყობა, რომ გონებრივი შესაძლებლობები არ აქვს, მაგრამ სხვები, ვინც მატერიალური თვალსაზრისით არის ამათთან შემტერალი, იმათ საშინლად ვერ ვიტან.

თქვენ ის ნახეთ, რა უბედურება იქნება ესენი რომ წავლენ, — ამით დაერევიან მომსვლელები, ვინც გაასწრებს — გაასწრებს, ვინც ვერა — „დაკიდებენ“ ბოძებზე. სიმართლე ვითხრათ, ეგ ნაკლებად მალევეებს, ამაში მონაწილეობას არ მივიღებ, შეეცდები, გადავარჩინო კიდევ ვინმე, მაგრამ ისევე ვიღაცები შევარდებიან პარლამენტში და მივიღებთ გაუთავებელ პროცესს.

„მიშიზმი“ არის მეასეხარისხიანი, — ეს სასაცილოა. დამთავრდება ეს „მიშიზმი“ მალე, მაგრამ მე მემინია ამას არ მოჰყვები ისეთი კატაკლიზმები, რომელიც საქართველოს გადააგდებს კიდევ უფრო უკან...

პოლიტიკოსებს. აქ სხვა ჭრილში დგას საკითხი, საერთოდ, ზნეობაზე დგას, ჩვენს სულიერ თუ ფიზიკურ გადარჩენაზე, ამიტომ წინააღმდეგობა უნდა გაწიოს ყველამ.

ჩემი აზრით, თუ ჩვენ ერთ უზნეობას ვებრძვი, ვებრძვი რეჟიმს, რომელიც ანტიქრისტიანულია, მაშინ შენ უნდა მოიქცე ქრისტიანულად, მხოლოდ ასე შეძლებ მის დაპარცხებას. თუ შენ თვითონვე უზნეობას დაიწყებ, უზნეობა

მოთა, დამეთანხმები, ეს არ არის ზნეობრივი ხალხის რაოდენობაზე დამოკიდებული, ალბათ, უზარისხოვბის ბრალი უფროა...

— გეთანხმებით, ზნეობის ხარისხზე ლაპარაკი. ერთმა ადამიანმა, შეიძლება, იმხელა ზნეობრივი საქმე გააკეთოს, გადასძლოს მილიონობით ადამიანი. მატრონა მასკოვსკაია — საინტერესოდ გეტყვით, ერთი ადამიანის გამარჯვება ფაშისტურ რეჟიმზე იყო უფრო დიდი,

ბიცი უნდა იმდენი როს, ნამდვილად იდიოტია, ისეთ სისულელეებს ლაპარაკობს, ეტყობა, რომ გონებრივი შესაძლებლობები არ აქვს, მაგრამ სხვები, ვინც მატერიალური თვალსაზრისით არის ამათთან შემტერალი, იმათ საშინლად ვერ ვიტან.

თქვენ ის ნახეთ, რა უბედურება იქნება ესენი რომ წავლენ, — ამით დაერევიან მომსვლელები, ვინც გაასწრებს — გაასწრებს, ვინც ვერა — „დაკიდებენ“ ბოძებზე. სიმართლე ვითხრათ, ეგ ნაკლებად მალევეებს, ამაში მონაწილეობას არ მივიღებ, შეეცდები, გადავარჩინო კიდევ ვინმე, მაგრამ ისევე ვიღაცები შევარდებიან პარლამენტში და მივიღებთ გაუთავებელ პროცესს.

„მიშიზმი“ არის მეასეხარისხიანი, — ეს სასაცილოა. დამთავრდება ეს „მიშიზმი“ მალე, მაგრამ მე მემინია ამას არ მოჰყვები ისეთი კატაკლიზმები, რომელიც საქართველოს გადააგდებს კიდევ უფრო უკან...

panki si s xeoba ` nacebma~ da vahabi tebma dai pyres!

ანმეტის რაიონი ერთ-ერთი ულამაზესი და გმირული წარსულით ცნობილი კუთხეა საქართველოში. სწორედ აქ მოხდა წრსულში ქართველთა დიდი აჯანყება თავგასული მტრის წინააღმდეგ და ეს ფაქტი „ბასტიონის აჯანყების“ სახელით შევიდა ჩვენი სამშობლოს გმირული ისტორიის ფურცლებზე... დღეს კი ბასტიონის ციხე-სიმაგრე, შინა თუ გარე მტრების მომზირალი, კვლავ გმირული აჯანყების მომლოდინეა, მაგრამ გმირები აღარ სჩანან მის კედლებთან და თითქოს ერთიანად შესხდომიან თავიანთ რაშებსო, შორს, სადაც ძალიან შორს გაუქუსლავთ საქართველოდან...

ადრე თუ ლეკიანობა მძლავრობდა ანმეტაში, დღეს ვაჭაბიზმის მომძლავრება შეიმჩნევა და ეს რომ ფაქტია, ამაზე ანმეტის რაიონში ესოდენ მომრავლებული ვაჭაბიტური მერეთ-სალოცავებიც მეტყველებენ!

როგორც ჩემი ძმობილი, უკვე ჭარბადი ქისტი მიაბობს, ტრადიციული ისლამი, ანმეტის რ-ნ სოფ. პანკისში და ღუისში ძალიან შევიწროვებულია ქვეყნის დასალიერიდან ჩამოთესილებული ვაჭაბიტების მიერ და თუკი ადგილობრივ ქისტ მუსლიმებს ყოფილი პირობების გაუმჯობესება, ანდა სამუშაო ადგილის შოვნა უნდათ ჯერ ვაჭაბიტობა უნდა აღიარონ და შემდეგ სამსახურიც ექნებათ ან ადგილობრივი „ნაციონალური“ პრივილეგიებითაც ისარგებლებენ!

საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ვაჭაბიზმი ისლამის რადიკალური მიმდინარეობაა და იქ სადაც ვაჭაბიტები თავიანთ „კარავს დასცემენ“ ხოლმე, უმეტეს შემთხვევაში ტერორიზმი, ნარკოტრეფი და იარაღის უკანონო ბრუნვა-გაყიდვა პირობით ტექტული! სწორედ ამიტომაც იყო, რომ პანკისის ხეობა არაერთხელ აწიოკებულა რუსეთის და საქართველოს ხელისუფლებების ერთობლივი საეცოპერაციებით და „ტერორისტების“ ნაცვლად იქ, ადგილობრივი მოსახლეობის, ანუ სრულიად უდანაშაულო გლეხების და მათი შვილების სისხლი დაიღვარა.

შუაგულ ღუისში, იმოდენა მერეთი ააგეს ვაჭაბიტებმა, ადგილობრივი ქისტები განცვიფრებას ვერ მალავენ – საიდან ამოდენა სასხრები, რამდენიმე წლის წინ „ცალი კალიშით“ ჩამოსულ ვაჭაბიტებსო? მაგრამ, თუკი გულისყურით მოვუსმენთ მათ, შევიტყობთ, რომ რაც კი ანმეტის რაიონში ხე-ტყის გადაამაშუავებელი საამქრობია, რაც კი სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების ტექნიკაა და რაც კი „ცოტა ფულის“ საშოვნელი ადგილობრივი საშუალებებია, ბევრის გასაკვირად ვაჭაბიტების ხელშია და მათი მფარველები კი, არც მეტი და არც ნაკლები ნაციონალური მოძრაობის თავგაცები, კერძოდ კი ანმეტის მაფორიტარი დეპუტატი პეტრე ცისკარიშვილი და რაიონის ნაც.გამგებელია! მკითხველს ემანსოვრება, ჯერ კიდევ ვრმა, პეტრე ცისკარიშვილის და მისი ცოლის „გატაცე-

ბის“ ამბავი პანკისის ხეობაში და ისიც ემანსოვრება მისი „გამოსახსნელი“ სპეცოპრაციისას, რამდენი ქისტის ოჯახი დაწიოდა! არადა, „ბატონი პეტრე გატაცების“ ისტორია ნარკოტიკებთან იყო დაკავშირებული და როგორც ადგილობრივები ამბობენ, მაშინ „გადაგდებულმა წამლის ბარიგამ“, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მალაჩინოსნებთან ერთად შური იძია და „პატარა ნაცს“ ამგვარად გადაუხადა სამაგიერო! ბედის ირონიანაა სწორედ ისიც, რომ სწორედ პეტრე ცისკარიშვილი „აარჩევინეს“ ანმეტელებს რაიონის მაფორიტარ დეპუტატად!

რიოს, დარწმუნდებით, რომ საქართველოს ბევრი პატარა ქალაქის სამწუხარი, ამ პატარა წერილითაც ნათლად არის წარმოჩენილი და გამკითხავი კი მინც არსად მოჩანს...
„წერილი ბასტიონიდან“
„ანმეტა კახეთის ერთი პატარა რაიონია, პატარა ქალაქი, სადაც ჩვენ ვცხოვრობთ, მკითხველო. ჩვენს წუხილში, ვიცით, ბევრი შემოგვიერთდება, რადგან ბევრ პატარა ქალაქს ჰყავს თავისი დემოკრატი“, „ხალხზე მზრუნველი“ თავგაცი, დიდი უძირო ჯიბეებითა და უბრალო გლეხის გასაჭირის საპასუხოდ დახშული კარებით. სწორედ ასეთი „მზრუნველი“, „დემოკრატი“ და „აღმშენებელი“ მოგვივლინა მიხეილ სააკაშვილმა და პეტრე ცისკარიშვილმა ანმეტელებს გამგებელი კობა მისურადის სახით! ამ არსებას თავისი, თავის მხრებზე და ჯიბეზე მორგებული კანონები აქვს ვეველგან, სადაც კი ფეხს დადგამს და თავისი სანათესაოს გარდა (თუ გინდა სულ გაეწვევტილვართ დანარჩენები) გარემო ვერაფერს შედავს! სწორედ, ამ სანათესაო გარემოცვასთან ერთად აკეთებს „ბატონი კობა“ თავის „სამგმრო საქმეებს“ და დიდი ალბათობით „პატარა კობას“, ანდა „კობა აღმშენებლის“ სახელით უნდა შესვლა კახეთის ისტორიაში. არადა, ჯერ კიდევ გუშინ, იგი ჩვენაირი გლეხი იყო, პრეზიდენტ სააკაშვილს ჩვენსავით ავინებდა, აკრიტიკებდა და საქართველოს „მეორე აღმშენებლის“ აღმშენებლობას ეჭვის თვალით უყურებდა). მაგრამ... მოხდა სასწული და „ბატონი კობა“ საველდან პავლე იქცა, „ნაციონალურმა“ ხელისუფლებამ „შეამჩნია“ და დღეს, ამ გონებაშეზღუდულ არსებას, გარდა იმისა, რომ ანმეტის გამგებლობა არგუნა „უფალმა მიშამ“, 6 მდივანიც და უბრანა მისაღები ოთახის მიმდებარედ და მასთან შესვლისას ექვსივეს თუ არ აუხსენი – რა გინდა, რისთვის მეთირე, რა გაგჭირვებია და ა.შ. მომდევნო კარს ვერ შეაღებ! თანაც, ამ შუაგულ კახეთში, თითოეულ მთავანს „ბატონობით“ უნდა მიმართო და რაც მთავარია, რაიონში შექმნილ მძიმე ვითარებაზე არათუ კრინტი არ უნდა დაძრა, საკუთარი აზრის კი არ უნდა დააფიქსირო, ორღობეში იქნება თუ სოფლის მეურნეობაზე! ანმეტაში ელიტარული კორუფცია ჰყავის კი არა, გაფურჩქულია. აქ, ვველა უწყებას ერთი დიდი სანათესაო ჯაჭვით არის გარემორტყმული და ამას დასატურებს ჩვენს მიერ ქვემოთ

ფაქტი ერთია, უკვე მრავალი წელია პანკისის ხეობა და მთლიანად ანმეტის რაიონი დამოკლეს მახვილივით ჰკიდა საქართველოს თავზე და კიდევ როდის გამძაფრდება სიტუაცია არავინ იცის, რადგან პერიოდული ინტენსივობით, იქ ხან გილავეის რაზმები გაისეირნებენ ხოლმე, ხანაც დოკუ უმაროვის ბანდფორმირებები და არც „ნაც. ბანდების“ თარეშს რომ არ მოელო ბოლო, ეს ხომ ვველამ ვიცით და ვიცით?

როგორც უკვე მოგახსენეთ, ვაჭაბიზმი დიდ თავის ტკივილად ექცათ ანმეტელებს, მაგრამ რადიკალური ისლამის მომძლავრებას რომ თავი დაეანებოთ, არც „ნაციონალური აღვირახსნილობის დეფიციტია ამ რაიონში თუ ყურადღებით ჩაიკითხავთ ანმეტელების მიერ „საერთო გაზეთში“ გამოგზავნილ წე-

მოყვანილი ფაქტების ნუსხაც: გამგებელი კობა მისურაძეა, ბანკის მმართველი მისი სიძე, პოლიციის უფროსი კობას დისშვილი იყო, (რომელიც სულ ახლახან უვიციობისთვის გაანთავისუფლეს დაკავებული თანამდებობიდან და ყვარელში გადაიყვანეს. ბენზინგასამართი სადგურების, ხეტყის გადაამაშუავებელი საწარმოების, სასოფლო სამეურნეო ტექნიკის, მიწების და სხვა უამრავი სარფიანი საწარმოების ხელმძღვანელებიც კობა მისურაძის „უდიპლომო სასიძობისა“ და სანათესაოს ხელშია დაყველაზე საყურადღებო ამ ვველაფერში ის არის, რომ ქალაქლზე, ანუ ოფიციალურად, კობას „ლარიბი ნათესავების“ სახელზეა ვველაფერი გაფორმებული და ნამდვილი მფლობელები კი თვალში ნაცარს ვეაყრიან – ჩვენგან რა გინდათ, ჩვენ რა შუაში ვართო?

მოგვეხსენებათ, კახეთი უხვმო-სავლიანი კუთხეა, მაგრამ სახნავ-სათიბისთვის გამოყოფილ ტრაქტორებს თევობით ველოდებით ჩვენი ჯერი როდის დადგება. უმეტეს შემთხვევაში გამგებლის სანათესაო კლანის გამო ტრაქტორები ჩვენს ნაკვეთებამდე ვერ აღწევენ და თუ შემთხვევით ისიც 2 საათით მინც მოაღწია, მხოლოდ იმის შემდეგ, რაც ქალაქის თავის უკიდევანო მიწები გადაიხვნება, დაითესება და მოიმიკობა!

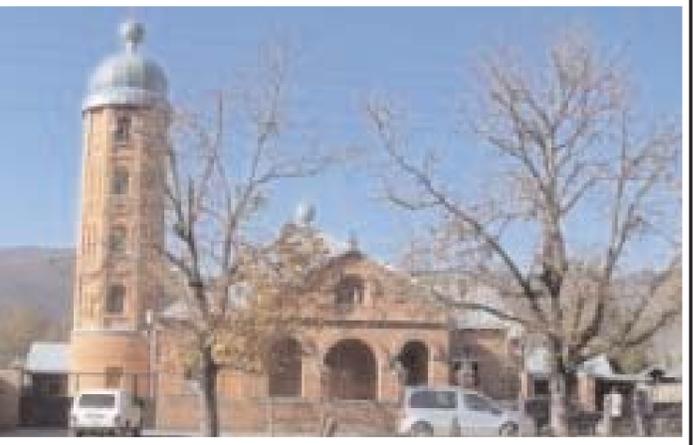
მკითხველო! ამ წერილს თოხზე და ბარზე მომუშავე ქართველი გლეხები გწერთ, რომლებსთვისაც სიტყვა სამშობლო, კაცობა და ღირსება ჯერ კიდევ ბევრს ნიშნავს! ძნელია უყურო, როგორ იყიდება და შემდეგ ვერანდებ ის ტყეში, რომლებიც ანმეტას გარშემო აკრავს! ხე-ტყის ბიზნესი, ისევე როგორც ვველაფერი, კობა მისურაძის და პეტრე ცისკარიშვილის ხელშია. გადასამუშავებელ საწარმოებში მხოლოდ საიდანაღაც ჩამოთესილებული ვაჭაბიტები ჰყავთ და საქმეებში და შემოსავალსაც ერთად იყოფენ! აქ უცხო, ე.ი. რიგითი გლეხის მხერხავად მოწყობაც

ერთად ჩვენი დეპუტატი პეტრე ცისკარიშვილიცაა, მაგრამ მას რა პასუხი უნდა მოეთხოვოთ, როცა „არ ახსოვს“ თავისი სახლი ვინ არუქა და პანკისში რატომ იყო ტყვეობაში? მას მხოლოდ ის ახსოვს, პანკისში რომ ჩამოდიოდა, ვისთან მიდიოდა და რითი მიდიოდა უკან, თბილისში... რაში ედარდება ანმეტა ან მას და ან მის დამქაშებს?

„მთავარი ფულის კეთებაა, ღარიბების დედაც...“ – ამბობს გამგებელი და როცა მისი ერთ-ერთი ნათესავი, ელ.ენერგის უფროსი ვაჟს მარტაშვილი გლეხობისგან არარსებული დავალიანების გადახდას დენის ჩაჭრით ვვაიძულებს, „ბატონი კობა“ გვეუბნება: „რა გააწყალებული გული, უჭირს ქვეყანას და დაანებეთ თავი ინტრიგანობას, როცა ამბობთ, ელ.ენერგის დირექტორს დიპლომი არ აქვს და უვიციო! მერე რა, რომ დიპლომი არა აქვს? „ხატო“ კარგი სამსახური იშოვა და ქვეყნის აღმშენებლობაში მონაწილეობა რომ მიიღოს, თავისი მოვალეობა პირნათლად უნდა შეასრულოს! ე.ი. ჩვენი გაღვლევა, უკანასკნელი კაპიტების ჯიბიდან ამოცლა „აღმშენებლობა“ ყოფილა, ძვირფასო მკითხველებო და გამგებლის სანათესაოს თავგასულობა კი „ქვეყნისათვის თავდადება“, ხომ?

ახლა რაიონული ცენტრის „კეთილმოწყობაზე“ გვინდა ვითხვათ ორიოდ სიტყვა... დიახ, ცენტრალურ ქუჩაზე ლამაზი მართლაც კამუშაებს, ნაგვის ურნებიც დადგეს, ათასი ზიზილ-პიპილოც დაამატეს, მაგრამ ეს მხოლოდ ცენტრში! როგორც კი გადაუხვევ ნებისმიერ შესახვევში, ტალახი, ღორღი და კუნაპეტი ღამეა!

რა თქმა უნდა, მოსახლეობა, რომელიც „ფასადური“ დემოკრატიის და „ფასადური“ აღმშენებლობის წინააღმდეგია, რომელიც „ნაც.ტრით“ ჯერ არ დასწრულა და ფოველგვარი ანტიქართულის წინააღმდეგ ილაშქრებს, ამ მოჩვენებითი „გაკამუშების“ უკან

გამგეობის დონეზე წყდება და თუ მუშაობა გინდა, ან დამსმენი უნდა იყო, ან კობას ნათესავი, ანდა „ნაც.მობარობის“ აქტივისტი არჩვენების დროს.

საკვირველება ის არის, რომ ჩვენ პურის ფული არ გვაქვს და გამგებელი მისურაძე კი, გარდა იმისა, რომ რაც კი ანმეტაში დარჩა გასაყიდი, იმასაც თვითონ ყიდულობს, ახლა თავისი ორი ქალიშვილისთვის თბილისის ცენტრში ერთდროულად 2 ბინას ყიდულობს და თანაც არემონტებს. ქვეყნის აიხრების „ფერხულში“ მასთან

ჩაბუდებული ნაგვისკენაც მიუთითებს „ბატონი გამგებელს“ და მის დამქაშებს, მაგრამ პასუხი მოკლეა მათი მხრიდან: „ეს უბანი არც ასფალტს იმსახურებს და არც განათებას“! ე.ი. ვინც მონობას არ ვეგუებით და პირში ვახლით სათქმელს „ძლიერთ ამა ქვეყნისა“, ორღობეში სიბნელეში კისრებიც უნდა დავიტყუოთ და მშვირვებიც უნდა დავიხიოთ ამათი გულების გასახარად, ხომ?

რატომ არ იციან გამგებელმა

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

მაისურაძემ და მთელმა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ ის, რომ ადამიანის წყევლას 300 000 რენტგენის ტოლფასი ძალა აქვს და თითქმის რადიაციული დასახივების ტოლფასია.

მაღე არჩევნები მოვა და ახმეტაში „ნაცების“ თარეშის ახალი ეტაპი დაიწყება! თუ პეტრე ცისკარიშვილმა ანდა კობა მაისურაძემ დეპუტატობა ინიებს, თქვენ რა გვო-

ნიათ, ხმებს ვერ დააგროვებენ, მკითხველო? მათი ხელშეწყობით გამდიდრებული აქეთ პანკისელი ვაჭაბიტები, იქით სანათესაო „ბანდფორმირებები“, მერე ფულით მოსყიდული მშვიდობი და კვლავაც უსასრულო „გრაილი“ ახმეტის წალკოტში მწვალით, გარმონით, სალამურით და ჩონგურით... ფულია მათი საზომი, მათი საფიქრალი და მათი სამშობლოს სიყვარული?!”

აი, მკითხველო ამას გეუბნებით მთელი ამ წერილის ხელისმომწერი. ძალიან ბევრნი ვართ ასეთები, ძალიან ბევრი, მაგრამ სახელგებისა და გვარების დაწერას მინც ვერ ვრისკავთ, რადგან ზუსტად ვიცით,

რომ „საერთო გაზეთში“ გამოქვეყნებისთანავე თავის ლეკვებს მოგვისევენ პეტრეცა და „ბატონი“ გამგებელიც და ვინც ვგელაზე მეტად გვიყვარს, იმას გაგვიუბედურებენ! (ჯერ არ გაუუბედურებათ თუ რა?).

ისლა დაგვრჩენია, ჩვენი გასაჭირი ამ გზით გაგვებნით ხალხს და გულისტკივილი, რომელიც ჩვენ მთელი ამ წლების განმავლობაში დაგვიგროვდა, ხმამაღლა ვთქვათ.

ჩვენ „ნაციონალურს“, ხალხის აქტიურობასთან ერთად ხალხის წყევლაც ყოველდღე უნდა გავუგზავნოთ, რადგან, როგორც უკვე მოგახსენეთ, რადიაციული დასახივების ტოლფასი ძალა აქვს.

წყველიმც იყავით ნაციონალებო. დაწყველილები იყავით „ბატონო“ კობა მაისურაძე, პეტრე ცისკარიშვილი და მმანო-ნათესავრო მათნი!

უკუნიით უკუნიამდე შეჩვენდეს საქმენი თქვენი და მოდგმა თქვენი! ეს ყველა ახმეტელის წყველა და გემინოდეთ!

„საერთო გაზეთის“ ერთგული მკითხველები ახმეტიდან.

ძვირფასო მკითხველო! როგორც უკვე წაიკითხეთ, ახმეტის რაიონი ნაციონალური მოძრაობის უღელქვემ დაფავს სულს, მაგრამ წარსულში მოყვანილი ფაქტები ზღვაში წვე-

თია იმასთან შედარებით, რაც სინამდვილეში ხდება ამ რაიონში!

„საერთო გაზეთის“ მკითხველს ემასხორება ჩემი წერილი „ქართული ვაჭაბიტები პანკისში“, სადაც დაწვრილებით ვწერდი იმ სამიშროებაზე, რომელიც საქართველოს პანკისის ხეობიდან კვლავაც შეიძლება დაატყდეს!

გარდა იმისა, რომ პანკისელი მუსლიმები ვაჭაბიტების გავლენებით არიან შემოფოთებულნი, არც იმას მალავენ, რომ მათი ახალგაზრდობა ოღონდ დასაქმდნენ, ტრადიციულ

ისლამს ზურგს აქცევენ და ახმეტის რაიონში დიდი პრივილეგიებით გაქსუებული ვაჭაბიტები-ბიზნესმენების კინწისკრით გარბიან ორი კაპიტის საშოვნელად ამის გამო, კი როგორც ოჯახის წევრებთან, ისე სოფლის უზუცესებთან ზშირად კოფლიტში შეიდან და ზშირია ძალიანი მიერი გარჩევიც ამ ნიდაგზე!

ამას წინათ, მუსლიმთა რელიგიური დღესასწაულზე მდიდარმა ვაჭაბიტებმა დღისში აშენებულ ახალ მეჩეთს 120 ძროხა შეწირეს, ანუ დაუკლეს და ზორცი პანკისის ხეობის მხოლოდ იმ მოსახლეობას დაურიგეს, რომლებიც ვაჭაბიტებად მოქცნენ, ზოლო ტრადიციული ისლამის მიმდევარი ქისტები, „მოწყალეების“ გარეშე დატოვეს!

რამდენი ხანი გაუძლებს მშირი ხალხი მდიდარი ვაჭაბიტების ცქერას ახმეტაში, ძნელი სათქმელია, მაგრამ ერთი რამ ფაქტია — ჩვენმა ზოგიერთმა მართლმადიდებელმაც რომ ვერ გაუძლო ცდუნებას და იელოველად, 50-იანე ლად, ბაპტისტად ა.შ. მიინათლა, ხომ ცხადია?

იქნებ ნაც.მოძრაობა სწორედ ამიტომ მოიყვანეს სათავეში მავანმა, რომ არატრადიციული რელიგიების საბოგინო გახდეს მთელი საქართველო, არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის მიმდევარადარად? ვინ იცის, იქნებ ბასტრონის აჯანყებიდან ახალ ბასტრონამდე არც ისე დიდი დროა გასული და ისევე როგორც ბიძინა ჩოლოვაშვილი, ახმეტაში დღესაც გამოჩნდეს სამშობლოზე მოფიქრალი ადამიანი, რომელიც სრულიად კახეთს დამრავს ნაც.მოძრაობის წინააღმდეგ? ვინ იცის...

ისე კი, ახმეტელების კვალდაკვალ მთელი საქართველო რომ გწვევლით ნაცებო, არ გემინიათ? ზომ იცით, რომ ზვალ იქნება თუ ზვე, უფლისგან აუცილებლად მოგკითხებათ?

საქართველოში ვაჭაბიტების დარად უცხო ქვეყნიდან ჩამოსულ ადამიანებს რომ ანიჭებთ უპირატესობას, მათთან რომ იყოფთ მოგებას და ასაქმებთ, ამაზეც რომ პასუხს აგებთ, ესეც ზომ იცით?

კახელებისთვის „ნაც. მოძრაობა“ და შაპ აბასი ნელ-ნელა ერთიდაიგივე ასოციაციას იწვევს და გემინოდეთ ახალი ბასტრონის აჯანყებისა, გემინოდეთ დაწყველილებო და დროზე მოეგეთ გონს!

ირონია გოგონასაშვილი

am xel i sufl ebam sxva gza ar dami tova _ Cems samSobl os unda gavecal o!

ნობის სტუმარია მწერალი და პუბლიცისტი მერაბ შატირიძე.

— შევერათ წრე — კომუნისტებიდან მოყოლებული, დღემდე, არც ერთ პოლიტიკურ მოვლენაში მე ვერ მივიხადე ჩემი მოქალაქეობრივი ვალი, ანუ ხელისუფლების არჩევაში მონაწილეობა ვერ მივიღე. ჩემსავით ვერ ასრულებს მოქალაქეობრივ ვალს ქვეყნის მოსახლეობის უმეტესი მასილი. ნმე და ჩემნაირი მრავალი ათასი ქართველი ვართ იგნორირებულნი ამ ხელისუფლებისაგან. ანუთუ ვინმეს გაუკვირდება, თუ ისევე ვიტყვი, რომ არავითარი აფეთქება არ იქნება ხალხში, რადგან გამოსაშვები სისხლი გამოშვებულია. ევრს ადამიანის თვისება აქვს. ადამიანს შეუძლია ერთხელ, ორჯერ, სამჯერ გაიბრძოლოს სიცოცხლისთვის, მაგრამ მუდმივად სამიშროების ქვეშ ვერ იქნება. იმდენად დიდი წნეხის ქვეშ არის დღევანდელი საზოგადოება, რომ გაბრძოლების აზრსაც ვეღარ ხედავს, ამა თუ იმ ხელისუფლების სათავეში მოსაყვანად ხალხი აღარ წავა ლიბის გზაზე. ევს ჩვენი დამლუპველი გზაა. ჩვენ ბევრჯერ ვიდექით სამოქალაქო ომის სამიშროების წინაშე და ამისგან ხალხი დაიღალა. ამაზე არ წავა საზოგადოების ის ნაწილი, რომელსაც ჩემ მსგავსად, მხარდაჭერა არც ერთი ხელისუფლებისათვის არ გამოუმტლავებია. არ წავა თუნდაც იმით, რომ ალტერნატივას ვერ ხედავს. მშემი აზრით, დღეს არ ჩანს საქართველოში პოლიტიკური ჯგუფი, პოლიტიკოსი, ძალა, რომელიც მოვა ხელისუფლებაში და რომლისთვისაც ღირს მსხვერპლის გაღება. გამოირიცხულია საქართველოში აფეთქება, მით უფრო, რომ იმედაცრუების მაგალითები ახლო წარსულში გვაქვს. ბევრჯერ შეიკრიბა ქუჩაში 100 000 კაცი, მაგრამ ყველაფერი კრახით დამთავრდა. დღევანდელი ხელისუფლება კარგად არის ინფორმირებული იმის შესახებ, რომ მან არ უნდა დაუშვას არც გამოსაზრდასული ზედმეტი პუმანურობა, არც შეგარდნადისეული ბებრული შიმშილად დღეებში პრეზიდენტს შეკითხვა დაუსევეს ქვეყნისთვის დამლუპველი საეკლესიო კანონის მიღების შესახებ. პასუხად იგი წავიდა ისტორიულ ანალებში და აბსურდულად და პრიმიტიულად ახსნა დავით აღმაშენებლის ტოლერანტობა, რომ ის პატივს სცემდა სხვა კონფესიების წარმომადგენლებს. ჯერ ერთი, აღმაშენებელი არ იყო არჩეული პრეზიდენტი, იგი იყო უფლისგან ხელდასხმული მე-

ღუმს, ერიც ღუმს. ღუმელი კი ზშირად თანამონაწილეობას ნიშნავს. ერი და ბერი სააკაშვილის დამლუპველ პოლიტიკას ამართლებს ამ ღუმელით. რელიგიური კონფესიებზე, კანონის ასეთი ფორმით შემოღება მომავალში, შესაძლოა, სხვადასხვა კონფესიებსა და კომპაქტურ ჯგუფებს შორის დაპირისპირებისა და აფეთქების მიზეზი გახდეს და მისი შეცვლა ძალზედ ძნელი იქნება. სკამის შენარჩუნების ნაცვლად სააკაშვილი ერისათვის სასიკვდილო ნაღმს ღებს და ამას ვითმენთ. როცა მიხელო სააკაშვილს პრეზიდენტად ირჩევენ, ხალხის წინაშე განაცხადა: 100 კაციც რომ გამოვიდეს პროტესტით ქუჩაში, მე პოსტიდან წავალო. გვავიდა წლები, დღეს კი იგი აცხადებს, რომ 100 000 კაცი რომ გამოვიდეს, მე ამ კანონს მინც მივიღებო. ეეი. მეტების ხიდიან 100 000 ათასი ქართველი მოწამის მოკვითილი თავი მისთვის არაფერს ნიშნავს. ააბა, თუ დავვიკანონებთ თურქები ქართული კულტურის ძეგლებს, რომლებიც მათ ტერიტორიაზე მოქცნენ; ანაზურბაიჯანის ხელისუფლება — აზერბაიჯანის ქართულ სკოლებს, სადაც თავის დროზე განათლების მინისტრ — კახა ლომიაას წიგნები არ შეგატანინეს. აამიტომ მიმანია, რომ არანაირ არჩევნებს აზრი არა აქვს. ხელისუფლება აფინანსებს ეკლესიების მშენებლებს, ამავე დროს ეკლესიის საწინააღმდეგო კანონებს იღებს იმისათვის, რომ დარჩეს საერებელში. აკიდევ ვიმეორებ, მე ზვალ ვერ ვხედავ ძალას, რომელიც ღირს მსვერპლშეწირვად.

— შეგარდნადის მმართველობის წლებშიც ამბობდნენ, რომ არ არის შემცვლელი, მაგრამ გამოჩნდა...

— ამქვეყნად უამრავი წესიერი ადამიანია, რომელსაც არ მოსწონდა შეგარდნა, მაგრამ აშინებდა სააკაშვილის მოსვლა სათავეში; უამრავი ადამიანი, რომლის არჩეული არ იყო არც ეს და არც სხვა მთავრობა, მაგრამ ვინაიდან ამ ქვეყანაში ცხოვრობდა, ნებისთ თუ უნებლიეთ ამ პროცესში მონაწილეობას იღებდა. ქართველებმა უკვე გაიარეს ლიბის, კვებატის და სხვათა გზები, არავითარ შემთხვევაში იგი სისხლს აღარ დაღვრის, თუკი არ ეცოდინება, ვინ უნდა მოვიდეს ქართული საქმის გასაკეთებლად.

— აზრი არა აქვს, ვინდ ვყოფილვართ, ვინდ — არა. ჩარგალში ვიყავი გაყოფას. შატლის გზიდან სამი კოლომეტრია ვაყას მუხუშამდე. გგზა გადაკეტილი დამხვდა. ცოტა ხანში მოვიდა რამაზ ნიკოლეიშვილი და სახეიმიდ გახსნა გზა, რომელზეც ათი დღის წინ ჩვეულებრივი მოძრაობა იყო. იქვე გაჩნდა „რუსთავი 2“ და „იმედი“. მთავრობა ყველაფრის ბიარს აკეთებს და საარჩევნო ხმებს იგროვებს. ზეიმზე რამდენიმე პოეტს გამოვიდა, მეც სულმთა პოეტს პატივი მივაკვი, მაგრამ არ იყო ჩვენი არც ის გაყოფა, არც „ილიაობა“ იქნება ჩვენი. ესეც მიითვისა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“. ასეთ საქციელს კომუნისტებიც არ კარგობდნენ. დიდი მწერლის ოუბილეზე მოკრძალებულნი იყვნენ. სად არის ჩემი ქვეყანა, ხალხო, როგორ მეკუთვნის ჩემი ქვეყანა მე, ან მე ვეკუთვნის ამ ქვეყანას?

— თუ წავალი, ჩვენს საფლავებსაც სხვა დაეპატრონება. რას გააკეთებთ ქვეყნის გარედან?

— შენს თავში ზომ ვადაარჩენ ამ ქვეყანას. აქ დალუპვის სამიშრობაც გველის. მე მწერალი კაცი, ვერანაირად ვერ ვახერხებ აქ ცხოვრებას. თან გეუბნებიან: ან მოგვლავ ან თვითონ ჩაკვდი. ქართულ საქმეში სრულიად იგნორირებული ვარ. ვფიქრობ, ბევრს ვფიქრობ: ზომ არა ვარ მე ამ ჩემი მონური სულისკვეთებით ქვეყნის მართველთა ბიორიტების უნებელი მონაწილე? ჩვენ სამშობლოწართმეულნი ვართ და სამშობლოს ჩვენივე ავადსახსენებელი ხელისუფლება გვართმევს!!! „ჩემოდლებზე ჩამომსხდარი თაობა“ უწოდეს 90-იანი წლების ახალგაზრდობას, რომლებიც სამოთხის ჩიტის ძებნაში უცხოეთის გზას დაადგა, მაგრამ როცა ასეთ გადაწყვეტილებას იღებს მწერალი, ზრდადასრული, მრავალჭვიამოვლილი ქართველი კაცი, ეს უკვე იმის მიმანიშნებელია, რომ ამ ქვეყანაში ცხოვრება გაუხადლისი ხდება.

ქვეყანა ეკუთვნის მას და „ნაციონალურ მოძრაობას“, მის ლაქებს და არა მე, ან რობიკო სტურუას ან თქვენ რედაქტორს ან ასი ათასობით ქართველს. მე ვამბობ, ეს ქვეყანა არის სხვადასხვა ეთნიკური უმცირესობის, „ნაციონალური მოძრაობის“ ხროვის, მაგრამ არანაირად არ არის ჩემი. არანაირად არ არის ეს ქვეყანა იმ 100 000 მოქალაქის, ვისზედაც თქვა პრეზიდენტმა, ანგარშს არ გაუწევდით. ეეი. აქედან გამოდინარე, ჩემი და იმ 100 000 ქართველის აზრი აბსოლუტურად იგნორირებულია, არც ეროვნული ძალა ჩანს, ვინც ხალხს ქუჩაში გამოიყვანს ლიბის სცენარით. მე ვერ ვხედავ ჩემს საარჩევნო უფლებას, კანონს, რომელიც დაიცავს ჩემს ადამიანურ უფლებებს. სამშობლო ჩემი არ არის, ვფიქრობ როგორ გადავარჩინო საკუთარ თავში ჩემი ქვეყანა. ააბა, ბევრი გულაცრუებული ქართველი მივიდა ამ დასკვნამდე — უნდა გავეცალი სამშობლოს.

— სად წავივით, ვის დაუტოვოთ ქვეყანა, წინაარბემა აქამდე მოგეტანეს. რა პასუხი გავცეთ მომავალ თაობებს?

— აზრი არა აქვს, ვინდ ვყოფილვართ, ვინდ — არა. ჩარგალში ვიყავი გაყოფას. შატლის გზიდან სამი კოლომეტრია ვაყას მუხუშამდე. გგზა გადაკეტილი დამხვდა. ცოტა ხანში მოვიდა რამაზ ნიკოლეიშვილი და სახეიმიდ გახსნა გზა, რომელზეც ათი დღის წინ ჩვეულებრივი მოძრაობა იყო. იქვე გაჩნდა „რუსთავი 2“ და „იმედი“. მთავრობა ყველაფრის ბიარს აკეთებს და საარჩევნო ხმებს იგროვებს. ზეიმზე რამდენიმე პოეტს გამოვიდა, მეც სულმთა პოეტს პატივი მივაკვი, მაგრამ არ იყო ჩვენი არც ის გაყოფა, არც „ილიაობა“ იქნება ჩვენი. ესეც მიითვისა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“. ასეთ საქციელს კომუნისტებიც არ კარგობდნენ. დიდი მწერლის ოუბილეზე მოკრძალებულნი იყვნენ. სად არის ჩემი ქვეყანა, ხალხო, როგორ მეკუთვნის ჩემი ქვეყანა მე, ან მე ვეკუთვნის ამ ქვეყანას?

— თუ წავალი, ჩვენს საფლავებსაც სხვა დაეპატრონება. რას გააკეთებთ ქვეყნის გარედან?

— შენს თავში ზომ ვადაარჩენ ამ ქვეყანას. აქ დალუპვის სამიშრობაც გველის. მე მწერალი კაცი, ვერანაირად ვერ ვახერხებ აქ ცხოვრებას. თან გეუბნებიან: ან მოგვლავ ან თვითონ ჩაკვდი. ქართულ საქმეში სრულიად იგნორირებული ვარ. ვფიქრობ, ბევრს ვფიქრობ: ზომ არა ვარ მე ამ ჩემი მონური სულისკვეთებით ქვეყნის მართველთა ბიორიტების უნებელი მონაწილე? ჩვენ სამშობლოწართმეულნი ვართ და სამშობლოს ჩვენივე ავადსახსენებელი ხელისუფლება გვართმევს!!! „ჩემოდლებზე ჩამომსხდარი თაობა“ უწოდეს 90-იანი წლების ახალგაზრდობას, რომლებიც სამოთხის ჩიტის ძებნაში უცხოეთის გზას დაადგა, მაგრამ როცა ასეთ გადაწყვეტილებას იღებს მწერალი, ზრდადასრული, მრავალჭვიამოვლილი ქართველი კაცი, ეს უკვე იმის მიმანიშნებელია, რომ ამ ქვეყანაში ცხოვრება გაუხადლისი ხდება.

ინტერნეტით „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე

საერთო გაზეთი

„საერთო გაზეთი“ შეეცადა პოლიტიკურ რამაზს სამშარდ-ლიმპოსთან ერთად ემსახურა ქვეყნის დანაწევრების და ადმინისტრაციულად დაყოფის საშიშროებებზე, თუმცა ექსპერტმა ჩვენი ვარაუდები კატასტროფულ ვარაუდებზე დააყენა და დედაქალაქის გადატანა საკმაოდ მარტივად ახსნა: ამ ხელისუფლებას სურს თბილისის მოსახლეობისგან დისტანცირება.

— ბატონო რამაზ, ყველა გზა დღევანდელი პოლიტიკური სექტორისთვის მინც არჩევნებამდე მიდის. ამ ტენდენციის კვლავი მუხრებს აზრი, თუ ნაცემობა დამარცხდა, საამისოდ უკვე მომზადებული აქვს პლანდარტი და ქუთაისში გადაინაცვლებს, ამ დროისათვის უკვე გადატანილი იქნება პარლამენტი...

— ქუთაისში გადატანა დედაქალაქის ბევრი ფუნქციის, ანუ ადმინისტრაციული ფუნქციებისა შემთხვევითი არ არის. ამის განცდა კი მაქვს, მაგრამ რა სიტუაციაში ამოქმედდება ადმინისტრაციული ცენტრის ასეთი დუბლირება-თბილისი-ქუთაისი, ამაზე ვერ ნაადრევია მსჯელობა.

— ასე თუ ისე, ქვეყანას ორად დაყოფის საშიშროება ემუქრება, მეორე დედაქალაქი, უკვე ღიად აცხადებენ ე.წ. სახელისუფლებო არხები...

— არის კი ასეთი მუქარა. ასეთი პერსპექტივა გახლავთ, მაგრამ აი, ამ მთელ დედაქალაქობას რა პერსპექტივა მოჰყვება, ამას, სამწუხაროდ, არ აცხადებენ. გარდა იმისა, რომ გვირდებიან გაიზრდება სამუშაო ადგილების რიცხვი, რაც ღიად დამაჯერებელი არ არის. სხვა მხრივ, ალბათ, ექნება ის თავისებურება, რის საფუძველზეც გაუჭირდება ხელისუფლებას თბილისთან ურთიერთობა. სწორედ ამ სცენარის ამოქმედების შემთხვევაში უკვე საშუალება ექნება ქუთაისში გადაინაცვლოს და იქედან გააგრძელოს ძველ დედაქალაქთან — თბილისთან კომუნიკაცია. ანუ, მოახდინოს თბილისთან დისტანცირება.

— იქნებ, ნაწყენია თბილისის მოსახლეობაზე ეს ხელისუფლება?

— ნაწყენი — ეს ახლა ადამიანთა ურთიერთობიდან ამოღებული ტერმინია, მაგრამ წმინდა პოლიტიკური თვალსაზრისით, ფაქტია, რომ თბილისში გამოსვლების სიხშირე და მასშტაბი გაცილებით დიდია, ვიდრე რეგიონებში, ამდენად საპროტესტო გამოსვლების თავიდან აცილებისთვის კეთდება, ალბათ, ეს ღონისძიებები დედაქალაქებისა.

— ისე, ჩვენს მეზობლებს აწყობთ, ალბათ... მათ ინტერესებში უნდა იყოს, თუკი დედაქალაქის ფუნქციებს იკისრებს ქუთაისი

— რატომ?
— აი, ვერ კიდევ მე-20 საუკუნეში დასწავლების თემიდან გამოშვებულ ვამბო, ისინი ზომ ღიად მო-

ითხოვდნენ ჩვენგან, დედაქალაქის ქუთაისში გადატანას, ახლა მათ ოცნებას ზორცი შეეხსნება, განა ასე არ არის?

— გასაგებია, სომეხ მეზობლებზე საუბარი. დასწავლების სურვილი, როცა იყო დედაქალაქის გადატანა, მაშინ ცოტა სხვა სიტუაცია გახლავთ. არა მგონია, დღევანდელი

— ბატონო რამაზ, ისე, ვერ კიდევ გამსახურდას დროს ზომ არსებობდა ერთგვარი სცენარი, როცა მეზობლებს, ამ შემთხვევაში რუსებს, უნდოდათ გამსახურდია დაესვათ დასავლეთ საქართველოში, ხოლო ელვად შეგარდნაზე აღმოჩნდებოდა, უბრალოდ, მაშინ საქართველოს მოსახლეობა წინ

სეთის მხრიდან ერთ-ერთი სცენარი იყო ასეთი-გაყოფილი საქართველოს სცენარი. ოღონდ ეს გეგმა არსებობდა ლამის მეფის რუსეთის დროიდან-იმერეთის გუბერნია იყო და თბილისის გუბერნია. იქედან მოდის გაყოფის ეს ე.წ. ტრადიცია.

რაც შეეხება იმას, თუ რამ შეაჩერა ეს პროცესი, ერთმნიშვნელოვნად ვიტყვი-ხალხს არ შეუჩერებია და ნუ მივაწერთ ამ ხალხს იმაზე მეტს, ვიდრე ხალხი ახერხებს. შეაჩერა იმან, რომ სწავიღო — დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობა-ნან) მზად დახვდა საქართველოს. იმდროინდელმა ხელისუფლებამ სწავიღო გაწვევრიანება განიზრახა და ასეთი სასჯელი საქართველოს დანაწევრების უკვე აღარ სჭირდებოდა რუსეთს და მოისხნა ეს საკითხი.

— ბატონო რამაზ, აი, თქვენ შენიშნეთ, რომ თბილისში უფრო მეტია საპროტესტო მუხტი და ამიტომ ხდება დედაქალაქის გადატანა, რით შევიძლიათ ახსნათ, ის ფაქტი, რომ რეგიონებში ახსნებად მწვავეა საპროტესტო განწყობა?

დამარცხებულნი ვართ, ხელისუფლებას ვთხოვთ ბრძოლის ველს დაეძალოს

ლის ანალოგიური ვითარება ყოფილიყო. დღესაც სომხები თვლიან, რომ თბილისი მათი ქალაქია. როგორც კი ფოკუსირება თბილისზე შემცირდება, ანუ ის, რაც დედაქალაქის მიმართ აქვს სახელმწიფოს, ქმედით აღარ იქნება. საგარეოდ, თბილისში გაიზრდება სომხური ფაქტორი.

შეიძლება სომხეთს აწყობდეს ეს ცვლილებები, რომ გააძლიეროს სომხური ფაქტორი იმ რეგიონში, რასაც თბილისი ჰქვია. საფუძველი არსებობს. უამრავი სომეხი ცხოვრობს თბილისში ისედაც და ასეთი გაძლიერება სომხური ფაქტორისა ძალიან გაჭირდება ქუთაისში, სადაც სომხების ყოფნის ისტორიული ტრადიცია გაცილებით სუსტია.

თუმცა დღევანდელი სომხეთის ინტერესში ნამდვილად არ დგას ეს თემა მწვავედ და არც თანამედროვე საქართველოსთვის არის სომხური ფაქტორი ისეთი მნიშვნელოვანი, რომ, არიქა, მათ გამო დედაქალაქი გადაიტანოს. ეს მოსახრება უფრო ხარკია შეთქმულების თეორიის წინაშე. რა საჭიროა ეს თეორია, ანუ, ამ შემთხვევაში, სომხური თემა, მე არ მესმის.

აღუდგა და არ დაუშვა ამ სცენარის განხორციელება, აქედან გამომდინარე, ვსაუბრობთ, რისკებსა და საშიშროებებზე, თორემ მერე საბედისწეროდ არ დაგვიანდეს

— აქედან გამომდინარე, ვერ ისაუბრებთ ამ რისკებზე რამდენიმე მიზეზის გამო: ეს მოხდა სწორედ შეგარდნის დროს და გამსახურდას დასავლეთ საქართველოში, კერძოდ, სამეგრელოში საკმაოდ ბევრი მომხრე ჰყავდა. აი, მაშინ რუ-

— ტრადიციულად დედაქალაქი ყოველთვის უფრო გამინაურებულა ხელისუფლებასთან, ვიდრე რეგიონები. ხელისუფლება ყოველ დღე მის წინ მიდის, მოდის, მოქმედებს... აქ არიან ხელისუფლების წარმომადგენელთა მეზობლები, მეგობრები, ნათესავები. ასე რომ, დისტანცია დედაქალაქში მცხოვრებსა და ხელისუფლებას შორის უფრო მცირეა ყოველთვის.

ამას კიდევ ემატება ინფორმი-

რებულობა პოლიტიკურ პროცესებზე დედაქალაქში ყოველთვის მეტია. ის ტელევიზიები, რომლებიც დედაქალაქს ვერ ცდება ტექნიკური შესაძლებლობების გამო, ისინი თბილისში არიან, ხოლო რაც მთელი რეგიონის მასშტაბით გადაიცემა იმ ტელევიზიებში, ყველაფერი კონტროლის ქვეშაა.

ის, რომ რეგიონში მცხოვრებმა არ იცოდეს რა პროცესები მიდის პოლიტიკაში და იცოდეს მხოლოდ ის ნაწილი პროცესებისა, რომელიც მისი წყნარად ყოფნისთვის იქნება საჭირო-ეს თავისთავად ხელისუფლების პოლიტიკის ნაწილია და ამდენად, ის რომ ბუნებრივად ნაკლებად თბილისში რეგიონში მცხოვრები, ამას კიდევ ემატება, თვითონ ხელისუფლებას ცდილობს ნაკლებად თბილისში იყოს მოსახლეობის რეგიონალური ნაწილი და მან ყოველთვის მხარი დაუჭიროს ხელისუფლებას.

— როცა გადავით პარლამენტი, ეს იმას ნიშნავს, რომ ძალა-უფლების გადატანა ხდება და თბილისს ტრადიციული ფუნქცია ეკარგება, ეს თბილისსა და რეგიონებს შორის გაუცხოებას არ გამოიწვევს?

— არა მგონია, რომ გაუცხოება მოხდეს. ისე, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ გაუცხოება დღესაც არის, როცა კონცენტრირებული ადმინისტრაციული რესურსები ძირითადად თბილისშია, უნდა ვთქვათ, რომ გაუცხოება გვაქვს ქუთაისის მხრიდან თბილისის მიმართ, ან თვალის მხრიდან თბილისის მიმართ და ა.შ. ამ მხრივ, მგონი, პირიქით, შეაჩივლებს კიდევ ვითარებას, ადმინისტრაციული ცენტრების გადატანა-გაღმობა.

— როცა ბათუმში იქნება საკონსტიტუციო სასამართლო, ქუთაისში — პარლამენტი... ასეთი ადმინისტრაციული დაყოფა რამდენად არის ქვეყნის ინტერესებში?

— რა ვიცი, რამდენადაც მგონია, ქვეყნის ინტერესებში ამგვარი დაყოფა არ უნდა იყოს. ტყუილია არ არის იშვიათობა ასეთი დაყოფილი ფუნქციები, თუკი მსოფლიო ანალოგიას გადავხედავთ. ქვეყნების უდიდეს ნაწილში ის სტრუქტურები, რომელთაც ერთმანეთთან შშირი კონტაქტი უნდა ჰქონდეთ, მაგალითად, პარლამენტს და ადმინისტრაციულ მთავრობას ისინი ლოკალიზებული არიან ერთ გეოგრაფიულ სივრცეში, თორემ წინ და უკან სირბილი ძნელიც არის და მოუხერხებელიც, მაგრამ, რასან ხელისუფლებამ ასე გადაწყვიტა, ესე იგი მისთვის გარკვეული პლუსები აქვს.

— რა ასხნა აქვს ამ გადაწყვეტილებას და რა არის ეს „დადებითი“ მხარეები?

— როცა საფრთხე დამუქრება ხელისუფლების კეთილდღეობას, მას შეეძლება ასეთი გეოგრაფიული მანევრით აირიდოს თავიდან ე.წ. საშიშროებანი.

ნათია ნოღია

„სამართლიანი საქართველოსთვის“: ჰიბრიდული სიმიონის პროგრამის არახაზი გლახაბი უნიტარსად მიიმა მდგომარეობაში ჩააბლო

მოდრობა „სამართლიანი საქართველოსთვის“ ხელისუფლებას სოფლის მეურნეობის დარგის ჩაბრუნებაში ადამა-შაულებს და აცხადებს, რომ ხელისუფლების ერთადერთმა სოფლის მეურნეობის პროგრამამ „ჰიბრიდულმა სიმინდმა“ სრული კრახი განიცადა.

როგორც პარტიის გამგობის წევრი თამარ ჯუღელი აცხადებს, „ამერიკულმა სიმინდმა“ ვერ გაამართლა და მოსახლეობა მოსავლის გარეშე დარჩა.

მისი თქმით, გლეხებს და ფერმერებს იძულებს წესით მიაღებინეს მონაწილეობა ამ პროგრამაში.

„მოდრობა „სამართლიანი საქართველოსთვის“ თავიდანვე აცხადებდა სიმინდის თესვით დაკავშირებით, რომ ამერიკული სიმინდს ქართულ ნიადაგთან შეგუება გაუჭირდებოდა. ხოლო 30 მილიონი ლარი სა-

მინისტროს ქართველი სელექციონერების მიერ გამოყვანილი თესვის მოყვანაში რომ დაეხარჯა, ეს ქართული ჯიშების პოპულარიზაციას შეუწყობდა ხელს. დასავლეთ საქართველოში პრაქტიკულად მოსავალი არ მოვიდა. გლეხებს რომლებსაც ადგილობრივი ჯიშებიც ჰქონდათ დათესილი, აცხადებენ, რომ „განსხვავება მოსავალს შორის თვალშისაცემია, იქ სადაც ამერიკულმა სიმინდმა ვერ გაამართლა, ჩვენმა ტრადიციულმა ჯიშებმა კარგი მოსავალი მოგვცა.“ — აღნიშნავს თამარ ჯუღელი და დასძენს, რომ „ჰიბრიდული სიმინდის“ პროგრამის კრახით დასრულებამ ისედაც მიიმა სოციალურ მდგომარეობაში მყოფ გლეხებს, სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ თავს კიდევ უფრო დიდი უბედურება დაატეხა.

„გლეხებმა და ფერმერებმა არათუ მოსავლის გაორმაგება ან შემოსავლის გაზრდა

შეძლეს, არამედ დაზარალებული თანხის ამოღებაც კი ვერ მოახერხეს, რომ მომავალ წელს სათესური მასალა იყიდონ. უფრო მეტიც მათ ვალად ადევთ 20% იანი სესხი რომელიც თითქმის იძულების წესით ააღებინეს და სანაცვლოდ სახლები და მიწის ნაკვეთები ჩააღებინეს.

მოდრობა „სამართლიანი საქართველოსთვის“ მიმართავს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს, მოახდინოს მონიტორინგი, მათ მიერ ჩატარებულ პროგრამის შედეგზე და დალოდოს დასკვნა. ასევე მოუწოდებს ხელისუფლებას მოახდინოს შესწავლა რამდენად გაითვალისწინა სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ საქართველოს კლიმატისა და ნიადაგის მრავალფეროვნება. ხელისუფლებამ გაითვალისწინოს და იზრუნოს დაზარალებული მოსახლეობის მიერ გადახდილი სიმინდის თესვის საფასურის რესტრუქტურისა და „განაცხადა თამარ ჯუღელმა.“

„მედიონისი“

cxedrebi T mo feni l i gza sapat riarqo taxt i sken

(გაგრძელება.
დასასყისი №.
№37(166))

გასულ ნომერში გამოქვეყნებულმა ამბებმა, როგორც მოსალოდნელი იყო, საზოგადოებაში არაერთგვაროვანი გამოხმაურება გამოიწვია. რედაქციაში მოდიან ადამიანები, გვაწვდიან დოკუმენტურ მასალას, მოგვითხრობენ სკანდალურ ისტორიებს. რამდენიმე დღის წინ მამა ელიზბარ დიაკონიძე გვეწვია და ეპისკოპოს ილარიონ სამხარაძეზე განაცხადა: „ეს კაცი სრულ ჭკუაზე არ არის, ვითომ „ახალი სამება“ უჭირავს ხელში, რომელზეც სტალინი, რუზველტი და ჩერჩილი არიან გამოსახული და ასეთი „ხატის“ წინაშე აიბულებს ხალხს ილოცოს. თანაც ეს ადამიანი არც მღუმარებაშია, მშვენივრად ლაპარაკობსო“. იგივე გაიმეორა მან გაზეთი „ასავალ-დასავალისთვის“ სპეციალურად მიცემულ ინტერვიუში.

ძვირფასო მკითხველო, ილარიონ სამხარაძე 1974-78 წლებში საქართველოს ეკლესიის ეპისკოპოსი იყო. მამა გიორგი

ბასილაძეზე („ფენი-მოსიარულე“) დაბეჭდილ ერთ წიგნში მამა გიორგი ამბობს: „ნამდვილია – ილარიონ სამხარაძე (ეპისკოპოსი) – დიდი ღვაწლის პიროვნება, ღვინა და გაჭირვება გამოვლილიაო“.

ამტკიცებენ, რომ მეუფე ილარიონ სამხარაძე მოწამლეს. იგი ღვინა-პაპის ნაფუძარზე ცხოვრობს და ჩემთან შეხვედრისას ნამდვილად მღუმარებდა. იმ დღეს პარასკევი იყო, თანაც და ჰყავდა ორი დღის დაკრძალული. მოგვიანებით შევიტყვევებ, რომ ის გარკვეულ დღეებში ლაპარაკობდა და ქადაგებს კიდევ.

რაც შეეხება მამა ელიზბარის ვერსიას, რომ ის

„ახალ სამებაზე“ ლოცულობს. შესაძლოა, მეუფე ილარიონმა მართლაც ახსენა ქადაგებაში ის სამი ბუმბერაზი პოლიტიკური ფიგურა, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ მათზე რომელიმე ჭკუათმყოფელი ილოცებს.

ელიზბარ დიაკონიძე ბრძანებს: საღ ჭკუაზე ვერ არის მეუფე ილარიონიო. ჩვენ ჯერ ხელთ არ ჩავგვარდნია მისი ფსიქიური მდგომარეობის დამატკიცებელი დოკუმენტაცია. არ იქნება გასაკვირი, რომ მძიმე პირობებში მცხოვრები 74 წლის ეპისკოპოსი არ იყოს ჯანმრთელი. მას შემდეგ, რაც მოწამლეს, საზღვარგარეთ არ უმკურნალია და როგორც ჩანს, სამამულო მედიცინამ სრულად ვერ შეძლო მისი გამოყვანა უმძიმესი ტოქსიკური შოკისგან, თორემ, აბა, თავის დროზე არანორმალურ

ადამიანს ეპისკოპოსად არავინ აკურთხებდა.

სხვათა შორის, ელიზბარ დიაკონიძე 5 ივლისს კანონზე აღმწოდებული რომ ლაპარაკობდა „საერთო გაზეთთან“ და უმაღლეს მღვდელთმთავრებს გულგრილობაში რომ ადანაშაულებდა, გავიდა ცოტა დრო და შემდეგ რატომღაც პირველმა შეამჩნია პატრიარქის ლოცვაზე ჩამოგორებული კურცხალი და კრიტიკაც შეარბილა... დღეს კი მეუფე ილარიონ სამხარაძე პირველმა მან გამოაცხადა შეურაცხად. ჩვენი აზრით, მთავარი ის კი არა არის, რა მდგომარეობაშია დღეს მეუფე ილარიონი, არამედ ის, თუ რამ მიიყვანა იგი ამ მდგომარეობამდე... * * *

ახლა დავუბრუნდეთ ადრინდელ ამბებს: „საბოლოო წერილის“ შემდეგ აწ გარდაცვლილი მეუფე შიო და მეუფე ამბროსი

ლასგან. გარკვეული დროის შემდეგ მეუფე ამბროსი ძველ პატივში აღუდგენიათ, პანაღის გარეშე.

ბოლო წლებში ეკლესიაში მოღვაწეობისას მეუფე სასტიკად ამხელდა თურმე საქართველოს ეკლესიაში მოკალათებულ სომხურ მღვანს. ზუსტი მიზეზები არავინ იცის, მაგრამ მიტროპოლიტი ამბროსი ქათამაძე გარკვეულ ვითარებაში გარდაიცვალა. მასინ გაზეთები წერდნენ, რომ ექსპურტა ცნობით, ოთახში სპეციალური ნივთიერება იყო გაშვებული, რის შედეგადაც მეუფე მოიწამლა.

მანამდე კი, სანამ ეს საზარელი ამბები მოხდებოდა, ბათუმ-შემოქმედელმა მიტროპოლიტმა მეუფე შიომ კიდევ ერთი, ასეთი შინაარსის წერილი მისწერა პატრიარქს:

„ხსენებული წერილის (საუბარია „საბოლოო წერილზე“ –

თქვენ, თქვენთვის დამახასიათებელი საქმიანობით უფრო მეტად დაუპირისპირდით ქართველ ხალხს და ეკლესიის ჭეშმარიტ კეთილდღეობას. გასაოცარია, რომ ჩვენს ეკლესიაში მომხდარი დიდი და სამწუხარო ამბებიდან თქვენ ვერ გამოიტანეთ (ან არ გამოიტანეთ) სათანადო დასკვნები. უფრო მეტად გაამაყდით, გახდით განუსჯელები, განუკითხავი, მიუკარებელი და ყოველად უსამართლო. გარდა საზღვარგარეთ მოგზაურობისა და იქედან ჩამოსული სტუმრების მიღებისა, თქვენ სხვას არაფერს კითხულობდით და და არც გეხერხებათ მეტი არაფერი. ამის გამო საქართველოს ეკლესიაში გამეფებულია უპატრონობა, უპასუხისმგებლობა, უთავბოლობა, სიბილწე, გარყვნილება, სიზარბე, ეკლესიის სახსრების დანაშაულებრივი ხარჯვა და სხვა მრავალი. 54 მოქმედი ეკლესია

გავგაჩნია და მათი უმეტესობა ჩაფლულია ჭუჭყსა და მტკვერში. თქვენ ისე უყურებთ ყოველივე ამას, თითქოს არ გეხებათ, ან თქვენს ღირსებაზე დაბლა მიგაჩნიათ ზრუნვა ამ საკითხების მოგვარებისათვის.

ზმირად ხდება, რომ თქვენ თავად არღვევთ საეკლესიო თუ სახელმწიფო დებულების რომელიმე მუხლს და როდესაც ცხოვრების უღმობიელობა ამ დარღვევას სასპარაოზე გამოიტანს, ცდილობთ სხვას მოახვიოთ თავზე იგი და ამისათვის მიმართავთ ისეთ მეთოდს, რომელიც არაფრით არ შეეფერება კათალიკოს-პატრიარქის ღირსებას. თვით საპატრიარქო

აპარატში გამეფებულია ისეთი ქაოსი, რომ ერთმანეთს ვედარავინ ცნობს და „უპორტფელო პატრიარქი“, თქვენი ძმა ვიქტორ შიოლაშვილი ისე განაგებს ყველაფერს, როგორც თქვენ გავგებობდით. ალბათ, სწორედ ამიტომ არ გინდათ შეველიოთ თქვენს ძმას. მიუხედავად იმისა, რომ მისით აღმწოდებულია მთელი სამღვდელთა და საზოგადოების ის ნაწილი, რომელიც ახლოს დგას საქართველოს ეკლესიასთან. ერთი უბედურებაა ის, რომ სიბილწე დამკვიდრდა საქართველოს ეკლესიაში, მაგრამ უფრო დიდი უბედურებაა, რომ თქვენ არ ეწინააღმდეგებით ამ სიბილწეს. პირიქით, მფარველობთ მას, რის გამოც ჩვენი საეკლესიო ცხოვრების სინამდვილეში კანონად იქცა ერთ დღეს ბერად აღკვეცა და სქემის მიღება, ხოლო მეორე დღეს დაქორწინება ოფიცია-

მთავარეპისკოპოსი შიო (ავალიშვილი)

ნიკორწმინდელი ეპისკოპოსი ამბროსი (ქათამაძე)

(სასუფეველი დაუმკვიდრით ღმერთმა) ათავალწუნეს. მსცოვანმა, 80 წელს მიღწეულმა მიტროპოლიტმა შიომ სული უფალს ისე მიაბარა, რომ საპასუხოდ ღვინა, შევიწროება, ავღებული, უპატივცემულო დამოკიდებულება დაიმსახურა. განკურნეს, ხარისხი აჰყარეს და ამ „პატივით“ გარდაიცვალა, თუმცა სიკვდილის შემდეგ საეკლესიო ხარისხები აღუდგინეს. მაგრამ სიკვდილის შემდეგ.

მეუფე ამბროსი კი, რომელიც სხვათა შორის ზვიად გამსახურდიას სულიერი მოძღვარი გახლდათ, გამსახურდიას სიკვდილის შემდეგ საქართველოდან წავიდა.

როცა დაბრუნდა ქართულმა ეკლესიამ არ მიიღო. პატრიარქმა ილია II-მ შიომ-მღვიმის მონასტერში გაამწყესა მოსანანიებლად, სადაც აბუნად ავღებულ და უარყოფილი ყოფილა ყვე-

ი.კ.) სრული სიმართლე ყველა მოვლენამ და ანალიზმა დაადასტურა. ყოველი აზრი, ყოველი დასკვნა და ყოველი სიტყვა მართალი იყო ღვთის და ერის წინაშე, წერილის შინაარსი ცნობილია სამღვდელთა და ფართო საზოგადოებისათვის. იგი იმდენად ჭეშმარიტი ამბებისაგან იყო შედგენილი, რომ უყოყმანოდ მიიღო ყველამ, ყველა მოელოდა, რომ თქვენ, როგორც გონიერი ადამიანი და სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქი, გამოასწორებდით უმთავრეს მანც და შეცვლიდით გეზსა და მეთოდს. მაგრამ მოგტყუვდით ყველა, არ გაამართლეთ მოლოდინი, არ მოაგვარეთ „საბოლოო წერილში“ დასმული საკითხები. თქვენმა შემდგომმა საქმიანობამ უფრო გააფართოვა, გააღრმავა და გაართულა საქართველოს ეკლესიაში არსებული კრიზისი.

ლურად თუ ინკონგნიტოდ. ძალის გამოყენება მსოფლიო პოლიტიკაში უარყვეს და დაემყინა, თქვენ კი ეკლესიაში დაამკვიდრეთ იგი და დაიმონეთ ამ გზით მთელი სამღვდელთა. ისევ და ისევ თქვენი საგვარეულოს ფეხებზე არის გაგებული ჩვენი სახელოვანი წარსულის მქონე ეკლესია, ხოლო ამ ეკლესიის წმიდა სინოდი, მისი წევრების სამარცხვინოდ, თქვენი უსამართლო სურვილების აღსრულებელ ტაკიმასხარად გადააქციეთ. ბოროტად იყენებთ რა იმ კანონს, რომ სახელმწიფო არ ერევა ეკლესიის საქმეებში, თქვენ

ზვირთების მშობელი ზღვა, არ დაოკდა შურისძიების ქარიშხალი და მოურიდებლად დადგა ყალფზე ბოროტების თავი ურჩხული. ასეა ზუსტად, ჭეშმარიტად ასეა საქმე. ისე მოაწყო თქვენმა „გენიამ“, რომ ბოროტება ებრძვის სიკეთეს. იქ, სადაც უნდა იყოს გონიერებასთან შერწყმული სისპეტაკე და სათნოება. ამხედრებული უტყურობა და თავნებობა. უსირცხვილოდ დგანან სულიერი დაცემის გზაზე. ბნელს დაუფარავს საქართველოს ეკლესიის ტრადიციები, მსოფლიო საეკლესიო კრებათა განსჯა და სჯულის კა-

ზრუნვის წყარო, ამის და სხვა მრავალ მიზეზთა გამო დიდი და მცირე მოღვაწეები ეკლესიისა ხალხის თვალში დაგვიანდით და გავლატაკდით და ვინაიდან ამის მიზეზი თქვენ ბრძანდებით მხოლოდ და მხოლოდ და თუ დიდი საქმე და მომავალი მსხვერპლს მოითხოვს, სამართლიანი უნდა იყოს მსხვერპლის შეწირვა. და სად ენახოთ სამართალი ღვთისგან ნაკურთხი იმაზე მეტი, რომ თქვენმა დიდებამ უნდა დატოვოს ტახტი იგი, რომელიც თქვენ არასოდეს გეკუთვნოდათ. არასოდეს არ გეკუთვნოდათ იმიტომ, რომ საკუთარი თავისა და დიდების გარდა თქვენი ცხოვრების პრიზინტზე არსად ეწერა სხვა ფიქრი და სხვა მისწრაფება. არ გეკუთვნოდათ იმიტომ, რომ შენიღბული იდებით მუდამ თქვენი მშობელი ერისა და ჩვენი ისტორიის წინაშე; რომ ქრისტიანული სიკეთის მსახური ბიწიერებას მფარველობდით და მფარველობთ დღესაც. ხალხს არად აგებთ, იმ ხალხს, რომელმაც გშვათ, ადგზარდათ და ადგამალათ დიდებისა და პატივის მწვერვალამდე. ფაქტიურად თქვენ უარყავით მსოფლიო საეკლესიო კრებათა დადგენილებანი და სჯულის კანონნი: მკითხავები და მწვალებლები შემოიფარნეთ ჩვენს სანუკვარ ეკლესიაში.

ჩამოსათვლელი ბევრზე ბევრია, მაგრამ მე ამჟამად აქ წერტილს დავსვამ. ვიცი, თქვენ და თქვენი „წმიდა“ მამები წამოიწყებთ ჩემი დევნის მესამე რაუნდს. მაგრამ მადლობა უფალს, რომელმაც მოგვამალა სიმშენვე და მოთმინება ყველა დევნისა და უსამართლობის გადასატანად. მე მინახავს დევნა უსამართლო და განუკითხავი ადამიანებისაგან, მაგრამ მინახავს მუდამ სიმართლის და მართლმსაჯულების დიდი ზეიმით და იზეიმებს ჭეშმარიტი ზეიმით საქართველოს წმიდა ეკლესია. არ დაუშვებს ქართველი ერი, რომ დიდხანს ბობოქრობდეს მის წიაღში ანგარება, უთავობლობა, სიბილწე...და...კანდიერება.

თქვენ უნდა გადადგეთ!!!
 შიო (ბათუმ-შემოქმედელი მიტროპოლიტი)
 16 ივლისი, 1984 წელი
 ირანდა პალანდაში (გაგრძელება იქნება)

არ ერიდებით არავითარ ძალადობას იმ უსამართლობის გასატარებლად, რომლითაც გინდათ შეინარჩუნოთ თქვენი შეუზღუდავი ბატონობა საქართველოს ეკლესიაში.

ისე გავლიე სამოცდათხუთმეტი წელი, რომ მსგავსი რამე არც მსმენია, არც შემხედრია, მე არ მინახავს ვერ კაცი, რომელსაც ისე შეეძლოს შენიღბვა და ფერისცვალება, როგორც ეს თქვენ შეგიძლიათ, ბატონო ჩემო. ასეთი წმიდა, დიდი და სანუკვარი მოვალეობის შესრულების დროს ვინც გაგიცრუებს სასიების ჩანაფიქრს, მონღოლებს სიბილწისა და ანგარების ზღვაში ჩაბროს მისწრაფებათა ელვარება, სიკეთისა და სიყვარულის სათნო სისავსე... ასეთ ვინმესთან არ შეიძლება სხვა ენაზე ლაპარაკი, თუ არა ის ენა, რომლითაც მე გესაუბრებით. არა შემცოლავ ადამის შვილო თუ ნაშიერი, კი არ ვსაუბრობ, გულის სისხლში ვაგლებ ამ სიტყვებს და ქალაქზე ვალაგებ მათ მითრთოლვარე ხელით. რომ ეს სიტყვები სიმართლის მტერსაც მოხვდეს გულზე და განუსჯელსაც: რომ ამ სიტყვებმა სულის უზილავე კინესკობიდან დაგანახოთ თქვენც და სხვებსაც ჭეშმარიტება, რომლისთვისაც თქვენ მე მაწამეთ.

ნონნი. ასე აშკარად დაუპირისპირდა ერთმანეთს საქართველოს ეკლესიაში სიკეთე და ბოროტება. ყველა უკუღმართობა, რომელთა შესახებაც მოთხრობილია „საბოლოო წერილში“, არა თუ შეწყვედა, არამედ გაღრმავდა, გამწვავდა და გაუარესდა. ყველანი, სამღვდელნი თუ საერონი გაოგნებულნი უყურებენ ზვადინდელ დღეს და არ იციან, რას მოიტანს იგი. სამღვდელთა ერთი ნაწილი. რომელნიც მხოლოდ ანგარებით არიან შეპყრობილნი, დაჰკანკლებენ თავიანთ თბილ ადგილებს, მლიქვნელობენ და ყოველგვარი გზით ცდილობენ შეინარჩუნონ ის საბუდრები, რომლებშიც ისინი შემთხვევამ ჩასვა. მეორე ნაწილი სამღვდელთა, რომელთაც გააჩნიათ პატიოსნება და პასუხისმგებლობის გრძობა. დაძაბულნი უყურებენ ეკლესიაში გამეფებულ უთავობლობას და წყურიათ, რომ დაემარდეს სიწმიდე, სათნოება და წესიერება. მესამე ნაწილი სამღვდელთა, რომელთაც გულისტკივილით შეჰყურებს მიმდინარე მოვლენებს და ეშინია, რომ არ იზეიმოს ბოროტებამ, უკუღმართობამ არ დათრგუნოს საქმის სიკეთე, მშვიდობა და წესიერება. მაგრამ ვაი, რომ ეკლესია გახდა პირადი განდიდებისა და პირადი კეთილდღეობისთვის

tel eNEWS tel eNEWS tel eNEWS

ლელა იაკობაშვილი: ზუსტად არ ვიცი, არტომ გამოაქვეყნა ბატონმა რობერტ სტურუამ კულტურის მინისტრისადმი მიწერილი წერილი ახლახანს, მაგრამ ჩემის აზრით ეს იმიტომ მოხდა, რომ სოციალურ სცენაზე გადატანილი სპექტაკლი გარკვეულწილად შენედა. ქართული თეატრის ირგვლივ განვითარებული მოვლენები თითქოს ისეთი ინტერაქტიული ადრ იყო. ამით სტურუამ შეგვასვენა, რომ ეს არც ისე დასავიწყებელი თემაა. ისეთი რანვის რეჟისორთან გვაქვს საქმე, ძალიან ძნელია მისი ქცევა ასე სპონტანურად შეაფასო. მაგრამ დააკვირდით, ჩვენ მუდმივად მიუყვებით მისი მოქმედების სქემას - რაღაცას გააკეთებს მერე ვაფასებთ. ეს არის შემთხვევა, როდესაც შეეცადა მას ვერძინო, რა გამოვიდოდა ახალი ხელისუფლების ძალაუფლებიდან. ასევე მან შეგვასვენა. რომ „მოხუცი რეჟისორის წასვლას სცენიდან“ თავისი ისტორია ჰქონდა და ეს არ იყო ვიღაცის მიერ ერთგვარად მიღებული გადაწყვეტილება.

აშკარაა ის, რომ საზოგადოებაში პოლარიზაციაა. ეს ქართული სინამდვილეა და აქ ჩვენ ფერებს ვერ ვარჩევთ, არის მხოლოდ თეთრი და შავი და რომ სპექტრი ძალიან ლამაზია, თავისი ცისარტყელას ფერებით - ეს ვერ ქართველებმა ვერ ადვიტეთ. თუმცა ამას ვერ ვიტყვით ქართულ თეატრზე, სადაც ეს სპექტრი მუდმივად იყო, ვერ ვიტყვით ქართულ თეატრზე, სადაც გრადაციები მუდმივად არის, რომელიც სწორედ მაშინ არის ცოცხალი, როცა ამ ფერით სტრუქტურაში შედის. მაგრამ მეორე თემა ის, რომ სოციალურმა სივრცემ ისე დაიწყო ფეთქება, ისე გაჩნდა მხიარულება. თავისი არტისტული სილამით ისევ შემოდის რობერტ სტურუა, შეიძლება ითქვას ამით ერთობა რეჟისორი. თუმცა მეორე მხრიდანაც დგას რეჟისორი - სახელისუფლებო სივრცე. არ ვიცი ამ ფაქტს რა გაგრძელება ექნება, მაგრამ ინტერაქტივი გაცოცხლდა, დიდი რეჟისორი ცდილობს სოციალური სქემის თეატრალურ ენაზე ამტყვევებას და თითქოს ამ სივრცეში ექსპერიმენტს ატარებს - რა არის ძალაუფლება. არტისტულ ძალაუფლებას გაცილებით დიდი რეზონანსის უნარი აქვს! შეიძლება დაგვაფიქვდეს ხელისუფლებაში მყოფი ადამიანები, მაგრამ ხელოვნების ძალაუფლება სხვა რეგისტრისაა, მას სხვა რეზონანსი მოაქვს. ამიტომ ეს განცხადება სტურუასთვის არის ახალი არტისტული განწყობილების შეტანის სურვილი. და თუ ეს არტისტული განწყობილებები დაიდო, ეს ცუდი ნამდვილად არ არის. სანახაობა არ ბეზრდება ხალხს.

ხელისუფლებასზეც მინდა ვთქვა, იგი მუდამ ცდილობს სანახაობრივი განწყობილებებით ააწფოს ჩვენი სოციალური სივრცე. მუდმივად თვითრეზენცირებაშია. ანუ მასაც აქვს ეს არტისტული სურვილი. ვერჯერობით მხოლოდ სურვილი, რადგან ვერ ვიტყვით, რომ ვინც ამ სპექტაკლს უყურებს, ყველა ალტაცებაშია და ბრაგოს და ბის იბახის. აქაც პოლარიზაცია და შავ-თეთრობა: ან გამოიბოთ რომ ეს ხელი-სუფლება სამინილება და უნდა წავიდეთ ან ალტაცებაში ვართ.

ზოგადად მითოლოგიზირება ხდება რადიკების ჩვენს თვალში. ჩვენ ისიც კი არ ვიცით ნამდვილად მისწერა თუ არა წერილი რომელიც რურუას. ეს შეიძლება იყოს რეჟისორული ხრიკი, რაც ნებისმიერ წარმოდგენაში გამოიყენება. ამ სპექტაკლში ისე წააგო ამ ხელისუფლებამ, რომ შეიძლება შეკრთა კიდევ და ამიტომაც არ გასცა პასუხი. შეიძლება მათთვის ახლა გაჩერება (ჩაჭრა) ყველაზე მომგებიანი იყოს.

სტურუა არის ადამიანი, რომელიც მუდმივად ეძიებს ძალაუფლების ბუნებას. ძალაუფლების ბუნების სხვადასხვა ფორმებს ძალიან კარგად გამოხატავს თავის სპექტაკლებში. და საერთოდ, ძალაუფლებას რა სტრუქტურა აქვს? მეორე თემა ძალაუფლება, რომელიც კულტურას აქვს, როგორ ასტრუქტურებს იგი ცნობიერებას და როგორ არის იგი ძალაუფალი - დეტერმინანტა ჩვენზე. ანუ ძალაუფლების ყველა ფორმას იძიებს სტურუა. შეიძლება რამე მტკივნეულად მიიღო ხელისუფლებამ. ანუ ეს არის ადამიანი, რომელიც ვერ ვიტყვით რომ თამაშობს ძალაუფლებით, უფრო ეთამაშება ძალაუფლებას.

მე არ ვიცი როგორ გადაწყდება სამხატვრო ხელმძღვანელის ბედი რუსთაველის თეატრში, ვიცი ის. რომ ქართულ თეატრს უნდა ჰქონდეს ისეთივე რესურსი, რომელიც მას შეუქმნა სტურუამ. მან დალო ისეთი ნიშნულები, რომელსაც როგორმე უნდა უსწორდეს ქართული თეატრი, უნდა თუ არა, სხვა ყველა შემთხვევაში მას ძალიან გაუჭირდება. აქ იმაზე ლაპარაკი, როგორ აეწყო ქართული თეატრის ბედი 21-ე საუკუნეში. და ეს იქნება სტურუას ესთეტიკის მიხედვით. მან ეპოქა შექმნა და ხელისუფლებამ ამ ეპოქას წერტილი დაუსვა. ახლა ვერც ხელისუფლების იმ რესურსზეა, რომელსაც ის მოიყვანა - ან გაქაჩავს თუ არა სტურუას სიმაღლეს. არ ვიცი ვინ მოვა, რა ესთეტიკაში, ინტერესებში ექნება, რაზე ექნება ის მგრძობილობები, რომელიც რობერტ სტურუას ძალაუფლების მიმართ ჰქონდა, შეიძლება ვიღაცას ეს მშვენიერებაზე ჰქონდეს. ანუ ვერც არ ვიცი. თუმცა ის რითაც ცდილობდნენ ჩანაცვლებას, აქეთ და კოტქს“ გველისხმობ, იქ ყველაფერს ეცადნენ, ისეთი სახელები იყო, რომ შესაძლებელია სხვა ესთეტიკაში მოვიდეს. ანუ რაღაც ახალი დაიწყო, ოღონდ ვერ ვიტყვით რომ ეს სტურუას საპირწონე ეხლავეა.

უძლია, ან ვინმეს შეფასებისა ეშინია. არა ბაბუა, ის ამას იმიტომ არ ამოღებენ, რომ ბევრი ისეთი ვინმე მოვა მისთან, რომელიც დღემდე არ ემბეს, არამედ ემბეს წმიდანის შესაძლებლობებს!.. მაგრამ ნახეთ, როცა ის „დაფარულია“. მას მხოლოდ ის მიაგრებს და აღმოაჩენს, ვინც ემბეს ჭეშმარიტებას. მთის ბროლს ის პოულობს, ვინც მთის ვიწრო ბილიკებს მიუყვება და არა ის, ვინც ზღვის ნაპირზე ირუჯება!.. გასაგებია?! ამაშია ა უ ც ე ლ ე ბ ა !!!

რადგან თქვენ პირველები ხართ, ვინც ასეთი შეკითხვა დაისვით, მე დავუშვებ თქვენზე „ამინიტას“. (იციინი)

1. ნამდვილია — დეკანოზი ლ ე ვ ტ ი (ეფანია), მას აფხაზები იარაღით ხელში დაადგნენ ტამარში და მოსთხოვეს ექადაგა — „აფხაზები საქართველო არ არისო...“ ლეონტიმ ისეთი ცვეხლი დააყარა, რომ თავკედლმოგვრელები გარბოდნენ!!! (იციინი) მას დიდი ხანია ვიწრობ, მასაც ათი „ნიჩქარე“ აქვს.
2. ნამდვილია — ილიკინი ვ ი ლ ა რ ე ტ ი (კუდილოვი) — ის ჩემი ძალიან ძვირფასი მეგობარია, რომელიც ლეონტიმ თქვენზე ბერია.
3. ნამდვილია — ი ლ ა რ ი ო ნ სამარაძე (ეპისკოპოსი) — დიდი ღვაწლის პიროვნება, დევნა და გაჭირვება გამოუვლილი.
4. ნამდვილია — ილიკინი ვ ი ლ ა რ ე ტ ი (ილიკინი).
5. ხალხი და წინასწარმეტყველია რუსეთში ირანე (ილარი) — პეტერბურგში.

104

prezidentis `dabol ebis kvi reul i - dasrul da, `Semci rebul i - umuSevroba ki Turme yvel a mimarTul ebiT gai zarda

გაიტანეთ! ერთხელ მოვეუსმინეთ, ორჯერ, სამჯერ, აღარა კმარა?! არაო, თქვა პრეზიდენტმა და მჭერმეტყველების კვირეული მოგვიწყო. ტყუილ-მართალი ერთმანეთში აურია და ისეთები ილაპარაკა, ნაციონალური არხების მუდმივი მაყურებელიც კი პირდაპირად დატოვა. გულწრფელად თუ ვიტყვით, შიგადაშიგ ისეთი სიმართლეებიც გამოვლინდა, რამაც ჩვენს ირები გააოცა და ცოტა გულაც აუწყა, საწყალი კაცი, მაინც რამდენს უძლებს!

პრეზიდენტმა ტელეკომპანია „იმედისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში ჯერ იმაზე იფიქრა, რომ რეიტინგებით გატაცება ზედმეტი მოგვივიდა და არც ისეთი მაგრები ვართ, როგორც მილიონებამდე ნაციონალური საერთაშორისო რეიტინგები იუწყება ხოლმე. მერე ისიც აღიარა, რომ ფასები მაღლა მიიწევს და ცხოვრება ძვირდება. თურმე ქვეყანაში სააკაშვილის მთავარი დასაყრდენი ბავშვები ყოფილი და ყველაზე პოპულარული იგი ამ წრეშია. მე პირადად, „უდიდლომო სასიძო“ და მისი მთავარი გმირი ბიჭიკო გამახსენდა. დილით სოფელში უსაქმოდ დარჩენილ რომ ვერავის პოულობს და პატარა გოგო-ბიჭებს დასდევს ფეხბურთის გუნდის შესაკრებად.

ტყუილბავის ბაღი

როგორც ვთქვით, საკაშვილმა გულას პირი მოხსნა და ნაცარქეჩი-ასავით გაუტია. მისი აზრით, თურმე მთავარი ტყეილი ჩვენთვის უმუშევრობა ყოფილა. პრეზიდენტის თქმით, უმუშევრობა 15,5%-მდე დაეცა, რაც საკმაოდ პოზიტიური მაჩვენებელია. 2015 წლისთვის კი ეს მაჩვენებელი 10%-იან ნიშნულზე ჩამოვა. საიდან ადენი ოპტიმიზმი? თურმე მთავრობა უმუშევრობას რამდენიმე მიმართულებით ებრძვის. უმუშევრობის დაძლევის პირველი საშუალება ინფრასტრუქტურული პროექტებია. „ხშირად გვაქილიკებენ, რომ მთავრობას სურს, ქვეყანა გზის მშენებლებად გადაქციოს. იმ ხალხს, ვინც ამას ლაპარაკობს, ეკონომიკის არაფერი გაეგება. ინფრასტრუქტურული პროექტებით ჩვენზე უფრო მდიდარი და ძლიერი ქვეყნები გამოიყვანენ დეპრესიიდან“, - განაცხადა სააკაშვილმა და ვერც კი მიხვდა, როგორი მამალი ტყუილი გამოუვიდა.

ახლა ცოტა ხნით მოვწყდეთ პრეზიდენტის განცხადებებს და ჩვენი არგუმენტები წარმოვადგინოთ იმის დასამტკიცებლად, თუ როგორ გვაბოლებს ბატონი სააკაშვილი. წლის დასაწყისში უმუშევრობის ოფიციალური მაჩვენებელი 17 პროცენტზე მეტი იყო, რაც თავისთავად ძალიან მაღალი მაჩვენებელია. ამის მიუხედავად, იმ პერიოდში პრეზიდენტმა არაერთხელ ხმამაღლა განაცხადა, რომ რეალურად, ქვეყანაში უმუშევრობა 30 პროცენტს აღწერს და ზოგჯერ 50-საც აღწევს. სტატისტიკის სამსახურის მონაცემებით, 2010 წელს საქართველოში დასაქმებული იყო მილიონ 625 ათასი ადამიანი. აქედან დაქირავებული იყო 600 ათასზე ოდნავ მეტი. დანარცენი იყო თვითდასაქმებული და

მათი 90% მოდიოდა სოფლის სექტორზე, ანუ იმ ხალხზე, ვისაც მიწა გააჩნია და მასზე შრომით ირჩენს თავს. როგორი „შთამბეჭდავი“ ციფრებია, ერთი შეხედვითაც კარგად ჩანს. მაგრამ ამ „ოპტიმისტურ“ მონაცემებს ემატება მიმდინარე წლის მკვეთრად შეცვლილი ვითარება.

2011 წლის დასაქმების ოფიციალური მაჩვენებლები ჯერ არ არსებობს. სამაგიეროდ, შეგვიძლია, თვლით გაავადენოთ იმ სიტუაციას, რაც გასულ რვა თვეში ხდებოდა. აგრარულ სექტორში დასაქმებული მილიონზე მეტი ადამიანიდან 60-55 პროცენტმა დაკარგა მარჩენალი მიწა. საქმე ეხება სასოფლო-სამე-

წის გარეშე დარჩა. ეს არ გახლავთ გადაჭარბებული, ან გაზვიადებული ნათქვამი. ეს არის წინასწარი მონაცემები, რომელიც წლის ბოლოს შესაძლოა უფრო მძიმე აღმოჩნდეს.

ახლა ადგეს ყვარლის ვენახებში საერაძლეში წამომგდარი პრეზიდენტი და კარგად დაითვალოს. მილიონ ადამიანს, რომელსაც აგრარული სექტორი ასაქმებდა, გამოაკლოს ნახევარი მილიონი და ნახოს, როგორ „გაიზრდება“ დასაქმებულთა რაოდენობა იმ ქვეყანაში, რომლის პრეზიდენტიც თვითონ ბრძანდება. რა სტატისტიკას დააღებს სტატისტიკის სამსახური, ეს სხვა თემაა, მაგრამ რეალობა

ყველაფერ ნუ დაიჯერებ, გულის ფრიალი იხის

საკაშვილის განცხადებით, უმუშევრობის დაძლევის მეორე, მთავარი საშუალება ენერგეტიკული პროექტებია. საქართველომ წელს პირველად გაიყვანა ელექტროენერჯია ევროკავშირის ქვეყნებში. საქართველო ერთადერთი ქვეყანაა, რომელიც ენერგეტიკულად რუსეთზე არ არის დამოკიდებული. ევროკავშირში, პრეზიდენტი, რატომღაც თურქეთს გულისხმობს, თურქეთს კი წლების წინაც აწვდიდა ქართული მხარე ელექტროენერჯიას. რაც შეეხება ქვეყანას, რომელიც ენერგეტიკულად რუსეთზე არ არის

დებდა „გაზბრომის“ პრეზიდენტი ალექსეი მილერი.

დღეისათვის ეს შეთანხმება ძალაშია შესული და აზერბაიჯანული გაზის მილიანი მარაგების ბატონ-პატრონი რუსეთია. ექსპერტთა მოსაზრებით, რუსეთმა შესაძლოა, აზერბაიჯანული გაზი რეექსპორტისთვის გამოიყენოს. ამის გამო ხდება ის, რომ თურქეთი აზერბაიჯანის შაჰ-დენიზის საბალოდან, გაზის ტრანსპორტირებაზე მოლაპარაკებებს თავს ვერ ადგამს და დიდი იმედი აქვს, რომ სექტემბრის ბოლომდე დაასრულებს მოლაპარაკებებს. საუბარია თურქეთისთვის 6 მილიარდი კუბური მეტრი ბუნებრივი აირის მიწოდებაზე, რომელიც თურქეთში საქართველოს გავლით, ხოლო თურქეთიდან ევროპის ქვეყნებში უნდა გადაინაწილდეს.

კიდევ ერთი სახელე, რომელიც პრობლემებს შექმნის დასაქმების ბაზარზე, ასეთია: ბიზნესისთვის აუცილებელი ხდება დასაქმებულთა სავალდებულო დაზღვევა. ეკონომიკის ექსპერტი ირაკლი ლეკვიანიძე აცხადებს, რომ ახალი ვალდებულება თანამშრომლებს შემცირებას, ან სახელფასო ფონდის კლებას გამოიწვევს. ამ ინიციატივის განხილვას პარლამენტი იწყებს. „მსხვილი კომპანიების დიდ ნაწილს თანამშრომლებისთვის ისედაც აქვს დაზღვევის კორპორატიული პაკეტი. რაც შეეხება მცირე და საშუალო ბიზნესს, ისინი ამ ინიციატივას თანამშრომლების შემცირებით ან სახელფასო ფონდის კლებით უპასუხებენ, რათა ხარჯების დაბალანსება შეძლონ.“ - აცხადებს ირაკლი ლეკვიანიძე.

პრეზიდენტის „მჭერმეტყველების კვირის“ კიდევ ერთი თემა საშემოდგომო კულტურებია. მართალია, პრეზიდენტს ამაზე ბევრი არაფერი უთქვამს, მაგრამ გლეხების დასაქმების მთავარი სვეტენტი სწორედ აქ გადის და შეუძლებელია ამ თემას გვერდი აუვაროთ. ამავე კახეთში გლეხების უმრავლესობა ყურძნის ფასით უკმაყოფილოა. ამიტომ მათი უმრავლესობა ჩაბარებას არ აპირებს. როგორც „საერთო გაზეთმა“ კახეთის რაიონებში ყოფნის დროს გლეხებისგან მოისმინა, ჩამოყალიბებულია ყურძნის შექმნის მონოპოლია, რომლის უკან რამდენიმე მსხვილი ღვინის კომპანია დგას. მათ, რაც სჭირდებათ, ის მოცულობა უკვე გაიტანეს ვენახებიდან, მინიმალურ ფასად და საეჭვოა, რომ ამის მერე ფასმა 60 თეთრს ზევით აიწვიოს. გლეხების ვარაუდით, წელს ყურძნის ღირებულება 40 თეთრს არ გადააჭარბებს. შარშანდელთან შედარებით წელს კარგი მოსავალია და სწორედ უხვი მოსავლის გამო, შესაძლოა, ყურძნის ფასი კიდევ დაეცეს.

ასე რომ, პრეზიდენტის იმედიანი განცხადებები, უმუშევრობა მინიმუმდღე შევამცირეთო, სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოს. უფრო სატირალი კი ის იქნება, რომ ამ თემას მძლავრი პროპაგანდისტული მანქანა აიტაცებს და ისე გაგვიბურღავს ტვინს, რომ დავიჯერებთ, მთელი ქვეყანა დასაქმდა და თითო ოროლა უმუშევარი თუ დარჩა სადმე, რა უშავს, მომავალი წინ არის.

მანანა გვრიკი

ურნეო მიწების პრივატიზებას, რაზეც ჩვენი გაზეთი არაერთხელ წერდა. ეს მიწები სოფლის მოსახლეობას იჯარით ჰქონდა აღებული და მთელი პასუხისმგებლობით შეგვიძლია, ვთქვათ, რომ მართალია ამით ირჩენდნენ თავს. ხელისუფლებამ ყველაფერი გააკეთა იმისათვის, რომ მიწები ყოფილ მოიჯარეებს ვერ შეეციდათ. მიზეზი მარტივია: მოიჯარეს უფლება ჰქონდა პირდაპირ შეეციდა მიწა, რომლის მაქსიმალური ფასი ჰქვიატარზე 1000 ლარი იქნებოდა. აუქციონზე გასული ეს ნაკვეთები კი, ამ ზაფხულს, საშუალოდ, 3000-4000 ლარად გაიყიდა. ვინ იყიდა, ეს ცალკე თემაა და მასზე სხვა დროს ვისაუბრებთ. პუნეროვია, რიგითმა ფერმერმა თუ გლეხმა ვერ შეძლო ერთბაშად ათი ათასობით ლარის გადახდა და მიწაზე დასაქმებული სოფლის მოსახლეობის ნახევარი მაინც მარჩენალი მი-

არის ისეთი და უფრო მძიმე, როგორც ზევით ვილაპარაკეთ.

მეორე არგუმენტი, რომლითაც სააკაშვილს თავი მოაქვს, გზების მშენებლობაა. როგორ ასაქმებენ ამ პროექტებით ხალხს, ერთ მაგალითს მოვიყვანოთ მხოლოდ. სამხრეთ საქართველოში, ახალციხე-ახალქალაქის გზების მშენებლობა ამერიკამ სამასი მილიონი დოლარით დააფინანსა, მილენიუმის პროგრამის ფარგლებში. კარგა ხანია, ეს მშენებლობა დასრულდა, მაგრამ იქ დასაქმებულ ხალხს მარტივად არ აქვთ ხელფასი არ მიუღიათ. პირადად, ჩვენ ერთ-ერთი კომპანიის „ნიუ ენერჯის“ მუშებმა მოგვმართეს დასახმარებლად. მაგრამ ჩვენი ძალისხმევა ამ პრობლემის მოგვარებას ვერ გასწვდა. უნდა ვივარაუდოთ, რომ ბატონი პრეზიდენტი დასაქმებაში უხელფასოდ მუშაობასაც გულისხმობს. რაც მთავარია, ხალხი თავს იცქევს და უსაქმოდ არ არის. მერე რა თუ, უნდა ხელფასი ვერ მიაქვს. ეს არც ისე აუცილებელია. როგორი წარმატებული და მრავალპროფილიანი კომპანიაა „ნიუ ენერჯი“ და რა მსხვილი პროექტები აქვს შესრულებული, შეგვიძლია ინტერნეტში იხილოთ. როგორც ჩანს, ეგენი პრეზიდენტზე ცრუპენტლები არიან და იმისიც აღარ რცხვენიათ, რომ ასობით მუშას თვეობით ხელფასს ვერ უხდიან.

დამოკიდებული. თუ აქ ბატონი სააკაშვილი დენს გულისხმობს, გავსხსენებთ, რომ 2008 წლის აგვისტოში სრული კონტროლი ენერჯისთვის სადგურზე რუსულ მხარეს გადასცეს და დაეკუმენტი საშვილიშვილოდ გაასაიდუმლოეს. ენერჯის კი, ყველას მოეხსენება, რომ საქართველოსთვის მთავარი გენერატორია ელექტროენერჯიის წარმოებაში.

რაც შეეხება გაზს, ეს მართლაც გამორჩეული და საინტერესო თემაა. ამჟამად ქვეყნის ბუნებრივი აირით მომარაგება, თითქმის მილიანად, აზერბაიჯანის რესპუბლიკაზე დამოკიდებულია. აზერბაიჯანულ გაზს კი რუსეთმა ისე დაადა თვალი, რომ ევ მაგისი ხელიდან გაშვები არ არის. „გაზბრომს“ და აზერბაიჯანის სახელმწიფო ნავთობკომპანიას შორის დადებული კონტრაქტის თანახმად, რუსეთისთვის გაზის მიწოდება 2010 წლის 1 იანვრიდან დაიწყო. „ხელმოწერილი კონტრაქტის მნიშვნელოვანი განმარტებელი ნიშანი არის ის, რომ გაზის შესყიდვის ზედა ზღვარი დადგენილი არ არის. ჩვენ იმდენ გაზს ვიყიდით, რამდენს მოწოდებასაც აზერბაიჯანი შევძლებს. ასეთი შეთანხმება „გაზბრომის“ სხვა არც ერთ კონტრაქტში არ არის, რაც ჩვენი პარტნიორული ურთიერთობის მაღალ დონეზე მიუთითებს“, - აცხა-

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

რელიგიურ კონფესიებთან დაკავშირებით მიღებული კანონით საჯაროდ გამოხატული აღმშობლების ტალღა არ ცხრება-პრობლემა მეტად მნიშვნელოვანია. პრეზიდენტი პროპაგანდისტული მანქანის მეშვეობით ცდილობს ქართველების ყურადღება გაართობა-დასვენებაზე, ვაშუშომანიაზე და სხვა თემებზე გადაიტანოს. აქტიურად აბიარებს თავის თავს ხან ზღვაში ცურვით და ხან მთაში სრიალით და ცდილობს არ გამახვილდეს ქართული საზოგადოების ყურადღება სახელმწიფოებრივად საშიშ ტენდეციებზე, რაც შეიძლება ქვეყანას იმ პოლიტიკამ მოუტანოს, რომლის ფარგლებშიც პრეზიდენტმა და პარლამენტმა ყველა რელიგიურ კონფესიას საჯარო სამართლის იურიდიულ პირად და რეგისტრირების საშუალება დაუკანონა და რომელიც ქართველი ერის და ქართული სახელმწიფოს ინტერესებთან აშკარად შეუთავსებელია.

საზოგადოების მთელი ყურადღება გადატანილ იქნა მიღებულ კანონთან საქართველოს ეკლესიის დამოკიდებულებაზე და არა წმიდა სინოდის სხდომის განჩინების შინაარსზე. ამ პერიოდში სწორედ უმთავრესი - წმინდა სინოდის სხდომის განჩინება - ჩაიკარგა. შეგნებულად თუ შეუგნებლად, ბევრმა არ მიაქცია ყურადღება წმიდა სინოდის ძალიან მნიშვნელოვან გადაწყვეტილებას. ხელისუფლებამ კი შეგნებულად გაუკეთა იგნორირება განჩინების უმნიშვნელოვანეს პუნქტებს, რომელიც შეეხება ქართული სახელმწიფოს გაუქმების და ეკლესიის ავტოკეფალიის დაკარგვის შემდეგ განხორციელებული რელიგიური პოლიტიკა და სხვა ქმედებები აღიარებულ იქნას უკანონოდ.

მ.ო. საპატრიარქოს ეკლესია გვთავაზობს დაგზავნა ათვლის ერთიან სისტემაში და დაემატებოდა ერთი შეფასების საერთო კრიტერიუმები, თუ გვინდა, რომ ჩვენ სწორად შევფასოთ ჩვენი ქმედებები და ვიპოვოთ უმოკლესი გზა ქვეყნის გადასარჩენად, ძირითად სახელმწიფოებრივ საკითხებზე მინც გვექნება ერთიანი ხედვა. შევთანხმდეთ, რომ რუსეთის მხრიდან საქართველოს დაპყრობას მიეცეს სამართლებრივი შეფასება და დაეწივოს ქართული სახელმწიფოს რესტავრაციის პროცესი. ვაგაგრძელოთ ქართული სახელმწიფოებრიობის სწორი მიმართულებით განვითარება, რომლის შეწყვეტა დაიწყო 1801 წლიდან, როდესაც ქართულ სახელმწიფოებრიობას და საქართველოს სამოციქულო ეკლესიას ავტოკეფალიას რეალური საფრთხე დაემუქრა.

რუსეთთან ურთიერთობების დარეგულირება, რომელიც დღეს ერთ-ერთი ყველაზე მტკივნეული თემა საქართველოში, მხოლოდ ანექსიის შედეგების ლიკვიდაციის პირობებში არის შესაძლებელი. ის ხელისუფლება იქნება ქართველი ერის ინტერესების დამცველი და გამომხატველი, რომელიც რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობების გარკვევის საფუძველად 1801 წელს აღიარებს. 1801

წლიდან, საქართველოს დაპყრობიდან, იწყება რუსეთის ხელდასმული და აგენტურული ხელისუფლებების არსებობა საქართველოში. ის ხელისუფლება იქნება ეროვნული სულიკვეთების, შინაგანად ძლიერი და სულიერად ჭეშმარიტად მართლმდიდებელი, რომელიც გათავისუფლებს ამ მიმე მემკვიდრეობისაგან. თუ რუსეთს ჩვენთან კეთილშობილური და კეთილგანწყობილი ურთიერთობა სურს, 1801 წელი ურთიერთობის გასაღები. დაპირისპირება საიდანაც დაიწყო, იქ უნდა ჩავიდეთ და იმ წერტილიდან დაიწყოთ ახალი ურთიერთობა მტრობისა და დაპირისპირების გარეშე. მშვიდობა მხოლოდ ამ პირობებში შეიძლება იყოს ორ სახელმწიფოს შორის და სახარებისეულ სამართლიანობაზე დაფუძნებულად (თუ ორივე ქვეყანა მართლმადიდებლურ ღირებულებებს აღიარებს), ნელ-ნელა მოვიპოვოთ ნდობა და პატივისცემა ერთმანეთისადმი.

ხელისუფლებამ, პოლიტიკურმა პარტიებმა და საზოგადოებრივმა ჯგუფებმა წაუყრია ამ თემას. ამ თემის წაყრება არ შეიძლება, ეს ძალიან მნიშვნელოვანი საკითხია. ქართული საზოგადოება უნდა მოუბრუნდეს ამ საკითხს და მასთან დაკავშირებული ბევრი სხვა თემის წამოწევა და განხილვა უნდა შეს-

თის სასარგებლოდ ვაშუშობაში დადგანაშაულა, იგნორირება გაუკეთა წმინდა სინოდის დადგენილების ამ პუნქტს. თავისთავად ეს ძალიან ბევრის მიტოვებაა. სხვათა შორის, გვირგვინად აღვნიშნოთ, რომ საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლების მხრიდან ყოველთვის იყო მინიშნება საქართველოს ეკლესიის ე.წ. პრორუსულობაზე და რუსეთის ეკლესიისადმი მის „თბილ დამოკიდებულებაზე“. ამიტომ, წმინდა სინოდის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ ჯდება ხელისუფლების პიარის ძირითად მაგისტრალურ ხაზში და ამიტომაც ხელისუფლებამ

daviZraT istoriul samarTlianobis aRdgeni sken!

უხადლება მივაჰყიხით ნმიდა სინოდის განჩინებას

ლოს. ეს არის თემა, რომლის შესწავლის შემდეგაც (სხვა საკითხებთან ერთად) ჩვენ უნდა შევიმუშაოთ ქართული სახელმწიფოებრიობის ის ფუნდამენტალური ღირებულებები, რისკენაც უნდა მივდიოდეთ ჩვენ.

მინც არ აღიარებთ შინაგანად რუსეთის მხრიდან საქართველოს დაპყრობას, თმითონაც მონაწილე ხართ რუსეთის მიმართული სახელმწიფოებრიობის სწორი მიმართულებით განვითარება, რომლის შეწყვეტა დაიწყო 1801 წლიდან, როდესაც ქართულ სახელმწიფოებრიობას და საქართველოს სამოციქულო ეკლესიას ავტოკეფალიას რეალური საფრთხე დაემუქრა.

ხელისუფლებამ, რომელიც „ანტირუსულ“ ისტერიას ეწევა; ხელისუფლებამ, რომელიც შემთხვევას არ უშვებს, რომ შეურაცხყოფა მიეყენოს რუსეთის რომელიმე ჩინოვნიკს; ხელისუფლებამ, რომელმაც ლამის ყველა მისი მოწინააღმდეგე რუსე-

ველაფერზე ისაუბრა ამის გარდა. ამით კიდევ ერთხელ გამოკვეთა თავისი, როგორც რუსული ადმინისტრაციის როლი. თორემ მეტი რა ხელი უნდა გაუწოდოს ეკლესიამ ხელისუფლებას, თუ ეს უკანასკნელი რეალურად იბრძვის დეკლოინზაციისთვის და იმ ნაღმების გაუქმებისთვის, რაც „სოვეტიზაციის“ შედეგად ჩვენ დაგვრჩა.

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია, საქართველოს პარლამენტმა ჩერქეზი ხალხის გენოციდის აღიარებას დიდი ზარზედით უყარა კენჭი, ამაყად ეკლუციბოდა მსოფლიო საზოგადოებრივი აზრის წინაშე, როგორც რუსეთის იმპერიალისტური პოლიტიკის მთავარი მამხილებელი, დაჩაგრულ ერთა მფარველი და ისტორიული სამართლიანობის აღდგენისათვის მებრძოლი, მაგრამ საქართველოს დაპყრობის აღიარებას, იგივე რუსეთის მხრიდან, არ აძლევს პოლიტიკურ და სამართლებრივ შეფასებას.

როგორც ჩანს, პოლიტიკური პროცესების ვანსად სამართლებრივ კალაპოტში წარმართვა მიუღებელია დღევანდელი საქართველოს ხელისუფლებებისათვის. საქართველოს ხელისუფლება რუსეთ-საქართველოს სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობების პოლიტიკურ და სამართლებრივ საფუძველს არ ადგენს და მასზე დაყრდნობით არ სთავაზობს რუსეთის ხელისუფლებას ურთიერთობის ის რუსეთ - საქართველოს ურთიერთობებს ხელისუფლების მოპოვება-შენარჩუნების საკითხს აბამს, ამიტომ არ აწყობს ამ საკითხის მშვიდ, საქმიან, მაგრამ პრინციპულ

პოზიციამ განაპირობა რუსეთის პატრიარქის მხრიდან ისტორიულად სამართლიანი განცხადების გაკეთება. კიდევ ერთხელ დადასტურდა, თუ ქართული მხარიდან ეროვნული ინტერესების დაცვის შესაბამისი და სწორი პოლიტიკა იქნება განხორციელებული, მაშინ რუსეთი, მინიმუმ, კარგავს მისი პიარისთვის საჭირო საბაზს(რეალური საბაზი მას არც ერთ შემთხვევაში არა აქვს) მორიგი პრეტენზიების გამოსახატად. რა თქმა უნდა, ამით პრობლემა საბოლოოდ არ მოგვარებულა, მაგრამ მეტის გაკეთება საკუთარი ქვეყნის ხელისუფლების დახმარების გარეშე შეუძლებელია(მით უმეტეს, როდესაც შენი ქვეყნის ხელისუფლება დახმარების ნაცვლად, რაც შეუძლია ხელს გიშლის).

წმინდა სინოდის სხდომის განჩინებაში კიდევ ერთხელ გამახვილდა ქართული საზოგადოებრიობის ყურადღება სახელმწიფოსა და ეკლესიას შორის გაფორმებული ხელშეკრულების-კონკორდატის- მიხედვით გათვალისწინებული ვალდებულებების შესრულების, ჩვენი ქვეყნის ფარგლებს გარეთ არსებულ საქართველოს საპატრიარქოს ეპარქიების სტატუსსა და ქონებრივ საკითხებთან და საქართველოს ფარგლებს გარეთ არსებული ქართული ეროვნული და სულიერი კულტურის ძეგლების მოვლა-პატრონობასთან დაკავშირებით. ქართული საზოგადოება უნდა გამოფინდეს და გააცნობიეროს, რომ ეს საკითხები მხოლოდ სასულიერო პირების ზრუნვის საგანი არ არის და ჩვენც ვალდებული ვართ, ერთი მხრივ, მოვთხოვოთ, ვისაც ვვალდებულებ (ხელისუფლებას) ქართული ინტერესის დაცვა და, მეორეს მხრივ, ჩვენც ვაჰაპტიუროთ ჩვენი ძალისხმევა რათა ყველამ, შინ თუ გარეთ, ანგარიში გაუწიოს ქართველი ერის სამართლიან მოთხოვნებს.

განჩინების ასევე მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება საქართველოს ბოლო კათოლიკოს-პატრიარქის ანტონ მეორის წმინდანთა დასში შერაცხვა. საქართველოს ფაქტობრივად, ბოლო მეფე სოლომონ მეორე წმინდანად არის შერაცხული, დღეს უკვე წმინდანად იქნა შერაცხული ეკლესიის ბოლო საჭეთმყრობელი ანტონ მეორე(ნიშანდობლივია, რომ ორივე ბაგრატიონთა ღვთივეკუთხეული გვარის წარმომადგენელია). მას მიენიჭა წოდება მრავალენებელი. ის ამიერიდან მოიხსენიება სახელით „მრავალენებელი ანტონ მეორე“. ეს მრავალი ვნება მან სწორედ იმ იმპერიიდან მიიღო, რომელიც დღესაც არის ქართული სახელმწიფოს ოკუპანტი.

რუსეთის იმპერიის მხრიდან წამებული წმინდანთა დასში შერაცხული ანტონ მეორე, ბოლშევიკების მიერ წამებული წმინდანთა დასში შესული ამბროსი და სოც-დემოკრატების პერიოდში მოკლული წმიდა კირიონი, საქართველოს დიდი პატრიარქები, და სხვა მრავალი მღვდელმთავარი, რომლებმაც ამქვეყნით ცხოვრებაში თავის თავზე იწვენიეს რუსული იმპერიალიზმის მარწუხები და ცხელაზე კარგად იცოდნენ, რას ნიშნავს, როცა შენი ქვეყანას პატრონი არ ჰყავს და ამასთანავე, არც თანამებრძოლებშია ბოლომდე ერთსულოვნება, დღეს დიდი მფარველებია საქართველოს ეკლესიისა. მათი შეწყვენი, ასეთი აუიოტაჟის პირობებშიც კი წმინდა სინოდმა და მისმა უწმიდესობამ კიდევ ერთხელ გამოაჩინა სახელმწიფოებრივი ნება და პოლიტიკურ-სამართლებრივი სწორი მიმართულება მისცა ქართულ საზოგადოებას.

მამუპა ბიორბაქმ
სახალხო პარტია
4.08.2011
(იბეჭედა მცირეოდენი შემოკლებით)

ბერი გაბრიელი (ურგაბაძე) ამბობდა:
 “ახლა ბოლო ფაზაა, თქვენ ანტიქრისტიანულ მოქმედებებში. ის ყველაფერი გაბატონდება, მხოლოდ საქართველოში ვერ დაიდგამს ტანსაცმელი. საქართველო უნდა გაბრწყინდეს, მაგრამ დიდი ტანჯვა უნდა გამოიაროს, როცა იტყვიან – აი, საქართველოსთვის მორჩა ყველაფერი – მამის განათლება და გაბრწყინდება” გვაფრთხილებდა: “რაც არ უნდა მოხდეს, ღმერთის იმედი არასდროს დაკარგოთ”, ამბობდა: “უწმინდესზე აუცილს მოქმედი, მეფეთა წესის თანახმად, ადგილზე უნდა მოკიდონდეს”.

ბოლო ფაზა რომაა, ქართველებიც ჭკუიდან გადაგვყენეს და “შავისა და თეთრის” ერთმანეთისგან გარეკვაც გვიჭირს – ფაქტია. წმინდა მამები ამბობენ: “ბოლო ფაზის დროს სულიერი ხედვის უნარი ბევრს არ მიეცემა”. იყო დრო, იესო ქრისტეშიც, ქვეყნის მსხველი – ბევრმა ვერ ამოიცნო. პრბომ, მღვდელთმთავართა მითითებით, ის ვჯარს აცვა. მცირედი კი მას გაჰყვა და გადაიარა! სამწუხაროდ, ბრბოს პრინციპით, აზროვნება უფლისმიერი და სულიერი მისისთვის განკუთვნილ ქართველ ერსაც ახასიათებს. ეშმა და სატანაც ყველაზე მეტად ასეთი ერისა და ადამიანების ცდუნებით შეეცდება ადგილის დაკვიდრებას. ყველაზე მეტად დიდი სიწმინდეებისა და მადლის ქვეყანასა და ერში ისურვებს თავისი “მეგობარი ცხვირის” შეფუფასება. შემთხვევითი არც “ნასტიკაროსნალების” უღმერთო საქციელია. ვინც რწმუნაშია, არა გონებით, არამედ გულით, მან იცის, რომ ასეც უნდა იყოს და უარესიც მოხდება. ყველამ ჭეშმარიტება ვერ უნდა შეიცნოს. ამას თავად უფალი დაუშვებს ადამიანთა გამოცდვად.

„მეცის გამეფების“ მოლოდინში მყოფი კაცობრიობაც და ხალხიც მასზე მოწყულ დიდ სულიერ მადლსა და უფლის მფარველობას წმინდად ვერ აფასებს. ერთმანეთის ჭამაში უბიწოდ ფანტავს ამ მადლს. გაჭირვებამ და უიმედობამ, საქართველოშიც გააბორტა და უიმედობაში ჩააგდო ბევრი. ადამიანთა უმეტესობა, უფლის იმედს, ზეციური ძალის შექცევის მოლოდინითაა ცხოვრობს. ყველაზე დიდი ნდობა და იმედი კი ქართველებს თავისი პატრიარქის, ილია II-ის აქვთ. ყველაზე მეტ პასუხისმგებლობას და ტვირთსაც საზოგადოება და ხალხიც აძიებთ მას აკისრებს. პატრიარქი უფლის რწმუნალია, ერის სულიერი მამა და იმედი. აი, სწორედ აქ და ამ კუთხით მუშაობენ “ემ-მაკის მანქანები და მისი მოციქულები”.

თაბიჯების უნაბიჯობის, ხელისუფლების უღმერთობის და არაადამიანური მისი შემხედვარე ქართველ კაცს ერთადერთად იმედსა და ბურჯს – უწმინდესის იმედს, რწმუნასა და სიყვარულსაც, დღეს თვალსა და ხელს შუა აცლიან. ბოლო ფაზის ადამიანებიც ხომ არაფრით განვსხვავდებით მაცხოვრისდროინდელი ბრბოსაგან. მზადა ვართ, პატარა წყენისთანავე გავიმეტოთ და გავწიროთ ნებისმიერი. თუნდაც “ამ წყენის” რეალური საფუძვლები და საფრთხეები, გაცნობიერებულიც კი არ გვქონდეს. კაცობრიობას და რამდენად სამწუხარო არ უნდა იყოს, დღესთმოსავ ქართველ ერსაც – დღეს ისევ ქრისტიანის სისხლი და მსხვერპლი სწურია. ამას სატანაც ითხოვს. გაჭირვებასა და ცდუნებაში მყოფი ადამიანები კი, ეშმას ხელში იარაღებად იქცევიან. პატრიარქი 89 წელსაც ცდილობდა ქართველებისთვის დიდი ცოცხალი მამათა სისხლისდგრა აეცილებინა. ჩვენ ვერ გავიგეთ და “მონღოლიტ-მასონის” გვემის მიხედვით, შედეგიც სათანადო მივიღეთ – გახლეჩილი საქართველო. საგალალო გავრცელებულა და დღემდე გათიშული საქართველო მოჰყვა. უგურუბებისთვის დავისაგან, მაგრამ დღესაც იგივეს გამოიკრებს ცდილობთ.

ქართველს დღეს “სისხლი სჭირდება”. სისხლი მისთვის ყველაზე მკაცრია, პირველად და მანუაყვამდის. მის იმედსაც სულითმობრბავი საპატრიარქო ცხს ვმადლავდვ. “სამსხვერპალი დღესაც

uaxl oes xanebSi patriarqis sabol oo ganadgurebaa dagegmi l i, radgan seqtembris bol os ufl i swul i unda daiBADOS!

patriarqze augis mTqmel i, mefeTA wesis Tanaxmad, adgil ze unda mokudindes~...

ბანაჟაღმადონი ზგარაპად შმსაწირისთვის. დღესაც “მონღოლიტ-მასონის” მიმრ, სპარტოველს დალაჟის ბეგააა დავარდო.

შესაძლოა ქართველები, ჩვენი მამობით, ისევ მათ იარაღად ვიქცეთ! “ამ სამხვერპლოზეც” ერის ხსნისთვის, გაზაბანული ქართველობისგან თავისი თავი არავის წარმოუდგენია. სხვის გამბობასა და თავგანწირვას ველოთ. ან ღიღირს, ან პოლიტიკოსის, ან ვინმე “რეგიონი გემრის”. ასეთი გმირი ქალის, ირინა ერუქიძის დროს, რა გააკეთეთ. რით დაუშვეთი გვერდით? არაფრით ხომ?

ვადარბოთ, რომ ჩვენ ის ქართველი ვართ ვიყავით, ვინც ოღესაც სულსა და სიცოცხლეს არ ვზოგავდით მამულისა და სარწმუნოებისთვის! ჩვენ ის ქართველი ვართ ვიყავით, ვისი წიაღიდანაც ასათიასი მოწამე, სამასი არავალი იმე! ჩვენ ის ქართველი ვართ ვიყავით, ვინც გორგასალი, ადამიანობა, თამარ მეფე, ქეთევან დედოფალი, ცოტნე და დემეტრე თავდაღებული მოუვლინა სამყაროს! დახ, ვიყავით და წარსულ დროში. უნდა ვადარბოთ ისიც, რომ ის ქართველი ვართ ვართ, რომელმაც ილია მართალი არ დაინდო და ტყვეა ესროლა. ის ვართ ვართ, რომელიც ზეობაში მყოფ ადამიანს “ხელის გულზე” ვატარებთ, ფეხის მობრუნებისთანავე კი, მზადა ვართ ჩაწინებოთ, “დაგვიტრიალოთ და ვჯარზე გავაგართ”, თუ ეს “ზეობაში მყოფი” ჩვენს ტვირთსა და გასაკეთებლსაც არ იტვირთავს. “ცუდას რად უნდა მტვრობა, კარვია მარტო მტრინაო!”-გაყავს სიტყვება. ის ქართველებიც ვართ, უწმინდესის გადახაზული სურათებით რომ დავრბოდით. ისინიც, ერთმანეთს რუსთაველზე ტყვია რომ ვესროლოთ. ისინიც, ვინც “მონღოლიტურ-მასონური” გვემის მიხედვით, კარვად დაწერილი პარ-ტექნოლოგიებითა და მექანიზმებით საქართველოს პატრიარქსა და მასთან ერთად საქართველოს გასანადგურებელ თამაშში ოსტატურად ჩავეთიეთ. სხვათა შორის ისინიც, ვინც “ნაციონალების” მოხელას ხელი შეუწყვეთ. მათი მომხრეობის ფუნქციას კი ახლა უწმინდესს ვაკისრებთ.

იმეტომ, რომ ჩვენ ამის ვეუკაცოდა თავი არა გვაქვს! ის ქართველებიც ვართ, გაჭირვების-თანავე პატრიარქთან რომ ვაგრობართ სამველად და ისიც, მას რომ უჭირს, განზე რომ ვდგებით და უარეყოფთ. შესაძლოა, ის ქართველებიც აღმოჩნდეთ, საქართველოს პატრიარქს, (ღმერთმა დაიფაროს) რამე რომ შეუმთხვეს (უფრო სწორად შეამთხვიონ), “სახის ზოკვას” და “გულზე მჯიდის ცემასაც” რომ მოეცემათ. წლების შემდეგ, სინანულით რომ ვისაუბრებთ იმაზე, რაც შესაძლოა, დღეს საქართველოში ჩვენივე თანამონაწილეობით და სულიერი სიბრძნე-ვით დატრიალდეს!

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 მემოგვიერთოთი FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ქართველნი, რა გვიხდა?! რაა ვითხოვთ?! თომედი ჩვენი პასუხისმგებლობის აპიდემიას მოხუც უწმინდესზე რატომ ვციდილობთ? პასუხი ყველას გვაქვს: “ყველაზე მეტად მისი იმედი გვაქვს, გვიყვარს, გავმსახვავდვ ჰნადაში და იმეტომ. მისი სულიერი მამაა და მამის სახეში, აბა, მისიო!” მისი მამაა, მამრამ მს მერი კი არსამზობს? გავა თუ ვუშალოდ ვმავს, მოხუცდა, მსტომარ-გამყიდველმამის გარამოცავაშია, ხვალს ვმდარ იმევეს, ვმე სახლ-პარი ცეცხლს უნდა მისცე. მამარს დანეგამე და ცხრამაა მშვიდად გავაგროვო?

სწორედ პატრიარქის გულის პრობლემები რომ იყავნ, მისი გარემოცვა, პატრიარქზე პრესაში გამოქვეყნებულ მხოლოდ უარყოფით ინფორმაციას აწვდის მას. დადებითი, კარგი ამბავი მასთან არ შეეკეთ. არც ასეთი ამბის მიმტანს უშეუბენ მასთან. დარწმუნებული იყავით, რომ ჩვენს მიერ დაწერილი თითოეული უსამართლო, გაღაუბოწმებულ ბჭკარედსა და სტრატეგიის მორბენინებენ. ჩვენ კი იმ განცდილს და გულგახეთქვის თანამონაწილენი შევიქნებოთ, რისთვისაც მას ასეთ ინფორმაციას უმალ აწვდიან!

ვინმე თუ დაინტერესებულხართ, რას ასმევენ, საჭმელში რას უყრიან და რა ზემოქმედების ქვეშა ჰყავთ მოხუცი პატრიარქი? იმდენს თუ ვხვდებით, გვემის და ვხვდებით, რომ ზოგი მღვდელმთავარი ღირსების დონეზე ვერ დგას. სასულიერო პირისთვის შეუფერებლად მდიდრულ ცხოვრებას ეწევა, ხელისუფლებისგან საჩუქრებს იღებს – მერაბიშვილსა და სააკაშვილს რატომ არ ვთხოვთ პასუხს. რატომ არ ვთხოვთ, რომ ეკლესიის კომპრომეტირებისა და ხალხში ეკლესიისადმი იმედგაცრუების დასათესად გაცემული მიწები, თანხები და ვიპები – ისევ ხალხს მოახმარონ. იმეტომ რომ, უწმინდესთან “გავვლის” და ვანოსთან ვერა? იმედია არავინ ვიქნობს, რომ ყველაფერ ეროვნულსა და ქართულთან მებრძოლ ხელისუფლებას, მართლმადიდებლური ეკლესიის მღვდელთმსახურებზე შესტყევა გული. ვიპებსა და მიწებსაც ამისთვის ურიგებს

თითოეულმა ჩვენგანმა რა ვიღონეთ თავად პატრიარქი რამოდენიმეჯერ რომ მოწამლეს? რა, მოვიმოქმედეთ, ბაგრატიონთა დინასტიური ქორწინების ჩასამლედად, მოწამლული პატრიარქი გერმანიაში რომ გააამეზავრეს და უკან მის ჩამოშვებას რომ აღარც აპირებდნენ? დაინტერესდით, რა აქეიფებდათ, რას ზემობდნენ ზოგი მეუფეები და რატომ მიეცნენ დროსტარებას, როდესაც მოწამლული უწმინდესის სიცოცხლე გერმანიაში “ბეწვზე კვიდა”? ავტებეთ მამინ ავიოტაბი და აყალმაყალი? “სინოდის ის ავლასხსენებელი სხდომა” სიმბოლურად სწორედ მამინ შედგა. ერთხელ და ორჯერ დაიწერა, რომ პატრიარქი იზოლაციაში ჰყავთ, მოწამლეს და მას სერიოზული საფრთხე ემუქრება? რა მალისხმევის ფასად უწევს ამ მოხუც ადამიანს წირვაზე გამოსვლა და მისი ჩატარება ვიფიქროთ? რის ფასად უჯდებოდნენ ყოველი მწვავე, მამხილებელი ეპისტოლე – “ხელისუფლებაზე გადაჭერილი შოლტი”, სწორედ მამინ, როცა ბევრი „მაყვირალი” სდუმდა, დაფიქრებულხართ?

“უწმინდესი ჩვენი ცოცხების გავაოცდა! იცით კი, ასეთი პიისტორუმების უმედვ, რა მდგომარეობაში აღდგან პატრიარქს? მამინე-პატრიარქისა და ღირსეულად არც იმევეს და არც მამრამ მს მერი კი არსამზობს? მამრამ მს მერი კი არსამზობს? მამრამ მს მერი კი არსამზობს? მამრამ მს მერი კი არსამზობს?”

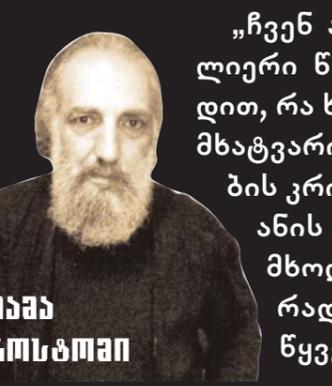
ჩვენი დღეუბნივერსიტიტი რატომ არ დავიციობთ?
 იქედან გამოვიყოლი მეცნიერები უწმინდესმა “ანდრია პირველწოდებულის უნივერსიტეტში” გადაიყვანა. ჩვენ შინ ვიჯექით, არა? ხმა რამდენმა ამოვიღეთ, ქართული ენა ფეხქვეშ რომ გათივლეს და ჩვენთვის სრულებით უცხო – ინგლისური რომ ინერგება? მიწის ანტისახელმწიფოებრივ რეფორმას რომ იღებდნენ, მამინ სად ვიყავით? ისევ ერისთვის, სამხელი წყალი (რის გარემოცვ ადამიანს არსებობა არ შეუძლია) არ გაყოფილი პატრიარქმა რომ ითხოვა – რა მოვიმოქმედეთ? სორო-გში შევიყუყუეთ ვირთხებივით? ბევრი ამ თემით პოლიტიკურ რეკლამას დღევს რომ იკეთებს, მამინ სად იყო? უწმინდესი ამ თემებზე ეპიტოლემეში განგამს ტეხდა. ქველბისკენ მივითითებდა. ვიმოქმედეთ? არა. ჩვენი უვარგისობისა და უნაბიჯობის მიზეზის მუდმივად სხვაზე გადაბრალბას რატომ ვცდილობთ? ამ პოლიტიკოსებსაც რას მიეჩნებოვართ “თხის ფარასავით”? “საკუთარი ჭკუა და გონება” რისთვის მოგვცა ღმერთმა. ევენიც, ხომ იმ სულგაყილული მღვდელმთავრებივით, ეშმაკს მიეყიდნენ. მხოლოდ საკუთარ კეთილდღეობაზე ფიქრობენ. რა, ქართველია უმეტესობაც ასე არ იქცევა? რამდენი ადამიანი გატყდა სამსახურის დაკარგვის შიშით. რამდენმა “ნაივუბა პირში წყალი”? არგუმენტები ყველას გვაქვს: არსებობა ხომ ვეინდობ?! საქონელიც არსებობს და შრომობს. ამისთვის თივსაც უყრიან და “სახრესაც უტყვამუნებენ”. რით ვანვსხვავდებით მისგან? “ინგლისურისა და კომპიუტერის ცოდნით” თუ „ვერობული განთლებითა” და აზროვნებით, რომელიც საერთოდ დავაკარგვენს? – არაფრით. განმსხვავებელი სულიერება და ჭეშმარიტების შეცნობა უნდა იყოს. სატანა უწმინდესის შლის და ხარობს, რის გამოც, ბევრს ჭეშმარიტება “ნატომი შესვლა და ვერობასთან ინტერგაცია” ჰქონია.

არამინ დავიქრავულა იმავმ, რისთვის ვხვდებვამორობი და სააოლოო ფიოპური თავსახსხა უწმინდესზე და კვლამისის წინააღმდეგ წარმოებულ კამპანია ასამი აქტიურ ფაჯავი აინცა და მაინც ახლა რატომ ვიპიდა? იმეტომ, რომ სმამამარის ბოლო, უფლისწული უნდა დანაბროს. მს კი “საპარტიველონ ბაგრჭყინების” დასაწყისად უნდა იმევეს!!! “საციონალმამის ალსახრული” ახლოვდვამა!

ამდენი წლის განმავლობაში კი უწმინდესი-ყველაზე დიდი ავტორიტეტის ლიკვიდაციის დავალება ვერა და ვერ შე-

მათი „დასავლეთში დაწერილი” ეს პროგრამა, სატანის მიერ მართლმადიდებლებისთვის “დაგებული ხაფანგია”. მასში კი, რითეც ადამიანებთან ერთად, პირველ რიგში, მაღალი სულიერების ადამიანები უნდა გაუბან.

მამამინე პიდევი. იმეტომ, რომ ბოლო ფაზია და საპკოდრო-საციონლო ბროლოა მიდის. ინტელლიგენციის ნაწილი ამ მამხში უკვე გავაპს. მმლენ-ბინგ დავაკიდეს და პარკვლამ-ბინგ გავხსნეს. აბამ გავხსნილ პარსკვლავს” კი ყველა უნდა პრიდოს, რადგან “პარსკვლავ-პროსნების” უმამტრობითის, ის სახამისწორი ხვდაა ხოლმე. ხელილსუფლამას რატომ არ მოვპითხვართ, ნაციონალ-მამთან გარემოებით, ზოგი მმუფის მამარქიისთვის გადაცემული მიწები არამევენი მხოლოდლოვამი თანდათან რო-ბორ გადადონ? უწმინდესიტმა-ტის რომ უნდაღმურამდნენ და პატრიარქი გავიმოვამაა,

„ჩვენ ავიღეთ და კათოლიკოს-პატრიარქისაგან, სულიერი წინამძღვრისაგან გავაკეთეთ კერპი. დააკვირდით, რა ხდება პატრიარქი-კომპოზიტორი, პატრიარქი-მხატვარი, პატრიარქი-მგოსანი, პატრიარქი-ერის გონების კრიტიკიუმი; ანუ გაფეტიშება ხდება ერთი ადამიანის და იმის, რომ მის გარდა არაფერი არ ხდება და მხოლოდ იმან უნდა გადაწყვიტოს ყველას მაგივრად ყველაფერი. პატრიარქი ვერაფერსაც ვერ წყვეტს სინამდვილეში, იცით თუ არა თქვენ ეს?”

გთავაზობთ ფრაგმენტებს ირინე გოგსა-შვილის წერილიდან, რომელიც „საერთო გაზეთის“ ფურცლებზე ამ თვის წინ გამოქვეყნდა (№29, 2011წ.)

ქვეყანაში მძიმე დუმილის საათი ჩაირ-თო... როგორც ერთი, ყველა იმას ელოდა სა-ქართველოს ხელისუფლების ანტიეროვნულ, ანტიმართლმადიდებლურ თვითნებობას, ამჯე-რად რით დაუპირისპირდებოდა, საქართვე-ლოს სამოციქულო ეკლესია და მისი საჭეთ-მპყრობელი ილია-II, მაგრამ...

„ამ კანონს, ძალიან მძიმე შედეგები ექ-ნება, რაზეც მთელი პასუხისმგებლობა ხელი-სუფლებას დაეკისრება“, – ბრძანა პატრიარ-ქმა.

თქვენო უწმინდესობავ, ცამდე მართალი ბრძანდებით, მაგრამ ნება მიბოძეთ შეგახსენ-ნოთ, რომ ხელისუფლებასთან ერთად, პასუ-ხისმგებლობის გარკვეული წილი თქვენ, სა-ქართველოს პატრიარქს და მთლიანად საქარ-თველოს სამოციქულო ეკლესიის იმ პირებ-საც გეკისრებათ, რომლებმაც, რბილად რომ ვთქვა, ქვეყნის ინტერესებს, მართლმადიდებ-ლობის ინტერესებს, მამებლობა ამჯობინეთ და მოგახსენებთ, რატომაც:

უცნაურია, მაგრამ სამხრეთ ოსეთში პროვოცირებული ეთნი-კური დაპირისპირებისას, მაშინ, როდესაც სამხრატლოში ქართუ-ლი ჯიშის ამოკიდების პირველი ნიშნები გაჩნდა, თქვენ საქართ-ველოს პატრიარქს, არ დაგიბი-ათ, მებრძო, არ მოგიფოღებიათ დაპირისპირებული მხარეები-სათვის უმეფოვით სისხლისღ-ვრა და არ გადაგიბრძოლეთ ნაბიჯი ამ ომის აღსაკვეთად,

ვიღერ თქვენი ნათლული ელუარდ-გიორ-გი შევარდნაძე საქართველოში „დიდებით“ ჩამობრძანდებოდა, როგორც ცნობილია, ამ-სობაში სამოქალაქო ომიც გაჩაღდა, მაგრამ ამჯერადაც მათაგან, მაგრამ ხმა ბერისა,

ლია ნეშილი საქართველოს ეკლესიის – წაყვანილნი

დღეს, როგორც ათასო-ბით აზხაზს, მისი მინდობისა, მისი აზხაზს მოკლავს, ის ცხონ-დება?

როგორ დამთავრდა თქვენგან დაუკმობე-ლი ომი აფხაზეთში, ესეც ვნახეთ, მაგრამ ახლა უფრო აქეთ, აჭარისკენაც გადმოვიწი-ვლოთ.

მკითხველმა შეიძლება არ იცოდეს, მაგ-რამ თქვენ, თქვენო უწმინდესობავ, მშვენიე-რად მოუხსენებთ, რომ სარფის საბაჟო გამ-შვებ პუნქტზე რაც კი კონტრაბანდულად გა-სატანი ხატები, კანდელები, უძველესი და-

რწმუნები ისლამის საფუძვლი-ნი უმსაფაველესათვის და თუკი ე.წ. „პარღვის რეპრეზენტაციამ“ იბივი აჭარაში მუსლიმთა პრო-ცენტული მაჩვენებელი 46-48 პროცენტით იყო, დღეის მდგომარ-ეობით, 76-80 პროცენტია, რაც დამთავრებით, რომ ეს საბანავო მაჩვენებელი, დიდფილად, თქვე-ნი კომპილიტი მუშა დიმიტრის „დამსახურებაა“.

თქვენს მიერ ნაპურთხები თქვენი კომპილიტი მუშა დიმიტ-რი ანაფორის კალთხაფრთხით მივბეგა ზურაბ ჭავჭავაძისა და „რო-გორც იქნა განათლაო“ – უთხრა. როგორ „განათლა“ და აღორძინ-და მართლმადიდებლური ეკლეს-ია აჭარაში – ჯერ ფარის მთა-ზე დანგრეული ეკლესიიდან გა-მოჩნდა, სოლო მოგვიანებით, ის-ლამის მომავალში, რაც სხვათაშორის, თქვენც, საქართ-ველოს პატრიარქს არათუ აღბი-ნიშნავთ, არამედ ჩვეულად არც კი დაგიბივით.

გაუგებარია ისიც, რა დამსახურებისათვის ჩააბარეთ ჭაბუკა შიოლაშვილს ახლა უკვე ამერიკის ეპარქია.

ასევე არ დაგიბივით „გარდო-სანი ხელისუფლების“ გადატრი-ალების გზით ხელისუფლებაში მოსვლა. ისევე როგორც არ დაგი-ბივით არ დაფუძვლეთ ის გუნდი, რომელმაც „ურალი“ ტიპის ავ-ტომობილებით გლდანის ეკლესი-ის კარები შეღებეს და მორფ-ქუნე მრავლი, მღვდელ-მონო-ნებთან ერთად ფიხლებით სცე-მეს. თქვენი ერთადერთი განცხა-დება, ღმერთბოგის ამგვარ გა-მოვლენაზე ის იყო, რომ მღვდე-ლი გვამს გასილი თურქი ეკლესი-

დან განკვეთილი გყავდათ და გლდანის ეკლესიისა და ქართული მართლმადიდებლური ტაძრების ჩამონათვალი არ სცნობდით.

2008 წლის აგვისტოს, მარამბის თვე-ში ისევე იმძლავრა სატანამ და 163 ქართუ-ლი სოფელი, ერთიანად მოიშოო ძირძველ სამაზბლოში. ქართველი ბავშვების, მოხუცე-ბის და ჯარისკაცების გვამებს ერთად მოუ-ყარა დიდ ბორცვებზე მტერმა თავი და შავი ბუზებისა და მხეცის დასაჯიჯვინად დაყარა ველზე.

მშვენივრად მოგახსენებო-დათ, კიდევ ერთი ცოდვის კალო ვისი დავალებით გალგა სისხ-ლიანება საბაჟოში, მაგრამ, თქვენო უწმინდესობავ, როცა მთელმა საქართველომ იცოდა თუ ვინ იწყებდა ომს და ამ ომის უმღვდელი რა ზიანს მოუტანდა სრულიად საქართველოს, რა-ტომ დადებდით?

რატომ არ აღივით კვართში და ვითარ-ცა მრავალმა კათოლიკოსმა სრულიად სა-ქართველოსი, რატომ ხმამაღლა არ ამხილეთ ღალატში თანამედროვე „მეფე“, მიხეილ ტერ-საკაშვილი?

სრულიად გაუგებარია და ამაზრუნეიც, ამ მწვებობის ფაშს, ამ გაღატაკებული ოჯა-ხების, თვითმკვლელობად მიყვანილი მართ-ლმადიდებლების, საშობლოდან გადახვეწი-ლი მილიონნახევარი ქართველის, 40 ათასამ-დე პატიმრის, ფეხქვეშათელილი ადამიანის უფლებების და ა.შ. პარალელურად, საქართ-ველოს საპატრიარქო, მისი დღევანდელი სა-ჭეთმპყრობელი როგორ იღებთ ძღვენს მანქა-ნების, ფინანსების და მიწის ნაკვეთების სა-ხით? ეკლესიებში, მრავალი დამერწმუნება, რომ სანთელი გაძვირდა, ისევე როგორც გაძ-ვირდა საპანაშვილი, საქორწინო და ნათლო-ბის რიტუალების საფასური.

აღარაფერს გავიგო სანთლი-ერო პირთა იმ ნაწილზე, რომლებ-ბიც ერთი ხელით მორიღურ ტა-ლფორზე საუბრობენ და მეორე ხელით კი საკმეველს აკამენ ამა თუ იმ რიტუალისას. უფრო მე-ტიც, ჩვენ იარაღსხეული სანთ-ლიერო პირების გინანახას და სანთმერმსობა, მრისტმსათვის ბრძოლაში მასპარეოსის ტიპის პისტოლეტი აუცილებელი ატ-რიბუტია?

2011 წლის 25 მაისის ღამეს, რატომ და-კეტეს ქაშუეთის ეკლესია? რატომ კატეგო-რიულად არ გააფრთხილეთ, ქაშუეთის ეკლესი-ის მღვდელთმთავარი პირადად გაეკონტ-როლებინა ყოველივე?

და ბოლოს, რატომ არ დადექით ბოლომ-დე 5 ივლისს მიღებული კანონის აღსაკვე-

ანუ ხმა პატრიარქისა: – „რას სჩადით, ქარ-თველებო, კიდევ ერთ ბაზალეთს იკიდებთ ცოლადო?“ – ვერ მოვისმინეთ და უკვე მე-ორედ სისხლით მოირწყო ქრისტეს კვართის შემნახავი ქართული მიწა ძმათა სისხლით.

თბილისიდან დაბრუნებული ტანკების გრუ-ხუნში, შესაძლოა, პირადად მე ვერ გავიგო-ნე პატრიარქის მოწოდება – „უგუნურნო, რას სჩადით, მძების ომი ვის გაუგონიაო?“, მაგრამ ჩემსავით მილიონობით ადამიანმაც რომ ვერ მოისმინა, რაშა ნეტავ, საქმე? ეი. თქვენ, თქვენო უწმინდესობავ, არც აფხაზეთ-ში დაწვებული სისხლისღვრა დაგიგმიათ, ხმაც არ ამოვიდით და შედეგმაც რომ არ დააყენა, ხომ ნათლად დაინახეთ, არა? მე-ტიც.

მოგვიანებით, ე.ი. აფხაზეთის ომის დროს თქვენ ახსოვლუტუ-რად მიუღებელი განცხადება გა-აკეთეთ და თქვით: „მინც ქართ-ველს მოკლავს, შეგინდებო!“! რითაც მართლმადიდებელი აფ-ხაზეთის ნაწილი (და ასეთები კი კალიან ბევრია) სამართლიანად გაანაფხველეთ და თქვენი ავტორი-ტეტის მათ თვალში საბრძოლ-ვლად დააკინდით. თქვენო უწმინ-

ფარნები და მრავალი სხვა საეკლესიო ნიე-თები იქნა ჩამორთმეული, ყველა უკლებლივ საქართველოს საპატრიარქოს გადმოცათ პი-რადად ასლან აბაშიძემ. მეტიც, ასლანიც და თქვენი ნათლული, ასლანის მეუღლე მაგული გოგიტიძეც აუარება ფინანსებით ეხმარებოდ-ნენ ჩვენს საპატრიარქოს და სპეციალური ფონდიც არსებობდა ამ ფინანსების მოსაზი-დად. თქვენ, თქვენო უწმინდესობავ, პირადად გაუკეთეთ რეკომენდაცია აჭარისა და სხალ-თის ეპარქიის მღვდელთმთავრად თქვენი მძიმეილის ჭაბუკა შიოლაშვილის ბერობაში მამა დიმიტრის კანდიდატურას და ძალიან მალე, მიუხედავად იმისა, რომ აჭარაში რამ-დენიმე უფრო მისაღები კანდიდატურა არსე-ბობდა, ის აკურთხეთ ეპარქიის მეუფედ.

გასაკვირია, რომ თქვენი კომპილიტი, ბერძნულ-მართლმადიდებლური ანიჭებას უპირატესობას და მიწა ისიც შეგახსენოთ, რომ იგი მუსლიმების რელიგიური ექ-სკანისი აღსაკვეთად არათუ იბრძვის, არამედ თითუ თითხე არ აღეგნო მთელი ამ 8 წლის გან-მავლობაში. დღეს აჭარაში 40-მდე ახალი მფრთხი და მიწარეი აშენდა. თურქეთის რესპუბლი-კაში, აჭარაიდან ათასობით ქარ-თველი ყვავილი გაჰყავთ მელ-

16 gv. →

ყოფილმა მაღალჩინოსნებმა ოპოზიციაში ისკუპეს და პონიათ, ყველას დაეწვიდა ქვეყნის დანგრევად ლომის წვლილი რომ მიუძღვით. ერთ-ერთი ასეთი ცხვირის ტყავში გახვეული მგელი ზურაბ ნოლაიდე-ლია, რომლის სახელსაც უკავშირდება ბევრი გიგანტური საწარმოს, მათ შორის „ჭიათურმანგანუმის“ გაკოტრება-გასხვისება.

„საერთო გაზეთს“ დაუკავშირდა ჭიათურელი ბიორაზი ბარამლაძე, რომელმაც გვიამბო როგორ გააკოტრეს 2001 წლის დეკემბრიდან რეაბილიტაციის რეჟიმში მყოფი, აღმავლობის გზაზე მდგარი საწარმო, რაც თავისთავად დიდი დანაშაულია. ამასაც რომ თავი დაეკანთო, საწარმოს თანამშრომლებს არ აუნაზღაურეს წლო-

ულით, რეგრესის პენსიონერებს, კომპანიებს, რომელთა მიმართაც „ჭიათურმანგანუმს“ დავალიანება ჰქონდა. ამ საწარმოს მუშაობის პერიოდში ქალების გამოფიტვის შედეგად 2000-მდე კომლი დაზარალდა, რომლებსაც სახლები ენგრეოდნენ. საწარმოს გაკოტრების რეჟიმში გადაყვანით კი მთავრობა ცდილობდა მათთვის გადასახდელი საკომპენსაციო თანხა, ანუ ვალი ჩამოეწვრა. საწარმო სანამ რეაბილიტაციის რეჟიმში იყო, ყველა ვალს იხდიდა. დაზარებულ კრედიტორებს ყოველთვიურად 70.000 ლარს უხდიდნენ. მერე სასწრაფოდ გადაყვანეს გაკოტრების რეჟიმში და ვალების გადახდა შეაჩერეს, 2004 წლის დეკემბრის და 2005 წლის იანვრის ნახევარი თვის თანხა, ჯამში 105.000 ლარი ხალხს არ გადაუხადეს და ეს თანხა უკვალოდა გაქურდა. მი-
ნდა ვითხრათ, რომ გაკოტრების შედეგად საერთოდ ჩამოაწერეს საწარმოს ვალი და დარჩენილი კანონმდებლობის საფუძველზე მათ ვალის დაბრუნების ყველა საშუალებას დაკარგეს. 2005 წლის მარტში, როცა ზურაბ

რამ ვაიპროკუროთა წყალობით, დღემდე დაუსჯელოდ გრძობენ თავს მაღალ პოსტებზე მოკალათებული ბობოლა თაღლითები. ამ დროს კი ჭიათურის დაზარალებული მოსახლეობა და რეგრესის პენსიონერები 2 წელზე მეტი მუნიციპალიტეტის ეზოში ფარალალა კარვებში ათე-
დნენ ღამეებს, თუმცა შედეგს მაინც ვერ მიაღწიეს. მათ მოტყუებით თავისივე ხელით ააღებინეს ეს კარვები, თუმცა კომპენსაციის თანხა მაინც არ გადაუხადეს.

როგორც ბიორაზი ბარამლაძე აცხადებს „ჭიათურმანგანუმის“ ლიკვიდაციის შემდეგ შექმნეს კომპანია „ჯორჯიან-მანგანუმი“, რომლის მემკვიდრეობა ჩინოსნები დარჩენილ ქონებას დაეპატრონენ, მაგრამ ეს კომპანია შეგნებულად არ აღიარეს „ჭიათურმანგანუმის“ სამართალმემკვიდრედ, კრედიტორებისთვის ვალები რომ არ გადაუხადათ.

„ჭიათურმანგანუმთან“ დაკავშირებით „საერთო გაზეთს“ სხვა საინტერესო ინფორმაციაც მოიძია. ბევრს ალბათ ასსოვს ხელისუფლების ფართო რეკლამირებული კამპანია, გაკოტრებულ საწარმოში ჩეხი ინვესტორები სოლიდურ ფინანსებს ჩადებენ და აღორბინებენ, თუმცა ცოტა ხანში ეს ჩეხი ინვესტორები ყველას მიაფიწყდა. სანდო წყაროს ინფორმაციით, რომელმაც ამ ეტაპზე ვინაობის გამხელა არ ისურვა, ჭიათურაში მართლაც ჩამოვიდნენ ჩეხები და საწარ-

ბით გაყინული ხელფასი. დაზარალებულნი ის ადამიანები და კომპანიები, რომელთა მიმართაც „ჭიათურმანგანუმს“ კრედიტორული დავალიანება ჰქონდა. მიღებული უსამართლო კანონმდებლობის საფუძველზე მათ უარი უთხრეს დავალიანების ანაზღაურებაზე. გიორგი ბარეკაძის განცხადებით, ამ გიგანტური საწარმოს გაკოტრება-ლიკვიდაცია და შემდგომ გაყიდვა ზურაბ ნოლაიდელის ფინანსთა და პრემიერ-მინისტრის დროს მოხდა.

WiaTurmanganumi ~ zurab noRaidel is Tavkacobi T gakot rda da gasxvi sda

ბით გაყინული ხელფასი. დაზარალებულნი ის ადამიანები და კომპანიები, რომელთა მიმართაც „ჭიათურმანგანუმს“ კრედიტორული დავალიანება ჰქონდა. მიღებული უსამართლო კანონმდებლობის საფუძველზე მათ უარი უთხრეს დავალიანების ანაზღაურებაზე. გიორგი ბარეკაძის განცხადებით, ამ გიგანტური საწარმოს გაკოტრება-ლიკვიდაცია და შემდგომ გაყიდვა ზურაბ ნოლაიდელის ფინანსთა და პრემიერ-მინისტრის დროს მოხდა.

ბიორაზი ბარამლაძე: „2004 წლის 31 დეკემბრის ნოლიდელის თაობით სასამართლოში წარდგენილი იქნა განცხადება სს „ჭიათურმანგანუმის“ გაკოტრების საქმის წარმოების გახსნასთან დაკავშირებით. 2005 წლის 13 იანვარს სასამართლომ ეს მოთხოვნა დააკმაყოფილა. საქციალურად დაამთხვეეს ახალი წლის დღე-სასწაულს, რომ ყველაფერი გაუმკვირვალედ ჩაეტარებინათ. 1992-93 წლების უმძიმეს ეკონომიკურ და ენერგოკრიზისის გაუძლეველ „ჭიათურმანგანუმს“ და 2004 წელს რა სჭირდა გასაკოტრებელი. ეს ყველაფერი მოსამართლე ტარიელ ტაბატაძის ხელით განხორციელდა. საქართველოს პრეზიდენტის სახელზე უამრავი საჩივარი შევიტანეთ, მაგრამ ტაბატაძე დასჯის მაგივრად დაწინაურეს, თბილისის საქალაქო სასამართლოში გადაიყვანეს.

ნოლაიდელი პრემიერ-მინისტრის რანგში ჩამობრძანდა ჭიათურაში, ჩადენილ დანაშაულში გამხილველ, რამაც დიდი უკმაყოფილება გამოიწვია ადგილობრივ ხელისუფლებასში. 2008 წლის ივლისში მოსამართლე მალხაზ ნუშინიძემ ფარულად და უკანონოდ მოახდინა „ჭიათურმანგანუმის“ სრული ლიკვიდაცია, რამაც საწარმოს საბოლოო გაპარტახება გამოიწვია. მოსამართლეს უკანონო საქმეების კეთებაში არც პროკურორები ჩამორჩებიან. დასაყრდენი საქართველოს უფროსმა პროკურორმა ლაშა ლაღიძემ უკანონოდ გამოიტანა დადგენილება სს-ის საქმის შეწყვეტის თაობაზე.

- რასთან დაკავშირებით და ვის მიმართ იყო ეს საქმე ადრეული?
- 2007 წლის 5 აპრილის №175 განკარგულებით საქართველოს მთავრობამ სარეზერვო ფონდიდან ჭიათურის მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტს გამოუყო 1.740.540 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში და 965.412 ლარი იმ ხალხისთვის ზარალის ასანაზღაურებლად, რომლებსაც, როგორც ვითხარით, სახლები ენგრეოდნენ, საწარმოს სხვა კრედიტორებიც უნდა გაესტუმრებინათ, მაგრამ „ჭიათურმანგანუმის“ ხელმძღვანელობამ, გაკოტრების მიმართულმა დანაშაულმა და მუნიციპალიტეტის თანამშრომლებმა რატომღაც სულ სხვა კატეგორიის დაზარალებულები (მიწისძვრით, მეწყერით, ბაგრა-ვზით და ა.შ.) გაისტუმრეს. საეჭვოა მათ ეს უანგაროდ გაეკეთებინათ. სწორედ ამ ფაქტზე აღიძრა სს-ის საქმე მაგ-

მოს მუშებსა და სხვა პერსონალს შეპირდნენ, რომ დავალიანებასაც დაუფარავდნენ, საწარმოს მიწები დატვირთვით აამუშავებდნენ და ხელფასებსაც გაუზრდიდნენ. „ჭიათურაში“ ხმები დადიოდა, რომ ჩეხებმა მართლაც სერიოზული თანხები ჩამოიტანეს და აპირებდნენ დავალიანებების ანაზღაურებასაც, მაგრამ მალევე შეწყდა ეს ხმები და ჩეხებსაც აღარავის უხსენებია. მოვი-
ანებით ისიც ითქვა ჩეხების ფული ცერცვაებზე გააქრესო. ხელისუფლებასთან თუ არ იყვნენ დასალო-
ბული, ისე ვინ გაბედავდა ინვესტორისთვის ფულის „შეწერას“? შეუსი-
ეს ეს ხალხი ჩეხებს და აქ დამთავ-
რდა ყველაფერი.

ელმაგალშენი ქარხანაც რუსებს აუღიათ, არ ვიცოდი და ღვინოს და ბორჯომს არ მიეცემით, ეტყობა, დათრობისა და პანხელაზე გამოსვლის კაიფს ვერ იმეტებენ, დანარჩენი ყველაფერი უბოძეს.

ვინც იკადრებს, ნებისმიერი ადამიანი იქნება სეთური. უბრალოდ, საზოგადოებაში ჭკუა უნდა ისწავლოს და მომავალში როგორმე წინასწარ უნდა ამოიწიოს ვინ არის სეთურობის მკადრებელი და ვინ არა. 2003 წლისთვის მიშა სააკაშვილი

არ მითხრა ახლა, არ მინახავს მიხოს ლობელომ (ძრომიალო :))) ქაქის ჭამას კიდევ რაც შეეხება, ჩართე ტელევიზორი, გადართე რუსთაველზე ან იმეზე და უყურე, 3 სიტყვიდან 2 ქაქია!!! ერთი ვაფაცურად მითხარი, მართლა ვერ ატყობ მის გამოხედვებში, რომ ეგ ტიპი ვერაა მთლად სრულ ჭკუაზე??? რაც შეეხება მის შემცველს, ბოლიში მომითხოვია და შევეცი ისეთ ერსა და ქვეყანას სადაც მაგ გიჟზე უკეთესი ვერ მოინახება, მე ჩემი ქვეყანა არ მიმჩნია მასეთი ქვეყნების რიგში და ვისაც მიჩნია, იმის დედასაც შეუკი-
კინოს ვირმა!!! :))))))))) თქვენც კარგად ხვდებით (და თუ ვერ ხვდებით, ეგ თქვენი პრობლემაა) რა უხელობასაც შეეჯავახეთ მიშას გაპრეზიდენტობით, რა უსამართლო და უტყუარო ხელისუფალი გყავს. რამხელად გათავხვდნენ რომ ყველას აზრი ერთ ადგილზე ჰქონდათ და თავისას ახურებენ მაინც, აი თქვენ რომ შეგებებან, თქვენს ნათესავს ან მეგობარს რომ გაწეწავენ და „სამართალს“ ფუნქციონირებთან დაანახებენ, მერე მოხვალთ აზრზე, მაგრამ გვიან იქნება :))))))))))))))

არ მითხრა ახლა, არ მინახავს მიხოს ლობელომ (ძრომიალო :))) ქაქის ჭამას კიდევ რაც შეეხება, ჩართე ტელევიზორი, გადართე რუსთაველზე ან იმეზე და უყურე, 3 სიტყვიდან 2 ქაქია!!! ერთი ვაფაცურად მითხარი, მართლა ვერ ატყობ მის გამოხედვებში, რომ ეგ ტიპი ვერაა მთლად სრულ ჭკუაზე??? რაც შეეხება მის შემცველს, ბოლიში მომითხოვია და შევეცი ისეთ ერსა და ქვეყანას სადაც მაგ გიჟზე უკეთესი ვერ მოინახება, მე ჩემი ქვეყანა არ მიმჩნია მასეთი ქვეყნების რიგში და ვისაც მიჩნია, იმის დედასაც შეუკი-
კინოს ვირმა!!! :))))))))) თქვენც კარგად ხვდებით (და თუ ვერ ხვდებით, ეგ თქვენი პრობლემაა) რა უხელობასაც შეეჯავახეთ მიშას გაპრეზიდენტობით, რა უსამართლო და უტყუარო ხელისუფალი გყავს. რამხელად გათავხვდნენ რომ ყველას აზრი ერთ ადგილზე ჰქონდათ და თავისას ახურებენ მაინც, აი თქვენ რომ შეგებებან, თქვენს ნათესავს ან მეგობარს რომ გაწეწავენ და „სამართალს“ ფუნქციონირებთან დაანახებენ, მერე მოხვალთ აზრზე, მაგრამ გვიან იქნება :))))))))))))))

უკვე გამოკვეთილი და ჩამოყალიბებული სეთური იყო. მასში სეთურის დანახვა, ნორმალურად მოაზროვნე ადამიანისთვის, არ იყო პრობლემა. ვჭამეთ? ჰოდა, ბოლომდე უნდა გავიგოთ იმის გემო, რაც ვჭამეთ...“ მიშას ოჯახობის“ კვლევა მისი პრეზიდენტად არჩევდნენ მეხოეთ თუ შეექვესე წელს რომ დაიწყო? რა, 2003 წელს არ ვიცოდით ვინ იყო თემურ ალასიანი? ნოღარ ღუმბაძეს ვერ კიდევ 80-ანი წლების დასაწყისში, „ოღისევის დაბრუნებაში“ ჰყავს მოხსენიებული ეს კაცი... ზოგადად, ვცოხა ვერ „ოჯახობა და წარმომავლობა“ იკვლით ადამიანს და მერე გაყვეს „რეგოლუციურ ბრილიანტში“ ვილატებ... ნორმალური საზოგადოება ასე იქცევა...

ამ მარიონეტი თოჯინების ხელით, ვილაც არქიფომ, რომელიც სადაც სეცესამსახურების უკრძალუ-
ლებში იჯდა თავისთვის, დადგა სექტაკლი სახელად „ვარდების რევილუცია“, რომ ედიკას ხელისუფლება გადაებარებინა ისეთი ხალხისათვის, ვინც მას არ დასჯიდა. ხოლო იმ არქიფომ ან საიდუმლო მრჩევლის პოსტი შეინარჩუნა, ან ისიც მშვიდად გავიდა პენსიაზე კარგად ნაშოვნი ფულით და თან თავის ადგილზე მის მიერვე გამოზრდილი თავისნაირი არქიფო დატოვა. ეს პოსტი საგარეულოდ, ყველაზე უფრო სასურველი უნდა იყოს, რადგანაც უფლებები გაქვს განუზომელი, ხოლო პასუხისმგებლობა ნული, რადგანაც საიდუმლო პერსონა ხარ მთლიანად. რა ჭკვიანია, ხედავთ, არქიფო? სამწუხაროდ, ნამდვილი სახელი არ ვიცი მისი და ისიც არ ვიცი, ერთბაშორეულად აქვს ყველა ეს უფლება, თუ თანაბრად უყოფს მეთორსაც.

მარში ფოთლის არ ჩამოვარდნას თუ ნიშნავდა, არ ვიცოდით?! რატომ ზართი წუმად...? მითხარით მიხე-
ში რატომ მოვიდე სასიეროდ? თუ გაბერილ გუბაზს უყურო? მარკებს იწვევენ თუ რა არის, თუ გამოდიხარ გააკეთე საქმე, თუ არადა, ეს ხალხი სათამაშო კი არაა. რაც ათამაშო გეყოფ, მითუშეტეს თქვენ, „ეროვნულმა ფორუმმა“!!!

არა რა, ნაღდად მაგარია მიშა! ჩემი ერთი ახლობელი სამი თვეა თბილისიდან წასული იყო, სოფელში ცხოვრობდა, სადაც „მაესტრო“ და „კაკასია“ არ უჭერდნენ და შიგადაშიგ სახელისუფლო არხებს უყურებდა ხოლმე. ჰოდა, რომ წავიდა ფაქტობრივად, რეზო ამაშუკელი იყო, გუშინ კი ჩამოვიდა და მჭონი სიძინ მასხარაშვილია.

„კონსილიუმში“ ამჟამად პოლიტიკური ორგანიზაცია „თავისუფალი საქართველოს“ ლიდერი პაპაპაშვილი, კონფლიქტოლოგი გიორგი ხუციშვილი და ისტორიკოსი ზურაბ რატიანი ისაუბრებენ:

გიორგი ხუციშვილი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრის დირექტორი, პროფესორი: ფაქტია, რომ ვანძობილად არ ვართ. პრობლემებს ვხედავ, როგორც ხელისუფლების პოლიტიკის, ისე საზოგადოების მხარეს. თუ საზოგადოება რეალურად წუხს, განიცდის რომ ქვეყანაში საქმე კარგად არ მიდის, მაშინ ამის საპასუხოდ საზოგადოების მობილიზება უნდა მოხდეს, რისი პოტენციალიც არ გაგვაჩნია. ეს გაგვლენას უნდა ახდენდეს იმ პოლიტიკურ სექტორზე, რომელიც უკვე ამ ხელისუფლების ალტერნატივად მოიაზრება მომავალ არჩევნებში, რაც არ ჩანს. უფრო დაქსაქსულობა, ჩამოყალიბებული არ არის პლატფორმები. იკვებება ძალიან ცუდი დასკვნა – ვართ შეწუხებუ-

ero, gul i wagsvl i a da gagZromi a sul i wmi nda, gonebaze rom moxvi de asi al iyuri ginda!~

დაუფიქსირდება უფრო მეტი ხმა, რაც მკვეთრ დისბალანსს შექმნის ხელისუფლების სასარგებლოდ. ამბობენ, რომ ხმები პროცენტულად 60-20-ზე გაიყოფა, რაც საკვებით, რეალურია. საზოგადოების ის ნაწილი, რომელსაც ცვლილება სურს, უნდა გააქტიურდეს. რაც შეეხება საფრთხეებს, როდესაც ასეთი განწყობაა, შეიძლება იზოლაციური ტენდენცია გამოვლინდეს, რაც ძალიან საშიშია. ჩვენ წლების მანძილზე გამოხატული პრო-დასავლური განწყობა გვქონდა ვეროპული ინტეგრაციის სახით სწრაფვა ნატოსკენ. ამან არ გამართლა, ამიტომ ეს ყოველივე ხელს გვიშლის

რეგრესი განიცადა ქვეყანამ, ვიდრე შევარდნაძის დროს. თუ სამოქალაქო ომის პერიოდს არ ჩავთვლით, შევარდნაძის პერიოდის საქართველო იყო ბევრად უფრო განვითარებული, როგორც პოლიტიკურად, ისე კულტურული, სოციალური, ეკონომიკური პარამეტრებით. სრული სურათის შესაქმნელად გეტყვით, რომ ეს ვირუსი ვირუსის ბუნებას ატარებს და გადადებია. იგივე ვირუსია ლიბიაში – იქ „დაამხეს“ დიქტატორი კადაფი, მოვიდა დემოკრატიული მთავრობა. ზუსტად შეიძლება საქართველოს და სხვა ბევრი ქვეყნის მაგალითზე ვითარება. რა მოხდება ლიბიაში –

ლი აქვს – ხალხს პური და სანახაობა უნდა მისცე. მერე უკვე, როცა თანამედროვე ქვეყნებმა სპეც.სამსახურები შექმნეს, აქ ჩათვალეს, რომ არსებობს, ლაბორატორია, რომელსაც შეიძლება, ღარიბი ერების გამოტყინების განყოფილება არ ჰქვია, არამედ, ალბათ, დემოკრატიული რეფორმების მხარდამჭერი ეწოდება, მაგრამ რეალურად იმ ფუნქციას ასრულებს რაც მოვასხე-

ველაზე განუვითარებელი ქვეყანა ერთ სულ მოსახლეზე შემოსავლის, უმუშევრობის, დემოგრაფიის მიხედვით და ა.შ. მაგალითად, ქვეყანაში სააკაშვილის გამოსვლებიდან გამომდინარე, შეძლევია აღქმა, რომ ტურიზმის განვითარებით საფრანგეთს და ესპანეთს ვუსწრებთ რეალურად, სომხეთში ერთ სულ მოსახლეზე შემოსავალი 30-40 პროცენტით უფრო მეტია, ვიდრე

qveyana avadaa _ saerTo gazeTi ~ konsil i ums i wvevs

თუ ასეთი აზრი ჩამოყალიბდა ხალხში ეს ძალიან საშიშია. პაპაპაშვილი, პოლიტიკური ორგანიზაცია „თავისუფალი საქართველოს“ ლიდერი: დიაგნოზი ასეთია: ჩემი აზრით, ქართველ ხალხს ეიფორია ჰქონდა. რაც ქრონიკულ დაავადებად გვექცა. უკვე ორჯერ გამოვცადეთ – ერთხელ 90-იანი წლები დასაწყისში, მეორე – ახლა 2004 წლიდან მოყოლებული. სამედი-

ნათობს გადასცემენ ამერიკულ კომპანიას და იტყვიან, რომ კორუმპირებულ, გაუნათლებელ ლიბიელ ჩინოვნიკებს არ შეუძლიათ ამ დარგის მართვა და აუცილებელია კომპეტენტური კომპანიის მოწვევა. სოციალურ ობიექტებს, რომელსაც ნათობის სარჯზე კადაფი აფინანსებდა, დახურავენ. იტყვიან, რომ ეს ექსპანდირება საბაზრო ეკონომიკის პრინციპებს და იქნება გამვირეხული, გაუარესებული ცხოვრება, ოღონდ ამას დემოკრატიული ერქვება. ეს არის ნეოკოლონიზმი. ამ შემთხვევაში პოლიტიკური და ეკონომიკური ინსტრუმენტები ყველაზე ძლიერი არ არის, არამედ პრობლემურია იდეოლოგიური ინსტრუმენტები, რომელიც არსებობს იმიტომ, რომ აშშ-მა ერთ სფეროში აჯობა საბჭოთა კავშირს – ეს იყო პროპაგანდა, საბჭოთა პროპაგანდა თუ შეუნიღბავი იყო და რეჟიმს პირდაპირ დიქტატურა ერქვა, აშშ-ს შემთხვევაში სხვაგვარადაა – იაპონიას ატომური ბომბი რომ დაარტყეს – ამას დაერქვა ლიბერალიზმის გამარჯვება იმპერიალიზმ-

ნეთ. რასაც სააკაშვილი აკეთებს – ეს სპეც.სამსახურების პროლეტარია – ქვეყანაში კეთდება მართლაც ის, რისი ვიზუალური აღქმაც შესაძლებელია. ქალაქს რომ მოშორდეთ და ნებისმიერ სოფელში, დაბაში ჩახვიდეთ დაინახავთ, რომ 2003 წლის მერე თითო თითზე არ არის დაღებული. თუ გახსოვთ, მედიქიშვილზე 10 დღის მანძილზე ზრეშით სავსე მანქანები ეყენა, გზა არ კეთდებოდა. რატომ? – იმიტომ, რომ უნდა შექმნილიყო იმიტაცია, რომ მასშტაბური, უზარმაზარი მშენებლობა მიდის. ეს არის ტექნოლოგია, რომელიც ვიზუალურ ეფექტებზეა აგებული, არცერთ ნორმალურ ქვეყანაში განვითარება ვიზუალური ეფექტებით არ იზომება. თუ დააკვირდებით, ყველა ვეროპული, ამერიკულ არხებზე ტიტრებში მიღის ციფრები იმიტომ, რომ ქვეყნის განვითარება, რეალურად, ციფრებ-

საქართველოში. თურქეთში, ირანში, რუსეთში და სხვა მეზობელ ქვეყნებში განსხვავება უფრო მასშტაბურია – ასე ღლიარზე მეტია ერთ სულ მოსახლეზე შემოსავალი. სააკაშვილის ტალანტი იმაშია, რომ ხალხმა ეს ციფრები არ იცის, სამაგიეროდ ხედავენ, რომ ანაკლიაში სასტუმრო აშენდა და ეს ითვლება წარმატებად.

ზურაბ რატიანი, ისტორიკოსი: საქართველო, ქართველი ერი იმიტომ ვართ ასეთ საშინელ დღეში, რომ არ ვითვალისწინებთ ისტორიულ რეალობას, რა ვითარებაში ვართ, რა ხდება ჩვენს ირგვლივ. რაც გვინდა, იმას წარმოვიდგინოთ, სინამდვილეში რაც ხდება, იმას ვერ ვხედავთ, მოწყვეტილი ვართ რეალობას. კერძოდ, საბჭოთა კავშირის დაშლას ცალკე შევარდნაძე იწვევდა, ცალკე ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა. ავიჩემეთ, რომ ჩვენ დავანგრეთ საბჭოთა კავშირი. თქვე კაი დღემამიშვილებო, მართლა თუ დაანგრეთ ამხელა იმპერია, ერთი ბეწო, პატარა სახელმწიფო ვეღარ ააშენეთ ამ 20 წელიწადში? რეალურად, ამ 20 წელიწადში გაანადგურეს, მოსეს საქართველო. ყველაზე საშინელი ისაა, რომ ე.წ. განათლების რეფორმებით მოსეს ერი – იაკობ გოგებაშვილის „ღელა ენა“ გვერდზე გადადეს. ეს ისეთივე მსოფლიო შედეგია, როგორც „ეფესისტკაოსანი“. ხალხი ისეა ატროფირებული, დაბეჩავებული, რომ რეაქცია არ აქვთ ამ ყველაფერზე. ამან გამოიწვია ის, რომ ბავშვებმა უკულმა დაიწყეს სწავლა, მათში ქართული ალარაფერი დარჩა. უნივერსიტეტის ენოში სტუდენტებს ეკითხებოდნენ ივანე ჯავახიშვილი ვინ არისო და რა უპასუხეს, იცით? – გადაცემა „ვანოს შოუს“ წამყვანიო. ამას უკვე ერის ავად ყოფნაც აღარ ჰქვია. ეს ყველაფერი არის ანა შემთხვევითი, არამედ ძალიან ცბიერი

ლი, ვხედავთ ძალიან ბევრ უარყოფით ტენდენციას, მაგრამ არ შეგვიძლია ამას საზოგადოების ჩამოყალიბებული, ალტერნატიული ხედვა დაუპირისპიროთ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია. გამოდის, რომ სახელმწიფოს ცუდად თუ მართავს გარკვეული ჯგუფი, ყოველთვის ექნება სათქმელი – ალტერნატივა არ ჩანს და ისევე ჩვენ უნდა გავაგრძელოთ საქმის კეთება. ვიმეორებ, საზოგადოება შეიძლება ძალიან კრიტიკულად იყოს განწყობილი, მაგრამ ვერ ყალიბდება ალტერნატიული ხედვა, ვერც საზოგადოებრივი ჯგუფების და ვერც პოლიტიკური პარტიების მიერ. ეს ძალიან სერიოზული დარტყმაა სახელმწიფოებრიობაზე – ერი, ხალხი ვერ ყალიბდება ალტერნატიულ ხედვაზე. ეს არის კრიზისი, რომლიდანაც გამოსავალს ახლო მომავალში ვერ ვხედავ. მოგახსენებთ, რა საფრთხეების გამოწვევაა ეს: რადგან ალტერნატიული პოლიტიკური ხედვის ჩამოყალიბება არ ხდება, ამიტომ ხელისუფლების, მმართველი პარტიის გათვლა სწორედ იმაზეა, რომ 2012 წლის არჩევნების დროს მოხდება ისევე ისე, არჩევნებში მონაწილეობას მიიღებს ყველა ხელისუფლების მომხრე, მაშინ როდესაც ნიპილიზმით განწყობილი საპროტესტო ელექტორატი ამფობინებს არ მივიდეს ხმის მისაცემად და ამ პასუხობით ისარგებლებს ხელისუფლება. ანუ არჩევნებზე აქტივობა გამოსატყულები იქნება ხელისუფლების მომხრეების მხრიდან. გამოვა, რომ ხელისუფლებას

ცინო თვალსაზრისითაც შეიძლება ამის ახსნა. დასუსტებულ ორგანიზმში ვირუსი ადვილად შედის. 90-იანი წლების დასაწყისში ეს ეიფორია შეგვეყვარა იმიტომ, რომ ხალხი საბჭოთა რეჟიმით იყო დასნეულებული, ხოლო სააკაშვილის ვირუსი შეგვეყვარა იმიტომ, რომ შევარდნაძის რეჟიმში შემდეგ მოვიდა. პირში, სოციალოგიაში და ფსიქოლოგიაში ადვილად ხდება მსგავსი რამ. საზოგადოებრივი აზრი ერთი უკიდურესობიდან მეორე უკიდურესობისკენ იცვლება. სააკაშვილის ბაცილა შემდეგში მდგომარეობს. შევარდნაძე იმდენად დიდი ნეგატივი იყო. ქვეყნისათვის, ანტიშეგარდნაძე – მიხეილ სააკაშვილი საზოგადოებამ როგორც პოზიტივი, ისე მიიღო. ეს არის ეიფორია, ის ვირუსი, რომელიც ვრცელდება. ძალიან ბევრი ქვეყნის მაგალითი შეიძლება მოვიყვანოთ – რევოლუციებით თავმოებურებულმა ქვეყნებმა მერე მონარქიები აღადგინეს ან ერთი იმპერიისგან თავდახსნილმა ერებმა, მეორე იმპერიას ჩააბარეს თავისი სუვერენიტეტი. რაში მდგომარეობს სააკაშვილის ვირუსი? შევარდნაძის დროს ჩვენ, ძირითადად, ვხედავდით უშუქობას, უგზობას, უპენსიობას. სინამდვილეში, ნებისმიერი ექსპერტი გეტყვით, რომ გზა უშუქო და პენსია არ არის ქვეყნის განვითარების მთავარი პარამეტრები. ამიტომ სააკაშვილის დროს გზის გაკეთება, პენსიის დარიგება პროგრესად ჩათვალა, თუმცა საბოლოო ჯამში, ახლა ბევრად მეტი

ინტელექტუალური „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვკვიროთ FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

ზე. ამიტომ ჩვენი საზოგადოება მოექცა ამ ვირუსის გავლენის ქვეშ. დღეს საქართველოს ნამდვილი ოკუპანტი რუსეთი კი არ არის, რუსეთის ორი რეგიონი ჰყავს ოკუპირებული. დღეს საქართველო არის ნეოკოლონიზმის მსხვერპლი, თუ ამ იდეოლოგიური ველიდან არ გამოვდით, შეუძლებელი იქნება ჯანმრთელი პოლიტიკური ან ეკონომიკური სისტემის შექმნა. ტექნოლოგიები, რაც სააკაშვილს აქვს, უშველესია. რომაელების პერიოდიდან ამას თავის სახე-

ში იზომება. სააკაშვილი მესტიაში კარგ სასტუმროს რომ გახსნის, ეს არ ნიშნავს, რომ საქართველოში ტურიზმი ვითარდება. საქართველოში ტურიზმის განვითარება ნიშნავს, რომ თუ ქვეყანაში შარშან 1 მილიონი ტურისტი იყო, წელს მილიონ – ერთი ტურისტი მაინც უნდა იყოს ამ ციფრებს ჩვენ არასდროს გვეუხებია. თუმცა, მოძიებულნი ვაქვს და შეიძლება ბუკლეტებიც დავბეჭდოთ. ამ ციფრების მიხედვით საქართველო რეგიონში არის მაჩანჩალა. საქართველო არის

მტრის მიერ კარგად მოფიქრებული და მისაღებელი ჩვენის უარყოფით თვისებებზე – დაუდევრობაზე, უდარღებლობაზე და ა.შ. ყველაზე საშიშროება, ერის დამღუპველი ისაა, რომ პოლიტიკა, მეცნიერება ყველაფერი აგებულია უკეთეს შემთხვევაში ნახევარ სიმართლეზე, უარეს შემთხვევაში კი ტყუილზე. თუმცა, ნახევარი სიმართლე აშკარა ტყუილზე უარესია. სანამ ფორდანი-ას უშველებელ პორტრეტს პარლამენტიდან არ გამოიტანენ საქართველოს საშველი არ იქნება. მან თავისი უტყურობით, ლაჩრობით და ლუბა საქართველო. დღესაც ამ დღეში ვართ. იგივე აფხაზეთი ნახევარმა სიმართლემ დაგვარგინა. მეცნიერებაც სერიოზულად ავადია. ისტორიის ინსტიტუტში მეცნიერმა როგავამ დაამტკიცა, რომ სიტყვა-პური ქართული ენიდან გავიდა უცხო ენები და არა პირიქით. შემდეგ ეს ვერაგულად შეცვალა ისტორიის ინსტიტუტის მამინ-დელმა დირექტორმა, ლენინური პრემიის ლაურეატმა, აკადემიკოსმა გიორგი მელიქიშვილმა, მან თქვა – როგავა წერს, რომ უცხოეთიდან შემოვიდა ჩვენთან ეს სიტყვა. გამყრღობი-ფიანოვიც ასე წერს. დავით მუსხელიშვილმა ამ თემაზე ჩემი მოხსენება და როგავას წიგნის მთლიანი ტირაჟიდან ამოიხია. 5 წელი გავიდა და ხმა არავის ამო-ულია. არადა მუსხელიშვილმა აღი-არა, მე ამოვიხიე ეს მოხსენებები და სადაც ვინდა, იქ მიჩვივით. ეროვნულ აკადემიაში, რომლის

კვლევა, რომლის შედეგად გაირკვა, რომ ჩვენ, ქართველებს, საერთოდ არ გვაქვს გრძელვადიანი აზროვნე-ბის უნარი. მოკლევადიანი კატეგო-რიებით ვმსჯელობთ. მაგალითად, ევროპაში ადამიანი შეხვედრებს, გეგმებს 1-2 წლით ადრე ადგენს. ჩვენთან ასეა, გვეკითხებიან – 2014 წელს მიიღებ მონაწილეობას ამა თუ იმ ღონისძიებაში, პასუხი ასეთია – მოიცა, კაცო, ვერ ვიცოცხლო 2014 წლამდე და მერე გეტყვი. არადა, ევროპაში კონკრეტული პირი გეუბნებათ, რომ მას ახ-ლა სჭირდება პასუხი, რადგან უკვე ადგენს 2014 წლის გეგ-მას. გარდა ამისა, იქ ეკონომი-კა, პოლიტიკა 15-20 წლით ადრე იგეგმება, ეს ჩვეულებრი-ვი ამბავია. ის, რომ ყველაფე-რი უნდა გაითვალისწინო, ჩვენში ეს საერთოდ არ არის. ასევე არ ხდება გრძელვადიანი პროგნოზები თუ რა შედეგებს გამოიწვევს ესა თუ ის სვლა. ჩვენი პროგნოზების თავისებურე-ბა შემდგომში ძალიან ცუდად მოქმედებს.

ჩვენ გვაქვს, ძირითადი და-ავადება, რომელიც შემდგომ სხვა გართულებებს იწვევს. თავის დროზე ეს იყო შემდეგი – როდესაც ჩვენი სახელმწიფო შეიქ-მნა და 90-იან წლებში ინსტიტუ-ციურად გაფორმების პროცესში იყო, ძალიან ცუდად იმოქმედა იმან, რომ სამშობლოს, ქვეყნის ცნება უფრო მეტად კუთხურობის კრილ-ში გვექონდა გატარებული, ანუ კუთხე უფრო იყო ჩვენი მიკუთვნე-ბულობის და იდენტურობის მან-ვენებელი, ვიდრე ქვეყანა. ამან გარ-კვეულწილად, უარყოფი-თი გავლენა იქონია გა-უცხოებული ტერიტორი-ების – აფხაზეთის და სამაჩაბლოს მიმართ. ჩვენ თუ ვართ სახელმწიფო, მაშინ უნდა გვექონდეს სა-ხელმწიფოს ხელვა მთლიანობაში, რაც არ არის ასე. ასეთი ფორმე-ლირება აჩვენა კვლევებმა – ქართველი ერი არის მცირე ჯგუფებზე ორიენ-ტირებული ერი, ანუ სა-მეზობლო, სამეგობრო, თემი, კუთხე, ეს არის ჩვენთვის იდენტურობის და სამყარო. თუნდაც და-აკვირდით, აქციები იმარ-თება სხვადასხვა

აღმდეგ. ეს ახლაც რომ გვექონდეს გაცნობიერებული, ამერიკელები ვე-რანაირი დოლარებით საქართვე-ლოს დაჩოქებას ვერ შეძლებდნენ. მაგრამ იდეოლოგია შეიცვალა, იმ-პერია შეიცვალა და ჩვენ ცნობიერება იგივე დაგვრჩა, რომ რუსია დამპყრობელი. რუსეთი კი არის იმ ორ ტერიტორიაზე დამპყრობელი, მაგრამ ვინ მართავს თბილისი-მოს-კოვი თუ ვაშინგტონი? – ეს არ აქვს ერს გაცნობიერებული „იო-“

იორკ ტაიმი“ ენახე სტატია – სა-ქართველოში რევრესის მთავარ სიმბოლოდ ილია II სახელდება, პროგრესის სიმბოლოდ – შორენა ბეგაშვილი. „იო-იორკ ტაიმი“ არის ის იდეოლოგია, რომლითაც საქართველო იმართება თავიდან ბოლომდე. ამ შეხედულებას საქარ-თველოში მომხრეები ჰყავს, რომ შორენა ბეგაშვილი არის დემოკრა-ტიული სამყაროს აუცილებელი ატრიბუტი და ილია II ბეგრისთვის გამაღიზიანებელია.

იურისტები ვარ და ამ სფეროს ავადობაზეც მინდა ვითხრათ ორი სიტყვა. სამართლებრივად არ არ-სებობს ჩვენთან არანაირი კანონი, ეს ფიქციაა. 30-იან წლებში სტა-ლინის კონსტიტუცია იყო ყველა-ზე დემოკრატიული კონსტიტუცია ქალაქზე, იმიტომ, რომ არც ერ-თი სხვა ქვეყანა ამ დროს არ ცნობდა საყოველთაო საარჩევნო უფლებას. მაგრამ რომ ვთქვათ, ამ დროს საბჭოთა კავშირი ყველაზე დემოკრატიული იყო, ეს ნონსე-სია ამიტომ, რომ ქვეყანა იმართე-ბოდა, არა კონსტიტუციით, არა-მედ ცეკას დადგენილებით. იგივე ვითარებაა ახლა, სამართლებრივ კულტურაზე საუბარი ზედმეტია. კონსტიტუცია არსებობს ევროპუ-

ალურად სხვადასხვა გამოკითხე-ბით ირკვევა ძალიან ბევრი ადამი-ანისთვის, ეს არ არის პრიორიტეტი. გასაგებია, რომ თუ ლუკმა-პური არ გავს, სხვა რამეზეც ვერ იფიქ-რებ, მაგრამ როცა სიტყვიერად აცხადებ, ქვეყნის გამოლიანება ჩემ-თვის პრიორიტეტი და ამავდრო-ულად ხმას არ იღებ ამის საწინა-აღმდეგო ქმედებებზე, გამოდის, რომ სინამდვილეში არ გტკივა შე-ნი ქვეყანა. ვლადიმერ დეოკუპ-ციაზე, რეალურად ხალხში გაბატონებულია აზრი, რომ არაფერი ილალოც შეიძლება. არა-და ხელისუფლებასაც და საერთაშორისო თანამეგობ-რობასაც ქართველი ხალ-ხისგან დაკვეთა, მოთხოვნა უნდა ჰქონდეს, რომ ვითა-რება შეიცვალოს არა და მა-ლადაობით, ომით, არამედ მოლაპარაკებების გზით. ჩვენ და ოსებმა, ჩვენ და აფხაზებმა საერთო ინტე-რესები უნდა გამოვძებნოთ. ამ მიმართულებითაც არა-ფერი კეთდება. დემოკრა-ტიზაცია, დემოკრატიული ინსტიტუტების მშენებლო-ბა ჩვენს ქვეყანაში წინაპი-რობა უნდა იყოს იმისა,

რომ ქართულ-აფხაზეთი, ქართულ-ოსური დიალოგი წინ წავიდეს. უნ-და დავანახოთ, რომ საყრდენს, მყარ სახელმწიფოს წარმოვადგენთ და მაშინ მიმზიდველობა განდგება. ჩვენ გვექონდა სოფლის მეურნეობა, მრეწველობა, სად გაქრა, რატომ არ არის? გასაგებია, რომ საბჭოთა კავშირი დაიშვა, მაგრამ ჩვენი მი-წები ხომ ისევ ადგილზეა, ახლა გახრიოკებულია ყველაფერი. გასა-გებია, რომ ბათუმი შენდება, მაგრამ დამანახეთ ერთი დიდი, ამენებული ქარხანა. მიუხედავად ამისა მაინც შეგვიძლია მიმზიდველი გავხდეთ აფხაზეთისთვის, ოსებისთვის. რუსე-ბისგან განსხვავებით, გასაკეთებელი გვაქვს ჩვენი საქმე აფხაზეთთან და ოსებთან. ჩვენთან ახლა არის აე-ტორიტარული სისტემა, რომელიც ცდილობს შეინარჩუნოს ევროპას-თი და ამერიკასთან მსგავსობის რაღაც ნიშნები. ერგნეთის ტიპის ბაზრობა უნდა არსებობდეს, სადაც ვაჭრობა, ურთიერთობა იქნება ოსე-ბისა, აფხაზების და ქართველების. სავაჭრო თავისუფალი ზონები, სა-დაც გააქტიურდება ურთიერთობა.

პასხა პუპაშვილს: სინამდვილეში ეს არ არის სახელმწიფოს შენება ვინ თქვა, რომ სახელმწიფოს ვაშე-ნებოთ. სააკაშვილი კოლონიური

ტიულ სახელმწიფოში საერთოდ არ არსებობს. ანუ ის, რასაც სა-აკაშვილი გვიშენებს, არის კოლო-ნიური ადმინისტრაცია. საბჭოთა პერიოდში მთლად კოლონია არ ვი-ცავით, მაგრამ აშშ-ს გაყვლის ზო-ნაში ჩვენ გავხდით ნამდვილი კო-ლონია, როგორც „მონა იზაუბაში-ა“, როდესაც ვართ ნედლეულის წყარო, გასაღების ბაზარი, სამხედ-რო შეიარაღებული ძალების გადა-ადგილების დერეფანი, მაგრამ სა-ხელმწიფო ატრიბუტები – ნაციო-ნალური იდენტურობა, ჯანდაცვა, განათლება, ინვესტიციები დემოკრატიულ განვითარებაში – ასეთი რამ საქართველოში არ ხდება. დღეს, რაც საქართველოში ხდება, ამას ეძახიან დემოკრატიული რე-ფორმების მხარდაჭერს, თუმცა ეს იმდენად სასაცილოა, რომ ამერი-კულ პრესაშიც კი ამას სერიოზუ-ლად არაფერ აღიქვამს. ამერიკულ პრესაში ყველა ამბობს, რომ ეს არის ბრძოლა ახლო აღმოსავლეთ-ში გავლენის სფეროების გასაფარ-თობისთვის და მას დემოკრატიასთან საერთო არაფერი აქვს. კადაფი რომ დემოკრატიული ლიდერი არ იყო და ლიბერალიზმის პრინციპებს არ ქადაგებდა, ეს გასაგებია. მაგრამ ლიბერალი მემამოხე თუ გინახავთ სადმე კადრებში? ფაქტია, რომ ვერ დაამხეს ეს კაცი მუბარაჰისგან გან-სხვავებით, სანამ ლიბის ტერიტო-რიის ყველა კვადრატული სანტი-მეტრი არ დაბომბეს, საზოგადოება ვერ აცნობიერებს რა სჭირს სა-ხელმწიფოებრივ სხეულს, რა ჭირს საზოგადოებას?

ზურაბ რატიანი: ახლა რაც ქვეყანაში ხდება, სახელმწი-ფოებრივ შენებასთან საერთო არა-ფერი აქვს, პირიქით, ეს არის სა-ხელმწიფოებრიობის ნგრევა, ქარ-თული ერის განადგურება. თავი-დან გვიფურცეს და რომ დინახა ხელისუფლებამ ხალხი წინააღმ-დეგობას არ უწევს, მთლად დააქ-ციეს ქვეყანა. 200 მილიონი პრე-ზიდენტს თვითმფრინავებში აქვს გადახდილი და ახლა კიდევ ახალს ვიდგობს. ეს არის ქვეყ-ნის შენება? – ხალხი შიმშილით იხოცება და რა დროს ანაკლიის აჩეხებაა. ვერაფრის წინააღმდეგ ვერ წახვალ თუ ამ ყველაფერს ძირფესვიანად არ შეცვლი. საზო-გადოება ავად არის, აბა, რა არის, როცა ასეთი თემების პროპაგანდა მიდის ტელევიზიით და ხალხს რეაქცია არ აქვს.

პასხა პუპაშვილს: ჩვენ კოლონი-ური ერი ვართ, მაგალითად, პაკის-ტანში ჩატარად არჩევნები, მოსახ-ლეობის 50 პროცენტმა წერა-კითხვა არ იცის, 20-25 პროცენტი მომთაბარეა, გენერალმა არჩევნები წააგო. ჩვენთან ვიდუო ?თვალა, უუთოს მონიტორები და სააკაშ-ვილმა არჩევნები გააყალბა და სულ მიკვირდა, გენერალმა დიტა-ტორმა როგორ ვერ გააყალბა. მთა-ვარი განსხვავება არის, რომ პა-კისტანელები არიან ერი და სა-ხელმწიფო, ჩვენ არც ერი ვართ და არც სახელმწიფო, არამედ ვართ ეთნიკური ერთეული. ჩვენ დაგე-ჭირდება ათწლეულები ქართველი ერის ჩამოსაყალიბებლად. ამ მხრივ ბევრად უკან ვართ, ვიდრე სომხე-ბი. სომხეთში საქართველოს პატ-რიარქ რომ ჩავიდეს და სარქისი-ანს ულტიმატმი წაუყენოს, მერე სომხეთის პატრიარქმა ამაზე პრო-ტესტი განაცხადოს და სარქისიან-მა ბრძანებულებას მოაწეროს ხე-ლი, გარწმუნებთ, მთელი ერევანი ქუჩაში იქნება. ჩვენთან ეს არ მოხ-და იმიტომ, რომ არ ვართ სახელ-მწიფოს სუვერენული მფლობელები და მიგვაჩნია, სადაც ზევით თუ ასე გადაწყდა, ე.ი. ასე უნდა იყოს.

თაბარ შველიძე

პრეზიდენტი გამყრღობიდა ხმა არა-ვის ამოულია. ეს ერთი დეტალია ერის ავადობის, მაგრამ ძალიან მნიშვნელოვანი. სანამ ჩვენ ანამ-ნეზს არ გამოვიკვლევთ, არ დავად-გენთ, რა გეტკივა, არაფერი გვეშ-ველება. იცით, რა გეტკივა? – ხში-რად გაიძახიან, ყველამ თავისი საქ-მე აკეთოსო. თავისი საქმეა ის, რომ მეცნიერი თავის სფეროში სი-ყალბეს რომ აღმოაჩენს – ეს უნდა ამხილოს. მე მაშინ გამყრღობი-ფიანოვის ორტომეულის თხზულება კი არა, „თხლეზულება“ ვუწოდე. მარტო გამყრღობი-ფიანოვის „თხლეზულება“ კი არ არის ჩვენი უბედურება, ყველა, ვინც სიყალბეს წერს – მწერალი, მეცნიერი თუ ვინც იქნება, ეს ყველა თხლეზულე-ბაა წერს. თქვენი გაზეთი ამ მხრივ გამონაკლისია – მართალი ხალხი ხართ და სიმართლეს ემსახურებით.

გობი ხუციშვილი: არის პე-რიოდი: საზოგადოების აფეთქების აქტივობის, არის პერიოდი, როცა აბსოლუტურად ჩამკვდარია და მოვლენებზე შესაბამის რეაგირებას არ აკეთებს – ესეც ავადობის ნი-შანია. დღეს საზოგადოება ჩამკვდარ-ია. სწორი დიაგნოზა დასასმელი, მახსენდება 90-იან წლებში ჩვენი ორგანიზაციის მიერ ჩატარებული

გიგიათ ვინმეს ესხნენბინოს სამშო-ლოსთვის ვიბრძობოლო?? ძალიან სამწუხაროა, რომ სამშობლო მი-ვიწყებული კატეგორია გახდა, რაც ძალიან საშიშია, ჩვენი მომავლისთვის. ან მოგვეძებნება პოტენციალი იმ თვისებების გამოშუშავების, რაც გადავარჩენს, ან ძალიან ეჭვით ვუ-ყურებთ სამომავლო პერსპექტივას.

ზურაბ რატიანი: ავად რომ არის ერი, ამას ფიცი-მტკიცე რად უნდა. ქვეყნის ტერიტორიის 20 პროცენტი დაკარგული გვაქვს. იმის ნაცვლად, რომ ვიფიქროთ, როგორ დავიბრუნოთ აფხაზეთი, გამოდის მამუკა არეშიძე და ამბობს აფხაზეთის დამოუკიდებლობა უნდა ვცნოთო, პრეზიდენტმაც კვერი და-უკრა. ამ ქვეყანას არაფერი ეშვე-ლება ასე თუ გაგრძელდა, ამათო-ვის პასუხის მოთხოვნი ვინ არის? – კათოლიკოსო გავიძახოთ, მაგ-რამ არ აქვს ამდენი ძალა ამ კათო-ლიკოსს.

პასხა პუპაშვილს: ჩვენი მთავარი დაავადება არის იდეოლოგიური. ქარ-თველ ხალხს ის ცნობიერება რომ გვექონდეს ახლაც, რაც 80-იანი წლ-ების ბოლოს – ვიცოდი, რომ საბ-ჭოთა კავშირი არის იმპერია, ვართ დაპყრობილი ერი და უნდა ვიბრძო-ლოთ ბოლომდე ამ იმპერიის წინა-

ლი სტრუქტურებისა და ნატოს ელჩებისთვის, ხოლო ქვეყანა იმარ-თება „სხადნიაკის“ დირექტივე-ბით. დასხდებიან სააკაშვილი, მე-რამბივილი, ადგივილი და დაად-გენენ, რომ ვილაცას ქონება უნდა ჩამოართვან. რეალურად ასე იმარ-თება ქვეყანა.

გობი ხუციშვილი: ავილოთ ის სფერო, რაშიც ემუშაბო კონფ-ლიქტების მოგვარება. როდესაც ქვეყნის გამოლიანებაზე ვსაუბრობთ თითქოს პრიორიტეტი, მაგრამ რე-

ადმინისტრაციაა. მისი ფუნქციაა ააშენოს სასტუმროები, პოლიციის შენობები, აშშ-ს მისცეს ბაზები. სახელმწიფოს სხვა ატრიბუტები აქვს. ავილოთ, ბუნდესტაგის სხდო-მის ოქმი ბიუჯეტის დამტკიცების დროს რაზე მსჯელობენ – ეს არის ჯანდაცვა, განათლება, მეცნიერება. სააკაშვილისგან გავიგიათ, რომ ჯანდაცვაზე ან განათლებაზე შეწუ-ხებულიყოს? პირიქით, გვეუბნებიან ჯანდაცვა და განათლება კომუნის-ტებმა მოიგონეს, თორემ დემოკრა-

გაგაძელები. დახაწვისი ის. „საერთო გაზეთი“ №36 (166)

საგარტველ ოს ისტორია Tavidan bol omde gayal bebul ia! rogor SeiZI eba saqarTvel os istoriaze somxebis mier daweril i qarTI is cxovrebi T~ vmsj el obdeT?

ო, გო-გო! ტე ტე რე ვაკა ტა პოტუ მატუა...“ სამწუხაროდ, ნორვეგიელ მეცნიერს არაფერს აძლევდა ნამდვირი იმისთვის, თუ რომელი ეროვნების იყო პოტუ მატუა და არც გიგანტური ქვის ქანდაკებების გიგანტურივე ქვის თავსაბურები, ორი წვეწარმის მქონე ცხენები, რომელიც მგერელთა თავსაბურები...

პიედრალი წერს: „პირველი რიგში გამოვსახავ იმან, რომ ჩვენ წინ, მიწაში მდებარე საგანი საოცრად მოგვაგონებდა ინკების დროინდელი პერიოდის კოლონა-ქანდაკებებს, რომლებიც ანდებზე გვხვდება...“

აქ გასაოცარი არაფერია, როგორც უკვე გითხარით, სწორედ ინკებში, აცტეკებსა და მაიას ტომებში შეიტანეს ცივილიზაცია კოლხ-პელაგების, იბერია-მეგრელების წარმომადგენლებმა.

პიედრალი აგრძელებს: „ინკებში მშენებლობის კულტურა შეიტანა იმ კულტურულმა ხალხმა, რომელმაც პირველმა შედგა ფეხი კუნძულზე...“

აღნიშნულ პერიოდში, იბერთა თაოსნობით, ამერიკის კონტინენტზე, ცენტრალურ და სამხრეთ ამერიკის ტერიტორიაზე იქმნება აცტეკების, მაიასა და ინკების კულტურები და დიდი ცივილიზაციები. იბერთა პროექტებით იქმნებოდა გიგანტური ნაგებობები: ტაძრები, ქანდაკებები, საირიგაციო სისტემები. რეგულარული ხაზგასმით მიუთითებს, რომ იბერები უძველეს დროში გადაადგილებას იწყებდნენ და ხანგრძლივი დროის განმავლობაში განვლეს ამერიკის ჩრდ და სამხ კონტინენტები. კოლხები მეტალურგიულ საქმიანობას ეწეოდნენ (რკინა-ფოლადს ადნობდნენ) კანადის ხუთი ტბის რაიონში, 42-ე პარალელზე...

ბა) შ. ხვედელიძის პიპოტეზა, მაშინ რამდენიმე საუკუნით, - 3479 წლით გადაიწვეს ქართული დამწერლობის საწყისი ისტორია... მიმანია, ტექსტის წაკითხვა სწორადაა მომხდარი... იგივე აზრი გამოთქვეს ილია ბარაქოემა და ოური ზიცარმა.

მაშასადამე, 3479 წელს დაემატება პერიოდებს, ეპიფანესა და სხვა სწავლულთა მიერ ნათქვამი, უწინ კოლხებს დამწერლობა ჰქონდათ. „უწინ“, „ძველად“ - ალბათ, იმდენად დიდი ხნის წინ, რომ ვერ თარიღდება. პერიოდზე ცხოვრობდა ძვ. წ. V საუკუნეში, გამოდის, კოლხებს 7300-7500 წლის წინათ დამწერლობა ჰქონდათ.

გამოფრული ტექსტი ალბათ, რომ ძვ. წ დაახლოებით XV საუკუნეში საქართველოში მოხდა ძლიერი მიწისძვრა, რომელიც იწინასწარმეტყველა ქართველ ტომთა ბელადმა რომი და მოუწოდა ხალხს, დაეტოვებინა ქვეყანა. ტერიტორია დატოვა 400 000-ზე მეტმა ადამიანმა. ისინი დასახლდნენ შემდგომში ბასკეთად წოდებულ ტერიტორიაზე, კართაგენსა და კორსიკაზე, პირინეის მთის კალთებზე და ბასკეთის ყურის ნაპირზე.

ვევლაფერი გაკეთდა იმისთვის, რომ შ. ხვედელიძის გამოფრულ ტექსტზე მუშაობა უშედეგოდ დასრულებულიყო და ამით მსოფლიო ისტორიული მნიშვნელობის დოკუმენტი ჩააგდეს. სამწუხაროდ, მტკიცე განმართლობის მქონე კაცი მალევე გარდაიცვალა და ამ საქმით საქართველოში აღარავინ დაინტერესებულა.

შენახი (პუნა ჩხი) - მებრული ტომები

ფინიკიელთა ატლანტიდურ მითებში (ფინიკიელებს ატლანტიდიდან მოსულ ხალხად მიიჩნევენ) პირველი კაცის სახელი არის „აინი“, რაც აშკარად ჰგავს „აია-ს“, კოლხეთის უძველეს სახელს. აიას („აინის“) შვილს ჰქვია „ფურ“, რაც ატლანტიდურ-ფინიკიურ ენაზე ნიშნავს „ცეცხლს“. კოლხურად ეს სიტყვა ნიშნავს „ცხელს“. „ფურე“ კოლხურად (მეგრულად) ნიშნავს „მზურავლეს“ (აქედან სიტყვა „ფურე“) ატლანტთა ენაზე, „ფურ“ არის ცეცხლის აღმომჩენი - ცეცხლის აღმოჩენა ატლანტებს მიეწერება. კოლხურში არის იგივე „ფურ-კი“ - „ვეამლი“ ატლანტი პროპეტეს ძმა, პროპეთე ხვამლის მთაზე მიჯაჭვული ამირანია, ბერძენებმა პროპეთე რომ უწოდეს, პროპეთე აიეტის ნათესავია...

მაიას კალენდარში ერთ-ერთ თვეს „მოლი“ ჰქვია. ეს ხომ არ არის ის „მოლი“, რომელიც „არგონავტიკაში“ გვხვდება და ის „მოლი“, რომლითაც მედია ავადმყოფებს კურნავდა? - ეს წარდგინებული კოლხური სიტყვაა. („მოლი“ ფინიკიურად ზღვაში, ნავსადგურის შესასვლელთან აგებული გრძელ კედელს ჰქვია)

აცტეკურ მითებში საუბარია ორ ადამიანზე, რომლებიც გადაურჩნენ წარდგინას „ტატა“ და „ნენა“. ეს უძველესი მეგრული სიტყვაა, ნენას დღესაც დედას უწოდებენ სამეგრელოში, ხოლო ტატა, ტატალი, სამეგრელოში ამჟამადაც ჰქვია ღამას, საუცხოოს, მშვენიერს...

მეცნიერთა ნაწილი თვლის, რომ ატლანტიდიდან მოდის ფინიკიური და მაიას ტომის ანანი („კოლაუს ანანი“).

თუ ეს ასეა, მაშინ ფინიკიელების პირველი ანანი შექმნა „თაათ-მა“. „თაათს“ ეგვიპტელები მთვარის ღმერთს „თოს“ უწოდებდნენ. კოლხურში „თოსი“ - „თითა“ - „თუთა“ მთვარის ღვთაებაა („დამწერლობის ღმერთი“). ძველ კოლხეთში ეს ნიშნავს მთვარეს, „თვეს“, „აკვირის პირველ დღეს“ - თუთა-შხა (სიტყვისიტყვით - მთვარის პირველი დღე, ორშაბათი). კვირულის შვიდ დღეთა სახელები მეგრულად მთვარის სახელით იწყება „თუთაშლა“ - მთვარის დღე...

„ამ“ ფინიკიურად დადას ნიშნავს, მეგრულად არის „ეს“. ფინიკიური „ბოლ“ არის პაპა, „ბენბენი“ - შვილიშვილი, „რაფა“ - მკურნალს ეწოდება...

ფინიკია მდებარეობდა მცირე აზიის დასავლეთ სანაპიროზე და თავიანთ თავს „ანაკის შვილებს“ უწოდებდნენ. ფინიკიელები განთქმული ზღვაოსნები იყვნენ. პერიოდებს მტკიცებით, ისინი გაემგზავრნენ წითელი ზღვით, შემოუარეს „შე კონტინენტს“ (აფრიკას), გაცურეს პერკულესის სვეტებამდე (პიბრალტარამდე) და კართაგენში ჩავიდნენ. პერაკლეს სვეტებს იქით მდებარეობდა „ბედნიერების კუნძულები“, რომლებზეც სიკვდილის შემდეგ ნათელმოსილი გმირების აჩრდილები სახლდებოდნენ, სადაც უშფოთველად ცხოვრობდნენ და ტკბებოდნენ მარადიული ბედნიერებით. ამ კუნძულებს იხსენიებს პომპროსი თავის „ოდისეაში“, ასევე ჰესიოდე, ჰინდარი და სხვები. ამ კუნძულებს ახსენებენ არაბულ ზღაპრებსა და ლეგენდებში.

ზადებინა და გამოაწვევინა მრავალი თიხის ფილა. რომელშიც ჩაწერა ამ მოგზაურობის ისტორია. აღნიშნული ფილები „მან იმ გამოქვაბულში ჩაფედა, სადაც უანჩების წინაპრებს უნდა ეცხოვრათ.“ ბრძენი მოხუცი ფინიკიელი თავის მონათხრობს ასე ამთავრებს: „მოელი ჩემი სიცოცხლე ვეებედა ხალხს, უსამართლოდ რომ არ იქცევა და არ ჩაგრავს სხვას, თავისზე ზღაპრებსა და ლეგენდებში.“

არსებობს მეცნიერთა მოსაზრება, რომ კანარისა და მადეირის კუნძული ატლანტიდის კონტინენტის უკანასკნელი ნარჩენებია, რომელიც წინარეისტორიულ ხანაშიც ატლანტის ოკეანეში, აფრიკისა და ამერიკის კონტინენტს შორის მდებარეობდა. მეცნიერები იმაზეც მიუთითებენ, რომ ამ კუნძულზე მცხოვრები ხალხი, უნაჩები (გუნაჩები), ატლანტის იმ დიდი ხალხის უკანასკნელი შთამომავლები არიან, რომლებიც ატლანტიდაზე ცხოვრობდნენ და მათთან ერთად ოკეანის სიღრმეში ჩაინთქნენ.

„უნაჩები (გუნაჩები) ბუნებრივი კუნძულის მოსახლეობაა, რომელთა წარმოშობა აქამდე საიდუმლოებით არის მოცული, გარდა იმ შეხედულებისა, რომ უანჩები დალუპული ატლანტიდელისგან წარმოიშვნენ... არსებობს ასეთი აზრიც, რომ უანჩები უძველესი ეგვიპტელებისა და ჩრდილოეთ აფრიკაში მცხოვრები ბერბერების მონათესავენი იყვნენ. ისიც ცნობილია, რომ ჩრდილოეთ აფრიკაში მცხოვრები ბერბერები მეგრული ტომები არიან, რომ მათ მნიშვნელოვან ნაწილს შენარჩუნებული აქვს ქართული ტრადიციები, ზნე-ჩვეულებანი, ადათ-წესები, ქართული ცეკვის მანერები და ქართულ-მეგრული სამზარეულო. უანჩებში შემორჩენილი სიტყვები ჩრდილოეთ აფრიკის ტომების ბერბერების სიტყვებს ჰგავს, რომ ბერბერები თავისუფლად, გასაგები ენით ესაუბრებოდნენ უანჩებს“ - წერს ვ. იანი. (ვ. იანი „ფინიკიური ხომალდი“ 1967 წ.)

იანს აღწერილი აქვს ფინიკიელთა მოგზაურობა გვიტო კარო-ხადაშტიდან, რომ ამ მოგზაურობის მონაწილე მოხუცმა ბრძენმა ფინიკიელმა, თიხის ქონების, ვაზის ფილებისა და მათი გამოწვევის სპეციალისტს დაამ-

კოლხ-მეგრელები და მათი წინამძღოლი პოტუ მატუა იყო კუნძულის პირველი მეფე. (მატუა მეგრული გვარია) მუსლიმანთა წინააღმდეგ დღევანდელი ევროპული ქვეყნების რაინდთა ბრძოლებში დავით აღმაშენებლის მოლაშქრეებიც მონაწილეობდნენ, რომელთა ზოგიერთი გვარი შემონახულია (შელაია, ხარბელია და სხვა) და ისინი ლაშქრობის შემდეგ ევროპაში დასახლდნენ. მეგრელები მრავლად იყვნენ ჯვაროსნულ ლაშქრობებშიც. მოკლედ გეტყვით, ყველა მონაცემით ჩანს, რომ ავსტრალიელი მეცნიერის მიერ ნაპოვნი რაინდი დავით აღმაშენებლის მოლაშქრე იყო.

16 საუკუნის შემდეგ ადგომის კუნძულის მეცხოვრებლები ანაკენაში, სადაც პოტუ მატუას სახლი აყენეს, ტერ პიედრალის ექსპედიციის წევრებს სიყვარულით უმღეროდნენ „ტე ტერტერ, ტე ვაკა ტე პოტუ მატუა!“

შოთა ხვედელიძის იბერიული (მებრული) ტაბულა გაშიფრა

1975 წელს ჟურნალში „ტენნიკა“ მოლოდიოვი“ №6-ში გამოქვეყნდა გაუშიფრავი იბერიული ტაბულა, რომელიც მადრიდიდან გადმოგზავნა მეცნიერებთა დოქტორმა მანუელ დედრანევიმ. სამი თვის შემდეგ, თბილისელმა ინჟინერმა შოთა ხვედელიძემ ტექსტი გაშიფრა, რომელიც მთლიანად გამოაქვეყნა აღნიშნულმა ჟურნალმა. თსუ-ის მამინდელმა რექტორმა დ. ჩხიკვიშვილმა ლინგვისტიკისა და ისტორიკოსების დიდი თათბირი მოიწვია, რომელთაც მოუხმინეს ხვედელიძეს. აკადემიკოსმა ა. ჩიქობავამ ხვედელიძის მიერ გაშიფრული ტექსტი აბსოლუტურად სწორად ჩათვალა. რუსი აკადემიკოსი ა. ბელოლუედევისკი (ხემოთაც ვახსენე) წერდა: „თუ დადასტურდა (ჩანს დასტურდებოდა)“.

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

სუსტს და აი, მივაგენი მათ... (საუბარია უნაჩებზე, ბერბერებზე, ბერბერების მონათესავე მგერულ ტომებზე)

ვასილ იანის წიგნში „ფინიკიური ხომალდი“ აღწერილია, როგორ იბოვა სიძველეთა მოყვარულმა ექიმმა ვიქტორია მარტინმა გათხრების დროს მცირე აზიაში, საიღმოსო, პატარა ბიბლიოთეკა. იმ ადგილას ოლესიაც ფინიკიური ქალაქი სილონი მდებარეობდა. ნაპოვნი „წიგნები“ თანაბარი ზომის უამრავი თიხის ფილებიდან შედგებოდა;

ფილებზე ასობე იყო გამოსახული და დაწერილია 3-4 ათასი წლის წინ. მეცნიერებმა ამოიკითხეს და თარგმნეს ფილებზე ნაწერი უძველესი სამედიცინო, ასტროლოგიური და ისტორიული თხზულებათა ნაწყვეტები. მათ შორის წააწვედნენ ზღვაოსნის დეტალურ ჩანაწერებს. სწორედ ეს ჩანაწერები დადო საფუძვლად ვ. იანის რეალურ ისტორიას.

„უნაჩი მამაკაცები მალაი, აზოვანი და ძლიერები იყვნენ. ისინი მამაკაცურად იბრძოდნენ და თავგანწირვით იცავდნენ თავიანთ სამშობლოს, როდესაც თავს ესხმოდნენ მეკობრეები. ბევრს ვიპოვე, ბევრს ვიპოვე – უძველესი მეგრული გვარია“ ბერძნულად დაუწყო ლაპარაკი უნაჩს... – მსგავსი მგალითები ძირადად აქვს მოყვანილი ვ. იანს თავის შრომებში.

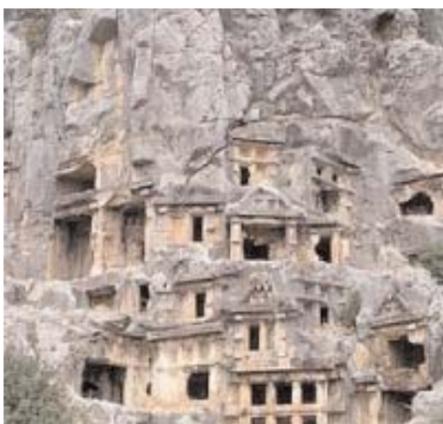
XV საუკუნის დასაწყისიდან კანარის კუნძულებს ესპანელები მიაწოდნენ. მათთან ბრძოლაში უამრავი უნაჩი დაიღუპა. ზოგი მონებად გაიხადეს, ზოგმა კათოლიკური სარწმუნოება მიიღო, ესპანელებს დაუნათესავდნენ და დაიკარგა უნაჩების ცალკე ტომის კვალი. ამჟამად უნაჩების კუნძულებზე ესპანურ ენაზე ლაპარაკობენ.

ქანისტური (ქოსანის) ენა ქართველური ენა

უკანასკნელ პერიოდში ცნობილმა უცხოელმა მეცნიერებმა გამოაქვეყნეს მასალები სათაურით „უცნობი ქართველური ენა და მესობოტამიაში ქართული დინასტიის მმართველობის 600 წლისთავი“.

ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი იური მოსევიჩი წერს: „შეიძლება გარკვევით ითქვას, რომ კასიტური (ქოსების) ენა კიდევ ერთი უძველესი ენაა ქართველური ოჯახისა. მისი მატარებელი დინასტია მართავდა ბაბილონს ძვ. წ. აღ-ით XVIII საუკუნის შუა წლებიდან ძვ. წ. აღ-ის XII საუკუნემდე“, რომ ქვეყანას მართავდნენ კოლხები და მმართველობა კოლხურ ენაზე ხდებოდა.

გარდა ამისა, გერმანელმა არქეოლოგებმა (შმიდტის ხელმძღვანელობით) თანამედროვე თურქეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთით, გიობეკლე-თებეს (თეფეს) მხარეებში, ჭობლარის მთაზე (ჭობი, მეგრულად „ჩუპა“ – ჩუპას მთაზე) აღმოაჩინეს ნეოლითის პერიოდის II ათასი წლის წინანდელი კვლევის-ტაძრები. „კარგად შემონახულ კირქვის სამშენებლო რუსული დიდი T-სებრ სვეტებზე გამოსახული იყო ქვის საუკუნის მთელი ზოიპარკი: ლეოპარდი, მელა, ველური ვირი, გველი, იხვი, ტახი, ველური ხარი, წერო. უყურებ რა მათ, წარმოგიდგება, რომ იხვი ეს-ეს არის ფიფის დაიწყებს, მელა თავს დაესხმის მსხვერპლს, ველური ხარი სამომრად წამოვა თქვენკენ, – ამ ეპოქაში მსგავსი სილამაზე და დახვეწილობა არაფერია უნახავს.“

„შესადლებელია სამშენებლო ორნამენტებზე, სვეტებზე, გრაფიკული კომბინაციების უკან იმალება სიტყვები და ფრაზები, ჩანს, საჭმე გვაქვს ინფორმაციის უძველეს სისტემასთან, რომ გიობეკლე-თებეს მშენებლები შეტყობინების შესადგენად და ადამიანებისთვის გადასაცემად სარგებლობდნენ რთული სიმბოლიკით, თუმცა, საეჭვოა, რომ უახლოეს მომავალში საიმედოდ იქნას განმარტებული გიობეკლე – თებეს სიმბოლიკა“ – წერს შმიდტი.

მეცნიერები ერიდებიან დამწერლობის შესახებ საუბარს, რადგან ეს ამსხვრევს ადამიანური კულტურის შესახებ დამკვიდრებულ წარმოდგენებს...

2008 წლის ოქტომბერი-ნოემბერში ლონდონში, საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციაზე, რომელიც მიძღვნილი იყო „ფესტოს დისკოს“ სათაბლიკო თარიღს, მთავარი მომსახურებელი იყო გ. კვაშილავა, რომელმაც პროტოქართულ ენაზე „ალაპარაკა“ 4 000 წლის წინანდელი კოლხური დამწერლობა...

აფრიკაში ქართველი ზანგები სხობრზა

1897 წელს ჟურნალ „მოამბის“ მიმოხილვაში, „იერიასა“ და „ცნობის ფურცელში“ გამოქვეყნდა გამოჩენილი რუსი მეცნიერის, მეცნიერებათა დოქტორის, მოგზაურის საქართველოში ნაყოფის და საქართველოს კარგად მცოდნე ა. ვ. ელისიევის ნაშრომი იმის შესახებ, რომ აფრიკაში, საპარის უდაბნოს განაპირა მხარეს, ქალაქ უარგალში (ვარგალში) უძველესი დროიდან ცხოვრობდნენ და ამჟამად ცხოვრობენ მეგრელები. ელისიევმა მოგზაურობის შთაბეჭდილებები და შედეგები წიგნში „პო ბელუ სვეტუ“ აღწერა. მას პირადად აქვს მოხსენიებული ჩაწერილი ქართული საუბარი აფრიკაში და ასხენებს გვარებს: გუგუნავა, ჭანუგვია და სხვა.

1989 წელს გაზეთში გამოქვეყნდა ჟურნალისტ გიორგი კურტიანიძის წერილი, რომელიც ალფრის ნავსადგურში ნაყოფი ქართველი მეზღვაურის, სიორიძის მონათხრობზე იყო აგებული. მისი გადმოცემით, სხვა ქართველ მეზღვაურებთან ერთად ნავსადგურში ნახა „მეგრელი ზანგები“, რომლებიც ფრანგულ გემს ტვირთავდნენ. ერთ მათგანთან გასაუბრების დროს, „ქართველმა ზანგმა“ სიორიძეს უთხრა, დღეს აქ ათი ქართველი ემუშაობო, ყველა ერთი სოფლიდან ვართ და აქ, უჯდასთან (მაროკოს საზღვრისპირა ქალაქი) ქართველების რამდენიმე სოფელია. მათი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი გუგუნარის (გუგუნავა) გვარს ატარებს.

პროფესორი ილია ტაბალა ორჯერ იყო ალფრისში 1964 და 1967 წელს, მაგრამ ვერ დაადგინა „ქართველი ზანგების“ ვანგების საკითხი.

1972 წელს „აფრიკელი ქართველების“ საოცარი ისტორიის შესახებ გაზეთში გამოქვეყნდა დ. ფაშტიანის ვრცელი წერილი.

„ქართველი ზანგების“ შესახებ დოკუმენტური მასალები აქვს გამოქვეყნებული გ. მახარაძეს წიგნში „არდაღიწება მოყვრისა“, რომელშიც ასეთი თავია – „აფრიკის, ანუ უარგალელ-უჯდელი ქართველები“.

მაია ჭილიძე (დასასრული შემდეგ ნომერი)

herkul esis~ muSebis xel Sekrul ebas `saiakabal urs uwodebs

`ras iTxov billo? kai cxovrebas da fufunebas?!~

მიმე მრეწველობის დარგის ინტელი ინვესტირება საქართველოში, კერძოდ კი ქუთაისში მეტალურგიული ქარხნის – „ჰერკულესის“, ზარ-ზეიმით გახსნა, რომელიც ადგილობრივი მთავრობისთვის თავის მოსაწონებლად ნიყიერი ლუკმა იყო იქ, დასაქმებული ადგილობრივი კადრებით. დღეს „ჰერკულესი“ უკვე ქვეყნის მასშტაბით, როგორც პირდაპირი, ისე გადატანითი მნიშვნელობით ძალიან ცხელი თემატია.

განსხვავებით სხვა ქვეყნის ინვესტიციისგან, ინდური მხარე გამოაქვს ადამიანს, რომელმაც ყველაზე ცუდი და გაუსაძლისი საშუალო პირობები შექმნა. ამიტომ იყო, რომ მუშახელის 3-დღიანმა შიმშილობამ და გაფიცვამ მეტალურგიული ქარხანა „ჰერკულესი“ საერთაშორისო სკანდალში გახვია. საქართველოს პროფკავშირებმა ვიდრე მეგობარი კოლეგები ოქაინისგანდამდნ არ ჩააყენეს საქმის კურსში, არ უპატაკეს, რომ დემოკრატიულ საქართველოში მუშებს მხოლოდ იმიტომ სდევნიდნენ და ატოვებდნენ სამსახურს, რომ გაბედვს და პროფესიულ გაერთიანებაში გაწევრიანდნენ, რათა უკეთ დაეცვათ თავიანთი უფლებები, მანამდე არ გაათავისუფლეს სამართალდამცავებმა დაკავებული აქციის მონაწილეები. თუმცა, რა მოხდა მათი წინასწარი დაკავების ადგილებიდან გამოსვლის შემდეგ, ეს ცოტა მოგვიანებით, მანამდე კი, თუ როგორ პირობების, პროვოკაციებსა და ზეწოლებში უწევდათ გაფიცულ მუშებს საკუთარი ღირსების დაცვა.

აქციის მონაწილეებთან დიალოგზე მისულები ეგონათ.

ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე, ძალზედ ოსტატურად და იწყებს მომშობილების და გაფიცულების მანქანებში ჩატენა. ზედმეტი ხმაურისა და ფიზიკური შურაცხვიფის გარეშე სვამდნენ მათ და უკვე გადასებულ მანქანებს გაუკვეცილი მიმართულებით მიაქანებდნენ. იყო შემთხვევები, როცა ქუთაისელი პოლიციელები ასეთი ტექსტებით უგრესდნენ ხელს მუშებს: „რას ითხოვ ბიჭო? კი ცხოვრებას და ფუფუნებას ხომ? ააა, ახლა განახებ მაგ ფუფუნებას!“

მეტალურგიული ქარხნის მიმდებარე ტერიტორია ძალიანებმა ზუსტად 20 წუთში დაეცარიელეს, რატომღაც თავიანთე გამოითიშა დაკავებულების რიცხვს პროფკავშირების წარმომადგენლები. ყველაზე მეტი აგ-

„აბია, თქვენს თავზე იზრუნეთ, რისი პროფკავშირები აგიტყდათ, იმით რომ უყურებთ, თავიანთ საქმეს იკეთებენ, ქვეყანა ხელფასები აქვთ, აგერ სამსახური გქონიათ, ამ გაჭირვების დროს და კიდევ იფიცებთ?“

ჯერ ხელბორკილ და მერე, ხელწერილადებულმა მუშებმა, სულ მუშტების პრაგუნში დაღეს პირობა, რომ: „ემიჯნებოდნენ ყოველგვარ გაფიცვას, თანხმობას აცხადებდნენ, დაბრუნდნენ სამუშაო ადგილებს და რომ გამოფიცი არიან სამუშაო პირობებით!“

უკვე „საბოლოო“ მყოფი მუშები ამბობენ, რომ: „ისე ვარ კაცი, გონია, ის სახლიც გავცილო ქარხანას რომ გადაკურებს ჩემი ფანჯრები. შემოვალა რა, ჩემი თავი. თან რისთვის? იმისთვის უნდა გადამიტვირიონ ხელები, რატომ ვიჭვი, შორტებით და ლაბსტებით ვერ ვიმუშავებოქო, არც კასკა და ხელთათმანები არც მცოდნებოა?! იმას, რომ როცა ჯართის დამჭრელი ავრევატები მუშაობს, იმას არ რთავენ და ლობივით და უროვნით ფიზიკურად შუშობდებელ საქმეს გვაკეთებინებენ?! აღმანო, რა თვეში, სახლიდან წამოღებული საჭმელი ხელში მიკავია და ისე ვჭამ, სასადილო არა გვაქვს. რა მოსატანია, მარა, ტულებზე არა გვაქვს, გართო ხომ არ უნდა ქნა შიგნით შავადო?! მართლა ელემენტარულს ვითხოვთ, რაც გვეკუთვნის, თორემ მუშას რომ ფეხებზე არაფერია წამოასკუბებს და „პოპულიდან“ მზა კრებებს

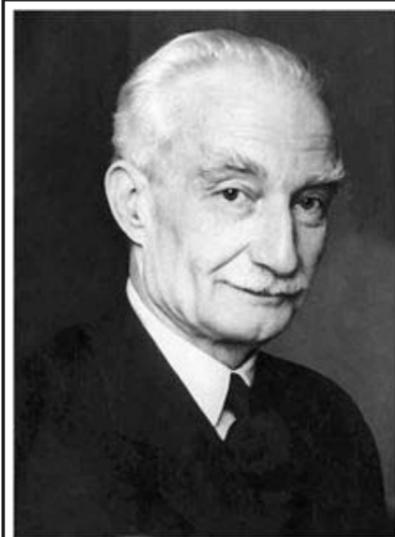
რესა მინც 4 მომშობილებე – გონა დარჯანიაზე, მალხაზ გოგიავას, იუზა კახიძესა და კახა ცერცვაძეზე მოდიოდა. სწორედ ეს ოთხეული გაქრა „ჰერკულესის“ ტერიტორიიდან პირველი. ქალაქის ცენტრიდან, საკმაოდ მოშორებული ქარხნის ტერიტორიის მისასვლელ გზებზე, მანქანებიდან ყრიდნენ იმ მუშებს, რომლებიც ხელსაათებსა და დიდად არ ჭირდებოდათ. მათი შერჩევა ერთ „ეკვიან“ კაცს ებარა, რომელიც პირდაპირ ხმამალა ამბობდა აქციის დაშლის დროს: „ეს წამოიყვანეთ, ისიც, არა, ეგ არ გეჭირდება!“ ამ სანახაობას თვალყურს ადევნებდა მხარის პოლიციის უფროსი და საპატრულოს შეფი, საათებსა თუ წამებში მიღებულ დირექტივას, რომ აქცია აუცილებლად იმ დამეს უნდა დაშლილიყო, პირადად იბარებდნენ დათამაშული და კუპატაძე.

დამის სამ საათამდე გაურკვეველი იყო დაკავებული პირების, როგორც რაოდენობა, ისე ადგილსამყოფელი. პოლიციის სხვადასხვა განყოფილებებსა თუ სამმართველოებში მისულ პროფკავშირების წარმომადგენლებს, ქუთაისელი ძალიანებნი საერთოდ უმაღავენ მუშებს, ისევე როგორც პროფკავშირის წარმომადგენლებს თავიანთ, გონზე მოსული ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები, რომლებიც სიტუაციის შესასწავლად, ან კიდევ

არ მოუტანს ადმინისტრაციასავით, ეს კი ვიცი თქვენ.“

მოუხდავად იმისა, რომ აქციის დაშლის შემდეგ, ჟურნალისტებთან კონტაქტზე „ჰერკულესის“ არც ქართული და არც ინდური მხარე კონტაქტზე არ გამოსულა, ამას ხელი რატომღაც არ შეუშლია ქალაქის ვიცე-მერ, ირაკლი ჯიქიასთვის კომენტარი მიეცა ერთ-ერთი საგანგებო სიტუაციის, რომელშიც მუშებს გამაგურებდა და ინვესტორს დაეცავდა. მშინმშემ, ასეთი განცხადებისთვის უახსუხისმგებლო ჩინოვიკის სამსახურიდან გაუშვებდნენ. ვიცე-მერის უადგილო კომენტარის მიყისიერი რეაქცია პროტესტი ურჩაღისტების გარდა, ქუთაისელი ახალგაზრდების მხრიდანაც მოჰყვა იმავე დღეს, მერიის წინ, რამოდენიმე ახალგაზრდა მივიდა პლაკატებით, სადაც მუშებს უცხადებდნენ სოლიდარობას და ჯიქიას ფანჯრების წინ პროტესტის, თუნდაც ერთ წუთს იყენებდნენ. განსაკუთრებით ერთი პლაკატი იყო თვალშისაცემი: „თუ არ შეცვლით შრომის კოდექსი, არ ენახავთ ქუთო და კოტეს!“ გუშინ კი ანალოგიური სოლიდარობის აქცია, იმერეთის სამხარეთო პოლიციის სამმართველოს წინ, „ახალგაზრდა ორისიტა ასოციაციის“ წარმომადგენლებმა გამართეს.

ზვიად სუჰაჰაძე ქუთაისი.

6. ამ კუთხის მოსახლეობის გადმოწერის მიხედვით 17-18 სს. და სომხეთის გადასახლება

თვით ქვემო-ქართლის სტრატეგიული მდგომარეობის გამო, ვითარება საქართველოსთვის უადრესად მნიშვნელოვანს ქვეყანასა და „მეწიწე სადროსო“-ს, მას ხშირად ბრძოლისა და მტრის თავდასხმის ასპარეზად ხდოდა და ამის გამო მოსახლეობა აქ მრავალჯერ დაზარალებულა და არაერთხელ სრულებით ამოწყვეტილა კიდევ. უფრო ძველ დროსაც რომ თავი დაეანებოთ, მარტო შაჰაბაზის შემოსევამაც ამ მხრივ დიდი ზიანი მოუტანა. ამას გარდა, სპარსეთის შაჰებს რომ საქართველოში მუდამ ერთგული წინამძღვარი და მომხრენი ჰყოლოდნენ, შაჰაბაზმა აქ თურქთა ელჩი ბორჩაღუ ჩაასახლა. თანდათანობით გაზახ-შამშადილოლორეს ხანებიც გაჩნდნენ (ვახუშტი 70). ხშირი სამხედრო მოქმედების გამო ეს ქვემო-ქართლი, „თრიალეთი, ტაშირი და აბოცა“ მთლად აოხრებული იყო: იქ „კაცნი არაღარ იყუნენ“ და მხოლოდ ვახტანგ მე-5-მ კვლავ დაასახლა იგი (იქვე 82).

თუ საქართველო, რომელსაც თავისი სახელმწიფო ჰქონდა. მე-17-18 საუკუნეში შემწეობები იყო გარეშე მტრისაგან. ადვილად წარმოსადგენია, რა საშინელს მდგომარეობაში უნდა ყოფილიყო სომხობა, რომელსაც მე-12 ს-ითგან მოყოლებული საკუთარ სახელმწიფოებრივობას მოკლებული იყო და მე-16 ს-ითგან მოყოლებული ხომ სახანოების ქვეშევრდომად ითვლებოდა. აუტანელი მდგომარეობის გამო, სარწმუნოებრივი და ეროვნულ-პოლიტიკური დევნისაგან, სომხობა თავის ქვეყნიდან იყრებოდა, მამაბაბუებს მიწა-წყალს სტოვებდა და სხვა, უფრო მყუდრო ქვეყნებში და სახელმწიფოებში ეძებდა თავშესაფარს. საქართველო სომხებისათვის ყველაზე უფრო მასობრივი ქვეყანა და სამეფო იყო, სადაც მათ თავისუფლად შეეძლოთ ცხოვრება, - საქართველოში არასდროს არც ეროვნული, არც სარწმუნოებრივი დევნა არ ყოფილა და თანაც საქართველოში შემოხიზნულ სომხებს უფრო მეტი იმედი ჰქონდათ, რომ თუ გარემოება მათთვის ხელსაყრელად შეიცვლებოდა, იქითგან თავიანთ სამშობლოში ადვილად დაბრუნებულნი იქნებოდნენ. ამიტომ იყო, რომ დევნილი სომხები საქართველოში იხიზნებოდნენ, ჩვენში ეძებდნენ და პოულობდნენ კიდევ თავიანთ თვისთავესაგანს.

სრულებით ბუნებრივია, რომ ისინი სახლდებოდნენ განსაკუთრებით იმ კუთხეში, რომელიც სომხეთის მოსაზღვრე იყო და სადაც თავისუფალი სამოსახლო ადგილი მთავრდებოდა. ამიტომ, არც გასაკვირველია, რომ ისინი შემოხიზნებოდნენ ხოლმე სწორედ ქვემო-ქართლში, რომელიც ჩრდილოეთით ერევნის მთებს კერა ე.წ. სომხეთში, ლორეში,

ივანე ჯავახიშვილი:

saqarTvel os sazRvrebi

istoriul ad da Tanamedrove Tval sazrisiT ganxil ul i

ტაშირში და სხვგან. ვახუშტს აღნიშნული აქვს, რომ „სომხით“-ში ვახტანგ მე-6-ს დროს. „მოსახლენი არიან სარწმუნოებით სომეხნი და მცირედად ქართლის სარწმუნოებისა, არამედ ქვევა-ზნით ქართულითა“ (გეოგრაფია 146). ტაშირის შესახებაც მას ნათქვამი აქვს, რომ იქ მოსახლეობენ არიან სარწმუნოებით სომეხნი... და მოსილნი არიან ბინძურად და გახეთილნი, გრძელ-ჩოხიანნი ავფერად-უმეგრად. გარნა არიან ჰეროვანნი და ტანოვანნი, შემძლენი, ლაშქრობათა შინა გამოუცდენნი, უხმარნი“-ო (იქვე 148).

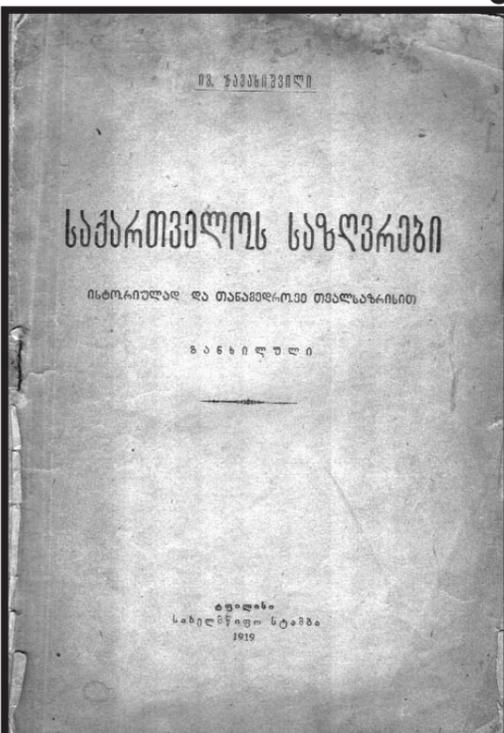
მაგრამ არც ეს სომხური შემოხიზნული მოსახლეობა შერჩენილა აქ დიდხანს. თურქების შემოსევის დროითგან მოყოლებული. მე-18 ს-ის მეორე მეოთხედშიც, თურქებისა და ლეკებისაგან სხვებზე უფრო ძლიერად ეს კუთხე დაზიანდა (ვახუშტი, საქართველო ცხოვრება 122, 137, 139, 140 პორბელიანი).

ამ ხნის განმავლობაში ეს საქართველოს სამხრეთის კუთხე ისე აოხრდა და გაუკაცრიელდა, რომ 1760 წლისათვის, როგორც რუსეთის ხელმწიფისათვის გაგზავნილ აღწერილობაში ერეკლე მეფე სხვათა შორის ამბობს, მოსახლეობის ნახევარზე მეტი შერჩენილი არ იყო.

მე-18-ს -ის მეორე ნახევარში ამგვარი აოხრებისა და ხალხის გადასახლების წყალობით, სომეხთა მოსახლეობა თვით მათს მკვიდრს მიწა-წყალზეც ისე შემცირდა, რომ ერევანის სახანოში ითვლებოდა 3000 სახლობა, ნახჭავანში - 500, ყარაბაღში - 7000, ყარაღაღში - 300, განჯაში - 1500. დანარჩენნი მათ სამშობლოში აღარა სცხოვრობდნენ: დარუბანში 1000 მარაღაში - 2000, ხოში, 1000 სახლობა ითვლებოდა (ნ.ბუტკოვი მე-2, 142). ამგვარად, სომეხთა რიცხის ჯამი მთელს ამიერკავკასიაში 17000 იჯახობას უდრიდა.

მობის მოიმედენი იყვნენ ხოლმე. ამიერიდან ისინი უკვე გარეშე ძალის მფარველობას ეძებდნენ და მათის დახმარებით ცდილობდნენ საქართველოში თავიანთი საქმის გაკეთებას. როდესაც სომხებმა შეიტყვეს, რომ ერეკლე მეფე რუსეთთან ხელშეკრულებასა სდებდა და რუსეთის კავშირსა და მფარველობას ეძებდა, ჯერ კიდევ ხელშეკრულება დადებული და ხელმოწერილი არ იყო, რომ სომეხთა ეპისკოპოსებმა, მელიქებმა და სხვა წარჩინებულმა პირებმა რუსეთის მთავრობას 1783 წ. 3 მარტს შედგენილი თხოვნა მიართვეს, რომელშიაც ყარაბაღისა და ყარაღაღის სომხები რუსეთის სამეფო სახლობას ერთგულებას უცხადებდნენ და თანაც უცხოელთა ბატონობისაგან განთავისუფლებას სთხოვდნენ. რუსეთის მთავრობას ეს, რასაკვირველია, მოეწონა და მან გადასწყვიტა, მეფე ერეკლეს დახმარებით შუშის ხანი დაემხო და ყარაბაღითგან და ყარაღაღითგან ერთი სომხური ოლქი შეედგინა, რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ რუსეთისაგან უნდა ყოფილიყო დამოკიდებული. ამ ოლქის მართვა-გამგეობა სომეხთა თანამემამულეს უნდა ჩაჰბარებოდა და კარგად უნდა მოეყოლიყო, რომ დახმარებულ სომხებს ოლქებსაც ყარაბაღელი სომხებისათვის მიეძღვათ და მათთან შეერთებულნი იყვნენ. ამ გზით რუსეთის მთავრობას იმედი ჰქონდა, რომ აზიაში საქრისტიანო სახელმწიფოს აღორძინებდა. (11.142).

ეს უკვე გარკვეული პოლიტიკური გეგმაა, რომელიც თითქოს სომეხთა საკეთილდღეოდ იყო შედგენილი, მაგრამ რომლის განხორციელებაც რუსეთს ამიერკავკასიაში მტკიცედ ფეხს მოაკიდებინებდა. საქრისტიანო

რუსთ ხელმწიფეს იღუმალი თხოვნა მიართვეს, თქვენ ქვეშევრდომებად და მფარველობის ქვეშ მიგვიღეთო. ამასთანავე, ისინი თხოვლობდნენ, რომ მათ რუსთ ხელმწიფისაგან ან რუსეთში შეხიზნის, ან, იმავე პირობით, საქართველოში დასახლების ნებართვა მისცემოდათ (იქვე, 1, 123 და 134).

უეჭველია, ეს უკვე სრულებით შეუწყნარებელი საქციელი იყო. საქართველოს დამოუკიდებელი არსებობის წყალობით, სომეხები თავიანთთვის საქართველოში აუცილებელი განადგურებისაგან თავშესაფარს პოულობდნენ, მაღლობის მაგიერ და საქართველოს შინაურ საქმეებში გარეშე ძალის ჩარევისათვის ცდილობდნენ და რუსეთის ქვეშევრდომობისა და მფარველობის მიღებით ჩვენში მიწა-წყლის მიღება სურდათ. მათი საქციელი საქართველოს დამოუკიდებლობას ძირს უთხრდა და ჩვენს ქვეყანაში რუსეთის გაბატონებას უწყობდა ხელს.

როგორც ეტყობა, სომეხი მელიქებია მას არავითარ ყურადღებას არ აქცევდნენ, რადგან დარწმუნებული იყვნენ, რომ თავიანთ მიზანს მიაღწევდნენ.

მათლაც, რუსეთმა ისინი თავისი მფარველობის ქვეშ მიიღო და თუმცა ეს დადებული ხელშეკრულებების დარღვევა იყო, მაგრამ მაინც რუსთ ხელმწიფეს მათთვის სხვის სახელმწიფოში დასახლების ნებართვა მიუცია. ასე იყო ეს საქმე მოწყობილი ფარულად, ოფიციალურად კი რუსეთის ელჩს საქართველოში დავალებული ჰქონდა, რომ ის საქართველოს მეფესთან ცდილიყო და სომეხი მელიქებისა და მათი ყმებისათვის დასახლებული მიწები განსაკუთრებით შედევითან პირობით დაეთმობინებინა. მიწერილობაში ნათქვამი იყო, რომ ელჩს უნდა ჩაეკონებინა მეფისთვის, ვითომცდა რუსეთის მთავრობა, ამ შემთხვევაში, თვით საქართველოს საკეთილდღეოდ ცდილობდა.

ყველაფერ კარგად იცის, რომ დიდი „მფარველი“ სახელმწიფოს თხოვნა პატარასთვის იძულებას უდრის. ამის წყალობით, სომხებმა და რუსეთის მთავრობამ თავიანთ წაიღეს მიადღევეს. სომხებმა მიწები მიიღეს, რუსებმა კი საქართველოში იღუმალი ქვეშევრდომები და თავიანთი გაბატონების უერთგულესი წინამავალი რაზმი გაიჩინეს. ერეკლე მეფემ დაასახლა ისინი ზოგი თელავში, ზოგი - სიღნაღში.

ქვემო ქართლში, ე.წ. სომხეთში და ლორეში, მელიქ აბოს გარდა, არავინ დასახლებულა, ის მაშინაც, როცა საქართველო რუსეთის შეუერთდა თითქმის უკაცრიელი იყო და მხოლოდ 1827-29 წლებში, როდესაც ოსმალეთთან 10000 სული მცხოვრები, ხოლო სპარსეთთან 30000 სული შემოიხიზნა და ნაწილი მათგანი ბორჩალოს მაზრაში, ნაწილი კიდევ ერევნის გუბერნიაში დაეშენა, მხოლოდ ამ დროითგან მოყოლებული ჩნდება ქვემო ქართლში მჭიდრო და შედარებით მრავალრიცხოვანი სომეხთა მოსახლეობა. (გაგრძელება იქნება)

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

7. სომეხთა გადმოსახლების განსაკუთრებული ხასიათი მე-18-ი მე-19-ი ს-ში

ერეკლე მეფის დროს სომეხთა საქართველოში შემოხიზნის ხასიათი, როგორც ეს ლა ირკვევა, თვალსაჩინოდ იცვლება: თუ წინათ ეს გადმოსახლება სტიქიური თვისებისა იყო და მას არავითარი პოლიტიკური მიდრეკილება და მნიშვნელობა არ ჰქონდა, მე-18 ს.-ის დასასრულს გარკვეული პოლიტიკური ელფერიც შედარებით იყო. თუ წინათ საქართველოში მომავალი სომხები საქართველოს მფარველობისა და ქვეშევრდომობის

სომხური სახელმწიფოს აღორძინება სომეხთა გულითადი ნატვრა იყო და, უეჭველია, რუსეთის მთავრობის მიერ სწორედ მათი მისაზიდავად და აღსაფრთოვანებლად იყო ამ გეგმაში ეს აზრი შეტანილი.

ამიერიდან მოყოლებული უცნაური მდგომარეობა შეიქმნა: სომხები ორმაგს კავშირს იჭერდნენ: ერთის მხრით საქართველოსთან, მეფე ერეკლე მე-2-ს ან გიორგი მეფესთან, საქართველოში შემოხიზნებოდნენ ხოლმე, ვითარცა დევნილი და შედარებით მყუდრო თავშესაფარს პოულობდნენ. იმავე დროს, მეორე მხრით კი - იღუმალ რუსეთის მფარველობას ამოეყარებოდნენ ხოლმე და რუსეთის მთავრობის დახმარებით საქართველოში თავიანთ საქმეს აკეთებდნენ.

როგორც არა ერთხელ ეს ქართველებსაც შემთხვევით, სომხებმაც პირადად გამოცადეს, რამდენად სა-

ხიფათო იყო რუსეთის დახმარების მოიმედება: რუსეთმა რომ ერეკლე მეფესთან დადებული ხელშეკრულებების და მიუხედავად, საქართველოთგან მეშველი ჯარი მთლად გაიყვანა და ჩვენი ქვეყანა გააფთრებული მტრების პირის-პირ დასტოვა, ამის საბედისწერო შედეგი მარტო საქართველომ კი არ იგრძნო, არამედ სომხებმაც და თვით ყარაბაღის მფლობელმა იბრაჰიმ ხანმაც. აღამაჰმედ ხანის შემოსევის დროს ყარაბაღის ხანი იძულებული იყო ყველა სომხებისათვის, ვისაცა-კი იარაღის ხმარების უნარი არ ჰქონდა ან ციხეში არ დაეტივნენ, მეზობელთა სამფლობელოებში - საქართველოში გახიზნის ნება მიეცა იმ იმედით, რომ როცა ქარიშხალი დაწყდებოდა, ისევ უკან დაებრუნებინა, მაგრამ არამც თუ გახიზნებული სომხები ყარაბაღში აღარ დაბრუნებულან. სხვებმაც კი მათ მიჰბაძეს: თავიანთი მელიქების წინამძღოლობით აიყარნენ და ზოგი განჯაში, ზოგი კიდევ ისევ საქართველოში გადასახლდნენ.

იმ დროს, როდესაც ერთი მხრით სომეხთა კათალიკოზმა ლუკამ საქართველოში ასოხრებლად 1759 წ. მომავალს სპარსეთის შაჰს აღამაჰმედხანს, ალბათ, შიშით „სამხედრო ხარჯების დასაფარავად“ 100 000 მანეთი მისცა, მეორეს მხრით და იმავე დროს შეძლებული სომხები ყარაბაღითგან, ერევნიდან, ნახჭავანიდან და სხვა ადგილებიდან მაჰმადიან მცხოვრებლებთან ერთად საქართველოში გამობრუნდნენ და იქ ბამბაკის ხეობაში იხიზნებოდნენ იმ იმედით, რომ აღამაჰმედხანი საქართველოში შესვლას ვერ გაბედავდა.

ტფილისის აოხრების შემდგომაც მელიქები აბოვი და მეფეებში თავის ყმებიანად ისევ ერეკლე მეფეს შეეხვეწნენ და საქართველოში დასახლების ნებართვა სთხოვეს. ერეკლე მეფემ მელიქი აბოვის ვედრება შეისმინა. ს. ბონისის მისცა და კოლპის გზის დაცვა ვალად დააკისრა (იქვე 1-ლი, 116 შენ).

დანარჩენმა სომხებმა მელიქებმა სხა გზა ირჩიეს: მელიქების ჯიმშიდისა და ფრიდონის მეთაურობით საქართველოს მეფეს ზურგი აუქციეს და პირდაპირ რუსეთის მთავრობასთან დაიჭირეს საქმე. წავიდნენ და სუთივე სომეხი მელიქის სახელით

რედაქციისგან: ივანე ჯავახიშვილის წიგნი „საქართველოს საზღვრები“ იბეჭდება უცვლელი ხასით.

პოლიტიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, ასოცირებული პროფესორი, ამჟამად სასჯელადსრულების №17 რუსთავის დაწესებულებაში მყოფი პოლიტპატიმარი ვახტანგ მისიაია ურნალისტურ-ანალიტიკური მოღვაწეობითაც არის ცნობილი. ამჯერად გთავაზობთ მის ანალიტიკურ პუბლიკაციას, რომელიც რუსეთში 2012 წლისთვის დანიშნულ საპრეზიდენტო არჩევნების პერიპეტებს და პროგნოზებს ეხება.

ელსინი, პუტინი და მილანოვიჩი – შაკალაჰ

მომაკვამა 2012 წელს უნდა გასცეს პასუხი რიტორიკულ კითხვას თუ როგორ განვითარდება რუსეთი 21 საუკუნეში. ელსინიდან პუტინამდე რუსეთმა გაიარა პოლიტიკური განვითარების სრული ციკლი, რაც სინკროდით გამოიხატება. მედვედევის მმართველობა კი, სწორხაზოვანი კურსით გამოისახება, თუმცა ბოლო პრეზიდენტმა არა მხოლოდ შეინარჩუნა წინამორბედის მიღწევები, უფრო განამტკიცა მისი, როგორც გლობალური პოლიტიკური აქტივის იმიჯი. ელსინის „დგრადცია“, პუტინის „ავივოლოპ“, მედვედევის „თანაბარი განვითარება“ სულ მალე ახალ, მეოთხე ფაზაში გადავა. რუსული მოდელი ევროპულ-ამერიკულიდან გამოირჩევა ქარიზმატულ ლიდერზე ორიენტირებით.

პუტინმა რეალური მმართველობის შუალედში მოახდინა მართვის სისტემის ცენტრალიზაცია, გააუქმა ადგილობრივი მმართველობის პირდაპირი არჩევის წესი, შემოიღეს პრეზიდენტის რწმუნებულის ინსტიტუტი, ხოლო მედვედევმა მოდერნიზებული ვერტიკალი უცვლელად დატოვა და ეს გასაგებია, რადგან ამ ვერტიკალის განუყოფელ ნაწილად კვლავ დარჩა პუტინი, რომელიც 2008 წლიდან მმართველი პარტიის „ედინაია როსია“ ლიდერი და პრემიერ-მინისტრი, ასევე, აღიარებული ეროვნული ლიდერია. საინტერესო დეტალია, რომ 2008 წლის აგვისტოს ომში სწორედ პუტინი ახორციელებდა კრემლიდან საბრძოლო მოქმედებათა ოპერატიულ მართვას, იმ ფონზე, როცა მედვედევი სოჭის საზაფხულო რეზიდენციაში ისვენებდა, იმის მიუხედავად, რომ კონტინენტის ცხინვალში გაგზავნის გადაწყვეტილება მედვედევმა მიიღო.

რეიტინგი იზრდება

პუტინთან არის ასოცირებული ისეთი პრესტიჟული საერთაშორისო მასშტაბების ღონისძიებების დაგეგმვა, როგორცაა 2014 წლის სოჭის ზამთრის ოლიმპიადი, 2016 წლის პოკეის მსოფლიოს ჩემპიონატი, 2018 წლის ფეხბურთის მსოფლიო ჩემპიონატი, 2015 წლის სტუდენტური სპარტაკიადი და იმავე წელს ქვლადი-ოლსტოკში წყნარი ოკეანის ქვეყნების სამიტი. მართლაც აღინიშნული ღონისძიებების გამო უკვე მნიშვნელოვნად არის მსოფლიოში ამაღლებული რუსეთის პოლიტიკური გავლენა და იმიჯი... პუტინის რეიტინგი სოციალური კვლევების მიხედვით კვლავ 60-პროცენტთან ზღვარზე მყდრდება, რაც საკმაოდ მაღალი მაჩვენებელია და ნათლად წარმოაჩენს შანსს, რომ იგი კვლავ გახდეს ქვეყნის მეთაური უკვე მომდევნო 12 წლის განმავლობაში, რადგან პრეზიდენტად ყოფნის ვადა რუსეთში 4 წლიდან 6 წლამდე გაიზარდა. 1998 წლის დეფოლტის შედეგად მაშინ, როცა პუტინმა ქვეყანა ელსინისგან გადაიბარა, ქვეყნის საერთაშორისო-სავალუტო რეზერვი მხოლოდ 10-12 მლრდ. დოლარს შეადგენდა. პუტინის რეალური მმართველობის შედეგად ამ მაჩვენებელმა უკვე 2011 წელს 537,7 მლრდ. დოლარი შეადგინა, სწორედ პუტინის მმართველობის დროს დაფიქსირდა საერთო ინფლაციური მაჩვენებლის ყველა დაბალი დონე, თვეში, სავარაუდოდ, 2-3 პროცენტი.

პუტინის მმართველობის პერიოდში წერტილი დაუსვა ტერიტორიული მილიანობის პრობლემას და ჩეჩნეთში, ინგუშეთსა და დაღესტანში თითქმის ჩაქრა სეპარატისტული კერები. მთავა-

ცა სავიციო, სტრავინსკი, გუმილერი, ლუგინი და ა.შ. დაიწყო ისეთი მეგა-პოლიტიკური პროექტების განხორციელება, როგორებიც არის ერთიანი ევრაზიული კავშირი; ერთიანი საბაჟო კავშირი; შანსაის თანამშრომლობის ორგანიზაცია. ცალკე აღნიშვნის ღირსია ქვეყნის სამხედრო-ტექნიკური გადაიარაღების მასშტაბური გეგმები, რომელიც პუტინის თაოსნობით 2020 წლამდე პერიოდს მოიცავს. ამ მიზნით სახელმწიფო ბიუჯეტთან გამოყოფა 20 ტრილიონი რუსული რუბლი (600-700 მლრდ დოლარი) ახალი,

ruseTis pol itikuri `enigma~ 2012 wl is saprezidento arCevnebis peripetiebi

რი სადაზვერვო სამმართველო („გრუ“) 2006 წლიდან გადავიდა სუპერთანამედროვე შტაბ-ბინაში და ონლაინ რეჟიმში ახორციელებს ინფორმაციების მიღებას, დახარისხებას და ანალიზს. 2012 წლის მარტის საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ დაგეგმილია საგარეო დაზვერვის და ფელერა-

მათ შორის, უცხოური შეიარაღების (ფრანგული „მისტრალი“ იტალიური ჯავშნოსანი „იგეო“ და ა.შ.) შექმნის მიზნით. დაგეგმილია ბირთვული წყალქვეშა ნაგების შექმნაც, ასევე გლობალური კოსმოსური სამეთაურორეტრანსლაციური სისტემის აპარატი „პარაუმი“, თანამედროვე საბრძოლო

2002 წელს სატელევიზიო კომპანია „ნტვი-ს“ ბარბაროსული დარბევა და საბოლოოდ ამ ტელევიზიის რენაციონალიზაცია კრემლის გადაწყვეტილებით.

2003 წელს ცნობილი რუსი ოლიგარქის მიხეილ ხოლოდკოსკის დაპატიმრება და ქვეყნის მასშტაბით, პოლიტიკური ნიშნით დაპატიმრებული ადამიანების გაჩენა;

2002 და 2004 წლებში ჯერ „ნორდ-ოსტის“ და შემდეგ ბესლანის ტრაგედიები;

2005 წელს ურნალისტ ანა პოლიტკოვსკაის მხეცური მკვლელობა, მოგვიანებით, ალექსანდრე ლიტვინენკოს არანაკლებ სასტიკი მკვლელობა,

ხოროვის დაფინანსების მეშვეობით გახდეს საპარლამენტო გავრთიანება.

საპარლამენტო არჩევნების ასეთი სავარაუდო შედეგები თავის მხრივ იქნება გენერალური რეპუტიცია 2012 წლის მარტის საპრეზიდენტო არჩევნებისათვის.

პუტინი რომ უკვე ემზადება საპრეზიდენტო არჩევნებისთვის, ისიც მოწმობს, რომ მისი ინიციატივით დაარსდა დამოუკიდებელი საინფორმაციო ანალიტიკური ცენტრი „პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური კვლევების ინსტიტუტი, რომლის დირექტორი გახდა პოლიტიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, ჩუვაშეთის რესპუბლიკის ყოფილი პრეზიდენტი ნიკოლაი ფედოროვი. ცენტრი სწორედ „სახალხო ფრონტის“ ვედიტო შეიქმნა და უშუალოდ პუტინისგან მიიღო წინასაარჩევნო კამპანიისთვის მზადების დავალება. პუტინის მეორე განკარგულებით, უკვე მთავრობის აპარატის ფავლებში დაარსდა ბიზნეს-ანალიტიკური ცენტრი „სტრატეგიული ინიციატივების დაგეგმარების სააგენტო“, რომელიც პირადად პრემიერ-მინისტრის დაქვემდებარებაში გადავიდა. ორი მძლავრი ანალიტიკური ინსტიტუტის დაარსება საპარლამენტო და საპრეზიდენტო არჩევნების წინ უკვე ბევრ რამეზე მეტყველებს და პუტინის ამბიციებზე მიანიშნებს.

სამხალისი ვირტუალური სივრცეში

მმართველი პარტიის „ედინაია როსია“ წიაღში უკვე დაარსდა ინტერნეტულ ქსელში მუშაობის ახალი სპეციალური ჯგუფი, რომელსაც პუტინთან დაახლოებული კონსტანტინე რიკოვი ჩაუდგა, რომელიც „ინტერნეტ სივრცის მამად“ და მონოპოლისტად ითვლება, ეს იმას მიუთითებს, რომ საარჩევნო კამპანიის საწარმოებლად პუტინი ინტერნეტის აქტიურად გამოყენებას აპირებს.

პუტინმა რახანა დაიწყო სტრატეგიული მნიშვნელობის პოლიტიკური თანამდებობებზე საკუთარი კადრების ჩანაცვლება. ფედერაციის საჭირო სპეციალურ სანქტ-პეტერბურგის გუბერნატორის, ვალენტინა მატვიენკოს დანიშვნა უკვე შეთანხმებულია პრეზიდენტ მედვედევთან.

პუტინის გრემელადან პოლიტიკურ გეგმებზე მეტყველებს საქართველოში ნაკლებად ცნობილი ფურტოლოგიურ-მისტიკური პროექტი „რუსეთი 2045“. ამ პროექტის კოორდინატორია „ედინაია როსიას“ დეპუტატი სახელმწიფო ლუმაში, პუტინთან დაახლოებული კონსტანტინე რიკოვი, ხოლო დამფინანსებელი ოლიგარქი ოლეგ დერიასკა. პროექტის იდეის ავტორი ითავსა პუტინია, პროექტს მხარი დაუჭირა და საზღვარგარეთულ პარ-კომპანიის დასთანხმდა ცნობილი ამერიკელი მსახიობი, პუტინის პირადი მეგობარი სტივენ სივალი.

რეაქცია

ასეა თუ ისე, ყველა ნიშანი მეტყველებს იმაზე, რომ ვლადიმერ პუტინი რუსულ პოლიტიკაში ძალიან დიდი წილი დარჩენას აპირებს, მისი საპირფონო კი ქვეყანაში უსუსტესი ოპოზიციას, რომელიც ელსინის პოლიტიკურ ინსტიტუტთან ასოცირდება: მიხეილ კასანოვი, ბორის ნემცოვი, გარი კასპაროვი, ბორის ბერეზოვსკი და სხვები. მათ ფონზე, პუტინის შანსები – გახდეს რუსეთის მმართველი – ძალზე მაღალი და თითქმის უალტერნატივოა! რუსეთში მიმდინარე პროცესები და იქ მოსალოდნელი პროგნოზები აუცილებლად უნდა გახდეს საქართველოს პოლიტიკურ სპექტრში ანალიზის და დასკვნები გაკეთების საფუძველი, რადგან აღნიშნული პროგნოზები საქართველოს შესთავაზებს ისეთ გეოპოლიტიკურ რეალიტებს, რომლის გვერდის ავლა შეუძლებელი იქნება. თუ ჩვენი ქვეყნისთვის სიკეთე გვინდა, ვალდებული ვართ ამ რეალიტებს თვალი გავუსწოროთ და ქართული სახელმწიფოს განვითარების სტრატეგია მათი გათვალისწინების საფუძველზე განვსაზღვროთ!

მომამბადა გამა ჩხაიძე

ლური უშიშროების სამსახურის გაერთიანება, რაც უკვე გააჩნაჟრა კრემლის რუპორმა ვლადიმერ ვირნიკოსკიმ. „ფს“-ს (ფედერალური უშიშროების სამსახურის მიუერთდა ფელერა-ლური სასაზღვრო სამსახური და ტექნიკური დაზვერვის ცენტრი).

თვითმფრინავები, ვერტმფრენები კ-52 („ალოგატორი“) მი-28ს („დამის მონადირე“). სხვათა შორის, მათი განლაგების ძირითადი ადგილი სწორედ ჩრდილოეთ კავკასია იქნება. ამას გარდა, შავი ზღვის ფლოტი მიიღებს დამატებით 3 წყალქვეშა ნავს.

შავი ლაქები

რა თქმა უნდა, პუტინის მმართველობის ხანას ჰქონდა არამართო პოზიტიური, ნეგატიური მომენტებიც.

2000 წელს წყალქვეშა ნავი „კურსკის“ ტრაგიკული დაღუპვა და ამაზე პუტინის არაადეკვატური რეაქცია;

a Tengen i dan~ yvavT aRvsebamde~...

fxovis sakral uri dro _ l eqsis misteria

(წერილი X)

კობა არაბული

კასტანდამ – ამერიკელმა მწერალმა – ინდიელის სიზმრები დაწერა! – ეს საოცარ მოვლენად იქცა... სიზმრებს „ჩვენი ერის ხედავს“

რომელიც საკრალური დროის წიაღიდან და ანდრეულის ცნობიერებიდან იხედება.

ინდიელთა სიზმრები თუ საინტერესოა, როგორ შეიძლება ინტერესს მოკლებული იყოს ფხოველ ხევისებრთა და ჯვარის დასტურ-ხელოსანთა, ქადაგთა სიზმრები: სიზმარს შეიძლება ხევისებრი გამოყვანა საკრალური რიტუალიდან, რომ ხელახლა შესულიყო იქ გაქმნილი...

„წუხელ სიზმარში დავითი (მიცვალებული) მოვიდა და მითხრა აქა და აქა ვარ სხვაგან ნუ შექებები!“ – შემოუთავა ქადაგმა აღდიამ სოფელს, როდესაც ზევეების წარდგანში დაკარგულ (დამარხულ) ადამიანებს ეძებდნენ და ვერ პოულობდნენ...

ველა გაოგნებული იყო ამ შემონათვალთ და მისი სიციხადით: მიცვალებულნი მართლაც იქ ნახეს ჩაბრუნდნის, „თოვის სარკოფაგში“, სადაც აღდიამ მანინა – ეს მოხდა ჩვენი სტრუქტურის დროს XX საუკუნის 80-იან წლებში...

საოცარია ქადაგის ნათქვამი: „წუხელ სიზმარში მოვიდა და მითხრა!“ –

„მოვიდა და უთხრა“ – სულმა?!

„მოვიდა და უთხრა“ – ანგელოზმა,

რომელიც უკვე წასული („ახლი“) იყო ადამიანის სხეულიდან და მკვდართა ამავე მოქმედება ცოცხლებისთვის!

როდესაც აღდიამ ჩეკისტებმა დააბატონეს „გამოსაცდელი“ („ამჟრუვით“) კითხვები დაუსვეს! – „დამაკადეთ, დავინახებ და გეტყვით!“ – ბოლო ქადაგმა და მართლაც „უთხრა“!

... მართლაც რა იცინა და რა არ იცინა ცოცხლებმა, რას ხედავენ და რას ვერ ხედავენ, რა ესმით მათ და რა არ ესმით!

ანდრე ადამიანთა რომელიც კატეგორია ხედავს მოვლენებს წინასწარ, თუ „პარალელური დროში“... ამ მოვლენების სიღრმეში შედევნა რთულია, იგი მეტაფიზიკური – კაცთაგონების მიღმური სამყაროს ნაწილია, თუმცა ფხოველთა დროში რეალურად მგვარია, „სიზმრის კერაში“: სადაც ხედავდნენ ისევე, როგორც ჩვენ ვიღო ფოტოები...

მაგრამ, სამწუხაროდ ჩვენ ვერასოდეს დავინახავთ იმას, რასაც ჩვენი წინასწარი ხედავდნენ, რადგან ისინი უფლის სიწმიდის „საკრალურ წრეში“ იდგნენ, ჩვენ კი თანდათან ვეშორებოდით იმ წრეს...

მე არა ვარ ნათელმხილველი: მაგრამ სიზმრებს, რომლებსაც მე უხვად ვხედავ, ვწერდი ჩემი „შინაში ღამის ეტრატებში“ („კვირისა ხილვები ფხოვის გზებზე“, „ღვარაღა თუთა, ანუ ცვირილობის თვე“, „ჯოჯოლას სიკვდილი...“) და შემდგომ ეს სიზმრები თანდათან ცხადად ჩამოვდნენ ჩვენი ერის ბედისწერული დროის კერაზე...

და ერთხელაც, როდესაც პატრიარქი აქ არ იყო და უცხოეთში (გერმანიაში) წავიდა სამკურნალოდ, მომეჩვენა, თითქოს ჩვენს ცას და მიწას დამცავი აურა მოეხსნა, ძალიან ცუდ ხასიათზე დავდგე და მე ვნახე სიზმარი: მქინარე, უცნობი დროის და ტაოსის შვერდნება მქონდა, ცაზე წითელი „დამცხრალი მზე“ იდგა, პატრიარქი დაიპოვებოდა იყო ხრიკ ველზე (უცნაურ უღამიზე) და ლოცულობდა... მივედი, მის ფერხთან დავიხივე და მეც ლოცვა დავიხივე! პატრიარქი ლოცვას მორჩა, გაიღმა და ცას შეხედა, მან თქვა: „ნულარ გეშინათ, ჩვენს ერსა და ბოროტ

ძალას შორის ვაჟა-ფშაველას სული ჩადგაო!... უცრად თითქოს ამინდი (ტაროსი) შეიცვალა თითქოს სხვა დრო ჩამოვარდა! – გამეღვიძა, მთელი სხეული მთრიალებდა, და ესლაც იგივეს განვიცდი.

როცა ჩამეხმის „ჩვენსა და ბოროტ ძალას შორის ვაჟას სული ჩადგაო“ – ხორკლს მყვინს! – ისეთი უცნაური სიციხადეა ამ ფრაზაში – რომელიც პატრიარქმა სიზმარში ბრძანა!!! („სიზმარში მკითხავეს ამავე ლელა გაბურისამა“ – არსებობს ასეთი შედეგებიც რომელიც სიზმართა სიციხადიდან გამოდის).

მე ვამბობ, რომ ამ ტიპის შვერდნება და განცდა ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყნის წილია, ასეთი სიზმართა სიციხადე“ სხვაგან, სხვათა ქვეყანაში არ იშვება...

ვაჟას სულს ჭეშმარიტად შეუძლია გაცხადება და ჩამოვლითა ერსა და ბოროტ ძალას შორის, რომელიც განუწყვეტელი ხედავს უქმის ჩვენს ქვეყანას, მის ფხო-

ზნობრივ გმირებად! მათ ერთმანეთი შვეს! მაგალითად ვაჟას გმირები: ალუდა, ჯოჯოლა, ზეიდაური, კვირია, ლელა ლუხუმი, ალაზა – თითქმის ვეღვა უკლებლად! ილიას გმირები: ოთარაანი ქერი, ვიორგი, ლეილუნა – თითქმის ვეღვა უკლებლად! აკაკის, ყაზბეგის, გოგებაშვილის გმირები... და მათი შემოქმედნი ვეღვალი ერთდროულად და ერთად იქცნენ ზნობრივი სივრცის მცველებად!

მათი შემოაღწივს XX საუკუნეშიც: მათი „სინერგია“ ვრცელდებოდა და „ფარავად“ ამ საუკუნის გარკვეულ „ნაწილსაც“ ხოლო:

XX საუკუნის მეორე ნახევარში გამოჩნდა აკაკი ბაქრაძის მითოგენური სახე, და კიდევ რამდენიმე ზნობრივი პერსონაჟი, რომლებიც მოკვდნენ!

XX საუკუნეში მთლიანად იქცა ზნობრივ გმირთა და „კაი ყმათა“ კელის და განდგენის საუკუნე.

კურ არსებობას, ჩვენს „ზნობრივ „მატრიცას“...

ვაჟას გმირები ვაჟას გვანან! იგი თავად არის მისი ვეღვა ისტორიული, თუ ანდრეულის (მთისური) გმირის ზნობრივი ორეული, მისი რჩეული პერსონაჟების პროტოტიპი... იგი თან დაჰყვება მის უცნაურ პერსონაჟებს და გამოჰყავს „რა მქმნას ციხის“ ჩაკეტული კარიდან.

თავისთავად დგება კითხვა: ვინ არის ვაჟა-ფშაველა და საიდან მოდის მისი გმირები?

ერთია „საფარველ დადებული“ მემეტე მეთმარი („მეთმარია კასტა“) მისი ამოცანაა მახვილი მტერზე მისვლა და დამარცხება...

მაგრამ სულ სხვა ზნობრივი გმირი, მისი მისია ერთიანი ერთეული სივრცის გაჯანსაღება, სულიერი, კატეგორიების გადარჩენა ერის ზნობრივი კათარზისა...

– ჰყავდა თუ არა ზნობრივი გმირი XIX საუკუნის და ვინ იყო იგი?

– არსებობს თუ არა ზნობრივი გმირის დაბადების (გაჩენის) შესაძლებლობა XXI – საუკუნის დამდევითი... არ არსებობს! ეს სივრცე, ეს „მკვდარი დრო“, თავისი მომავლიანობით და მოვლენებულობით, არ ქმნის ზნობრივი გმირის დაბადების შესაძლებლობას – მას საშუალება კლავს, და ყრმობაშივე ახრჩობენ. ისევე, როგორც (ზოგჯერ) „მოძოლი“ ახრჩობს ბავშვს... XXI – საუკუნე ბედისწერული დროა და გმირის შობას „უფლის განგებულება“ და ერთგვარი „ერინკარნაცია“ უნდა...

მოუხედავად იმისა, რომ უმძიმესი საუკუნე იყო XIX-საუკუნე ჩვენი ერისთვის, ამ დროს შეიქმნა ზნობრივი გმირთა დაბადების შესაძლებლობა.

ეს გმირები (მაღალი ზნობრივი ხარისხის მატარებელი) გამოჩნდნენ მწერლობაში ჯერ აბსტრაქციულ ლიტერატურულ სივრცეში, მათი პერსონაჟების სახით: მერე თავად მათი ავტორები იქცნენ

ვაჟამ ეს ვეღვაფერი იცის და უფალი თვითონ სვამს საკარგეო სკამზე და უხსნის – „რა მქმნას ციხის“ კარს.

ვაჟა იხე ჩადგა საუკუნის მსოფლიო მწერალთა შორის, როგორც ზოგადად მინდის მითი მითთა შორის!... ვაჟას პერსონაჟების (მისი გმირების დგომ და გამოსვლა XIX-XX – საუკუნის კულტურულ სივრცეში (აქაც და სხვაგანაც) სრულიად უცხო მოვლენა იყო!

უცხოა დღესაც: თუ ვაჟას წიგნებს მსოფლიოს „დაუღებ“ და წავაკითხებთ – მათთვის სულ სხვა დრო „ჩამოვდება“ და სხვა მოვლენები აღიძვრან!

ვაჟა რომის სულიერი კათარზის და ადამიანთა ცხოვრების ახალ ფსიქოლოგიურ მოდელს...

მაგრამ ჩვენ ვაჟა-ფშაველას „წიგნის“ მიწოდება (მიცემა) მსოფლიოსთვის ვერ შევძელით... და ვფიქრობთ რომ ვერც შევძლებთ ჩვენს უშუქობას და „სიმღერის“ გამო!

თუმცა, „სიმღერე“ არ უნდა იქცეს აბსტრაქციულად! ისევე „ანდრეულის ცოდნის“ მიხედვით: მცირეში შეიძლება დიდი ენერჯია და მან შეძლოს „ციხის გახსნა“ და სივრცეში განხვეწა!

იქვე უფლის ნება და ანდრეულით დაშვებული შესაძლებლობა – თუ მთლად უბადრუტებად არ ვიქცევით, თუ ჩვენსავე თავს არ მოვიპაბო: – (ცხოცილვართ სიუჭკოვითა, კიდევ ადვომატც იყავო!)“ ეს შიომისა და მელქისის სინანული და „ადგომის“ ნატვრა: რომ „მეორედ მოსულმა“ შევცდომო ადარ გაიშვიროს!...

როცა ხევისურებს წვიმის მოყვანა უნდა: ჩამოიღებდნენ ციხის ქეზე მიკრულ „ხაზარის ფაღანგს“ ჩაყოფდნენ წყალში და წვიმა მოჰყავდათ!!!

ვაჟა-ფშაველამ ქეზე იცოდა! მან შეიხედა ანდრეული დროის „კილობანში“ და ლექსითა წარდგანა! მოიყვანა!

მან ჩამოარევა ცოცხალი, სულის სუფრაზე (ტაბლაზე) უცნობი ბარძიბები: უცნობი სასმელით: თითქოს „წყალი დეინო მოაქცია“. მისი სიტყვა ერის საკრალურ მისტერიად იქცა...

როგორც „რძისკვირის“ („შისკვირის“) ჯაბები სულთა სამარხო სუფრაზე – ისე ჩამოარევა მისი შედეგები. XIX-XX საუკუნეთა სამინებზე – სასინჯ კანონთა ქეზეზე – რომელთაც ლექსის ახალი მიჯნა დადგეს...

ახლა გავსინავლოთ რა სიზმრებს ნახულობენ – „სინჯავენ“ – ვაჟა-ფშაველა და მისი პერსონაჟები!

როგორ დგება სიციხადის კერაზე „შის“ სიზმარი „გველისმჭამელიდან“...

როგორ გავაღის კვირის სიზმარი სიციხადეში და იქცევა პოემის საკრალურ მოდელად! – მხატვრულ-მისტიურ ხერხად! რომელსაც „პასტრიონი“ როგორც მხატვრული შედეგები, გაჰყავს პრაგმატული ტრივიალური ფაბულის სქემიდან...

როგორ მოძრაობენ ვაჟას ფერადი (გველისებრი ჭრედი და იდუმალი სიზმრები, მისი „ხელით“ – ნაქსოვი: – „მირაჟის ხალიჩებზე“ არის შვერდნება რომ:

ვაჟას გმირები სამი განზომილებიდან შემოდიან: წარუღიდან – მომავლიდან-აწმყოდან და ერთ სიბრწყეზე დგებან. ისინი ერთი წამით იკრებიან აქ, რომ მტერზე იერიში მიიტანონ... და სამშობლო იხსნან გამოიყვანონ თავისუფლების მთვარე! სწორედ ეს წამია ის, რომელიც ლამარის გორზე დაყვანა ვაჟა ფშაველამ.

ეს ისეთივე სინერგიაა როგორც „ქაჯებთან ომის“ მითში (ანდრეუში), როდესაც გვაძიდან გასული ხორციელნი და ლთიმელები ერთად მიემართებიან საომრად – ფატალური მტრის წინააღმდეგ...

იგივე ხდება „დიდგორზე“... პასტრიონი და დიდგორი ერთი და იგივეა! ფოლმი (კინო) დიდგორის ომზე უნდა დაიღვას „პასტრიონის“ მიხედვით – ისე, როგორც ამ „დრამატულ სპექტაკლს“ – ვაჟა-ფშაველას ხედავდა და დავით IV დგამდა!

მისი ხედავა გენიალურია: „პასტრიონი“ – სიზმარში ნანახი გაცხადებული იმია!

იგი, ეს ომი, ჯერ კვირის მიერ იხილებოდა: სიზმარულ მირაჟში: და ადვილურება, როგორც წინასწარი მოზადებულ დრამა, შემდეგ მთრდება ბრძოლის ველზე!

„პასტრიონი“ წინასწარ შეწირულია იმია! და მათ იცინა რომ ეს ზვარაკად მისვლა გამარჯვების საწინდარი იქნება!

კვირია და ლელა სიზმარშიც კვლებიან და ბრძოლის ველზეც, მაგრამ ისინი გამარჯვებული ბრუნდებიან თავის მიწაზე! არიან „გამარჯვებული მკვდრებიც“ და „ცოცხალ-მკვდრებიც“ – შეიძლება მამულს (სამშობლოს) „ცოცხალ-მკვდართა“ ზიობის ფაში ვდგეს, და, ეს დრო ტრაგიკული და საბედისწერია ერისთვის!

ხოლო როდესაც ერის სივრცეზე თავგანწირულ („უხორცი“) მეთმარია კასტა მოქმედებს – მამინ ყოველი დაღუპული მეთმარი გმირად იქცევა: რომელსაც მართავს უფლის ხელი – და მამინ ყოველგვარი მტერი განწირულია...

ვაჟა-ფშაველა არ არის შექსპირი! არც შექსპირია ვაჟა-ფშაველა და ვერც იქნება! ვაჟას მორალი, მისი გმირთა კატეგორია სულ სხვა განზომილებაში დგებიან...

ოტელოს ტიპის პერსონაჟი მისივე დახარხობდა ალაზას როდესაც იგი უცხო გმირს გლოვობს.

არც ვაჟა და არც ჯოჯოლა მას?! – ალაზას არ ახრჩობენ...

აქ ვაჟას ცნობიერებაში შემოიღის მითოლოგიური სიუჟეტი, ანდრეული გმირის მახავი: რომელიც დაცულია ფხოვის თემში:

ბერდიანთ ვაჟამ – მემეტე მეთმარმა, რომელსაც თავისი სალოცავი „საფარველს ხედავდა“ – ნატყვევნი ცოლი ეძებნენ მერე დაიბრუნა მითხლოდან ერთხელაც მტერმა დალაშქრა მისი სოფელი: მაგრამ ბედისწერამ უმტყუნა და არხონის ხეობაში ფორმების საჯიჯვანად ჩარჩნენ... თვით ბერდიანთ ვაჟამ სასტიკად იძია შურ... ჩვენებს და დიდგორებს გამოსასყიდი მოჰქმნოდა: და მიცვალებულებს მდინარეს ატანდნენ, რომ მკვდრები იქ მიებრუნათ, საიდანაც მოვიდნენ!...

ამ ომში „ბერდიანთ ვაჟა თვითონაც დაჭრილი“ – და როდესაც ადგა და გამოიშინა ნაომარ ველზე: მან იქ საუკეთესო ცოლი იხილა: ერთ-ერთ მიცვალებულს შიშველ სხეულზე ჩოხას აფრებდა!... მეთმარმა, ნატყვევნი ცოლის ასეთი ქცევის მიზეზი ითხრა?! ქალმა მთვით: „ეს ვაჟაკი ტყვეობაში 6 წელი პატივს მინახავდა და აქ ასეთი უპატიური სიკვდილის ღირსი არ იყო!“

ქმარმა საქციელი შეუქო დაიკვ და მისივე მახვილით განგმირული მომხდურთა ბედადი – პატივით დააკრძალვინა...

ახლა დაგაკვირდეთ ვაჟას სტრიქონს და ჯოჯოლას ქცევას (ცოლის მიმართ და ზოგადდაც): „იტირე კარგი გიქნა: მე რა გამეც ვარ მაგისა, დაიცვს მუდამაც უხდება გლოვა ვაჟაკის კარგისა!“ – ეს ფრაზა და ქცევა ფხოვის საემოს ანდრეული სივრციდან მოდის... მორალი და სადალიო სამართალი, რომელიც ვაჟას შემოქმედებაში მუდამდგება: ფხოვის საემოს მეთმარია და სარანგთა მორალია! – და ვაჟას თან სდევს და მფარველობს „როგორც დელამფარი“ უხორცი მეთმარს!... ვაჟას ზნობა სრულიად თანხვედრია მისი

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

პერსონალია ქვეყნისა და მილიანი საემოს ზნობისა!

„ღმერთმა გიშველოს სიკვდილი სიცოცხლე შეგნობს შენითა!“ არც ასეთი რამ თქმულა სხვათა მიერ სხვა დროში და ქვეყანაში...

ეს ფატალურად იღუპილი სტრიქონი: ანდრეზული ლექსის და „გვირგვინის“ პარადიგმულ „ანტითეზას“ შეიცავს! „შეგნობს“ იმით-რითაც კვდება! გარდევალობასთან მტკივნეული შერიგების დრამა! — ერთ ფრაზაში მოვარისებრი სისხლის მოცემული... (ჩამომდგარი).

მოქმედების დრო და სივრცეც, მათთვის სულ ერთია დღევანდელი დღე და ხვალე, გუშინდელი და „მოხალდელი“... — მოქმედება ყველა დროსა და სივრცეში ერთდროულად ხდება.

„ვეფხისტყაოსანში“ უცვლად დგება „შარშანდელი“ დრო („დრო მოვიდა შარშანდელი“). ეს დრო აეთანდღის გზაში ეწევა.

ვაჟა-ფშაველას გმირები მილიანად ტყენ ანდრეზული სიბრნის კარს, მოქმედებენ საემოს სადათო წესრიგის მიხედვით...

„ვეფხისტყაოსანის“ გმირები ნაწილობრივ წვდებიან მთის სივრცეს, ისინი სხვა „წილში“ გადიან, სხვა სიბრტყეზე: „შხიანი ღამის“ ნათელში — ესეც უცნობი დროა!

ვაჟას პერსონაჟები უმთავრო ღამის „ციცქარზე“ — („სხვა ვარსკვლავზე“) გამოდიან! — სრულიად უცნობი მათი მოქმედების გზა და რადიუსი, დრამის კოლიზია!

— არავინ იცის რას მოიმოქმედებს ალუდა ქეთელაური, ზუცივი ბერდი... (ტყუილად სცდები ალუდავ, ტყუილად იცევი პირსაო!).

— ასევე-ჯოჯოლა და პირმშენიერი ავაზა! — მათი მოქმედება პარადიგმულია (გაუთლელი): და ანდრეზული ქუჩაში პირქუშის გრძელმთი გაგვიდელი...

თუ მითოსური (ანდრეზული) ლექსის სივრცეში გაევალი, ასეთივეა

- ხოვას მინდის ლექსი...
— „რა მქნას ციხის“ ლექსი.
— თინაბექის ლექსი...
— თორღვა ძაგანის ლექსი... და „ჩვენ შვიდთა მძათა ფხოველთა კლდის ვეფხვი გადაგვევიდა“...

აქ მონადირეიც ფხოველია, ვეფხვიც და მთიც! და ლექსიც — რომელიც ბრწყინვალე შედევრია (და კვლევის ცალკე თემა).

ასეთივეა „ვეფხისა და მოყმის ლექსის“ მთილოგოური ბაზისი: მუხტე მემარია-ბაბო ყურაული — აღივებს მძინარე ვეფხვს („აღე შე ძაღლი, მოვიდა ბაბო ყურაული!!!) — იგი არ კადრობს მახვილის ხმარებას მძინარე ნადირზე! მაგრამ ვეფხვი ელევისებურად იწყებს მოქმედებას („ვეფხვნი წქარნა კლდისანი“) და მოყმეს ძვირად უვდება ვეფხვის გაღვივება! ის, ერთხანს, ვერ ასწრებს ხმლის ამოღებას და მხოლოდ ფარის ამარა რჩება „მრისხნე“ ნადირთან... („ფარსა თვარებს ვერ ასწრობს“).

ეს ომი ორივეს სიკვდილით და ორივეს გამარჯვებით დასრულდა! სახლში მოსულს „ვეფხის კლანჭით“ დაჭრილ ყურა-

ულს უთქვამს დედისთვის: „კაი ვაშე მომაკვდაო!“ — აი, მთის და ლექსის ღვრიტა! აქ ლექსი იმარჯვებს! ამ ლექსს მთი შობს და მერე თვითონ ლექსი იქცევა მითად, ვეფხვის ლექსი და მოყმეც — სამივე ფხოველია!

ხოლო პოეზიის საკრალური დრო „შხიანი ღამე“, რომელსაც თორღვა ძაგანის ბეჭიდან ამოსული მთარე უნათებს... სადაც ვაჟას ლექსის ბორბალი ბრუნავს!

ძირითადად იგივე ხდება „პახტრინი“ — რაც ქაჯეთის ომის მითში: ვაჟამ გა-

აღი ანდრეზული „ენადის“ კარი და ერთი ნაბიჯი გადადგა სრულიად უცხო სივრცეში: პირველმა მან შეძლო ეს!

იგი შევიდა „პახტრინის ჭალაში“ და იხილა პოეზიის აპოკალიფსი, მისი შემოქმედება აპოკალიფსურია!

იგი შევიდა ქაჯეთა საკრალურ კერივში: ეზიარა გველის სისხლს და მიიღო სიბრძნე!

— რა არის სისხლი ზოგად და კონკრეტულად? — სისხლი როული, ამოუცნობი მატერია, სისხლის ფორმულა არ დაუწერიათ? „სისხლი ადასტურებს ადამიანთა უფლისძვირ წარმომავლობას“ — (ილია II).

და აი: — სისხლით მკურნალობს მგელიცა ლიქოკელი, რომელსაც ვაჟა ფშაველა კარვად იცნობდა...

— სისხლით ინათლებიან ბბილის (ქალღერე) „კანონთა ქეპი“ და ფხოველთა ვაჯარის ნიშები...

— ხარის სისხლით ნათლავენ ყრმას გულანის ვჯარში.

— სისხლით აწმიდებენ („ნათლავენ“) „სულის ცხენს ხახმატის ვჯარში...“

და კიდევ, „სისხლი ყივის“, სისხლი დგება, „სისხლის წილ!“ ე.ი. სისხლია სისხლის წამალი და ვეფხავრის დასაბამი — ეს იცის ბრძენმა ვაჟა-ფშაველამ...

— მინდას აზროვნება „მატერიალური“ სამყაროს გარეთ მდგარია: შეიძლება იგივე ითქვას თვით ვაჟაზე: ადენად იგი დღემდე შეუცნობია საზოგადოებისთვის!

ვაჟა ენებური მოვლენა შემოსული საკრალური ცოდნის კარიდან და ამიტომ დგება დროზე მაღლა! საზოგადოებაზე მაღლა. ამიტომაც იგი და მისი პერსონაჟები სრულიად უცხო და მოუღებელია საზოგადოებისთვის, თემისთვის...

ინტელექტუალი, ელოდა, ვაჟას ვერ ითავებდა, გარდა რამდენიმე პიროვნებისა. გველის მჭამელის ტრაგედია თემის ტრაგედია იქცა: და ორივე ერთად ვაჟას ტრაგედია! (ეს სრულიად ცალკე ანალიზის თემა).

ხოლო „პახტრინი“ წინასწარ შეწირულ გმირთა მისტერია! იგი წინასწარ აღესრულა ლოგოს (ცაში) და მერე გაიქორდა მიწაზე იგი კვირას ნანახი სიხმარია, რომელიც ცხადდება ბრძოლის კვლევ! — ეს არის ვაჟას ხედა.

გენიალურია „პახტრინის“ ფინალი: როდესაც მემორები საკაცებთ ლელასა და კვირას მოასვენებენ და „უცნობი ხმა კითხულობს: თუ ვინ აიან და საიდან მოიღონ ისინი?! აქ გაუცხოებულობა დრო და სივრცე — ვაჟს მისტიური გენია მივანიშნებს რომ ეს ის დროა, როდესაც დაღუპული მემორები გმირებად იქცევიან და გამარჯვებულის სახელს იძენენ!!!

კიდევ არიან სხვებიც ამ ტიპის მემორები — ფატალური ომის მაცენი: ზოგ მათგანს ჭრილობას გველი ულოკავს ზოგნი ვეჯრაც არ გამოსულან ომიდან, მაგრამ მათ ერთად დანერვიეს „ქაჯეთი“ (ანუ პახტრინი).

პოეზია ურთულესი ფენომენია, მას ჰყავს არა ერთი შემფასებელი ფსევლო-

tel eNEWS tel eNEWS
ლელა გაფრინდაშვილი: ჰუმანიზმი არის თანაგრძობა კონკრეტული ადამიანის და არა კაცობრიობის, მონოლოთური ადამიანის მიმართ. ბევრი ინტელექტუალისაგან გაიგებთ, რომ ჰუმანიზმი ქართული კულტურისთვის არ არის უცხო და მოჰყავთ მაგალითები ლიტერატურიდან, მაგრამ ეს არის ჰუმანიზმი, რომელიც აისახება რაღაც ინტელექტუალურ პროლექტში, მაშინ როცა ყველაზე მნიშვნელოვანი არის ჰუმანიზმი ყოველდღიურობაში. ჩვენ ვეფხვარს კეკლეუცობა რელიგიური ტექსტებით და ზშირად ვეფხვნიტ გამოიქმას - მოყვასის სიყვარული. რას ნიშნავს ეს? ეს გულისხმობს კარგ სადღეგრძელოს, ლექსს, მოთხრობას თუ რამდენად გაქვს თანაგრძობა შენს ვეგრდით რომ ადამიანია, არა შენი ნათესავი, არამედ სრულიად უცხო ადამიანი, მის მიმართ. ეს არის ჰუმანიზმი. მე19-ე საუკუნეში იყო ჰუმანიზმის გაზარების მცდელობა ევროპულ-ქართულ დიალოგში, როდესაც იწყებდა რაციონალიზაცია, თუ რას გულისხმობს ჰუმანიზმი ყოველდღიურობაში. ეს ევროპული იდეა შემოვიდა საქართველოში და უბრალოდ ჩაკერება კი არ ხდებოდა ქართულ ორგანიზმში, არამედ ტრანსლიაცია ქართული სინამდვილის ენაზე. ზურაბ ფანანას ფრაზა: მე ვარ ქართველი, მაშასადამე ვარ ევროპელი, არ ნიშნავს არქეოლოგიურ ევროპელობას, სიძველეს, ეს გულისხმობს საზოგადოების მოწყობის, კონკრეტული ადამიანის სიყვარულს, თანაგრძობას.
ძალიან მნიშვნელოვანია მოქალაქეობის და მონაწილეობის საკითხი. ვინ არის მოქალაქე?! ეთნიკურად ქართველი ან არაქართველი, რომელიც ზის სახლში, მიღის არჩევნებზე და შემოხაზავს იმას, ვისზეც ეტყვიან ან ვინც გადაუხდის ფულს, ფქქლოს და ურიგებს თუ ის, ვინც თავად იღებს გადაწყვეტილებას, ვის მისცეს ხმა?! ნამდვილად ეს მეთრე-მაგრამ არის თუ არა საქართველოში სიტუაცია, რომ ეთნიკურად ქართველი ან არაქართველი იქცეს მოქალაქედ?! არ არის! იმიტომ რომ, საქართველოში ყველაზე მეტად მონაწილეობის უფლება ირღვევა. მაშინ როცა მხოლოდ მონაწილე არის პასუხისმგებელი. მე თუ ხმას ვაძლევ ვინმეს, არა იმიტომ რომ ვიღაცამ მითხრა, არამედ იმიტომ, რომ ასე გადავწყვიტე, მხოლოდ ამ შემთხვევაში ვაგებ პასუხს იმაზე, რაც ხდება. და რადგან მოქალაქეებს არ ეძლევათ საშუალება ჩართონ სრულფასოვნად, თავისი სახელით ამ პროცესებში, ჩვენ ვიღებთ იმ ტიპის პროტესტებს, რასაც ვიღებთ ხოლმე. მერე კი ვევიკირს, რატომ მოხდა ამ რუსთაველზე ასეთი თავმოყრა, ზოგჯერ ეგზალტირებული, ზოგჯერ გაუაზრებელი პროტესტი. იმიტომ რომ არ არის თავისუფლება, ადამიანებს არა აქვთ თავისუფალი არჩევანის, თვითგამოხატვისა და მონაწილეობის უფლება.
ძალიან ზშირად მესმის ოპოზიციონერების და ხელისუფლების ბუღუღების მხრიდან რომ ხალხი ბნელია.ხოლო მათ აქვთ რაღაც ზემოდან ბოძებული ნიჭი, უნარი, მისია, რომ ეს ხალხი გაეყოლონ. კი არ გაანათლონ, გაზარდონ, არამედ გაიყოლონ. ამ სიტუაციის დრამატიზმი ისაა, რომ პოლიტიკური ოპოზიცია ამ ხალხს უყურებს, როგორც მასალას, რომელსაც რაღაც მომენტში (ერთერთი პოლიტიკური ლიდერის თქმით) აათუთოთუხებს, ელოციებზე ითამაშებს, კი არ მიიშრობს შეხვედულების გამო, არამედ ადავხნებს. მათ არა აქვთ თანაგრძობა მოქალაქეების მიმართ და ის კი არ უნდათ, რომ მოქალაქის არჩევანი გაცნობიერებული იყოს, არამედ ბრძად დაუკვირონ მხარი, უბრალოდ ენდონ. თუკი მოქალაქობრივი ზრდის თვალსაზრისით რაიმე მოხდა საქართველოში ეს არის არასამთავრობო ორგანიზაციების დამსახურება. ვერც ერთი პოლიტიკური ლიდერი ამას ვერ დაივეხნის. მამ როგორ უნდა შეცვალოს ხალხი?! დადავბიდან ბნელია იგი?! სიბნელე არ არის ვიღაცის პასუხისმგებლობაზე?! ხელისუფლების პასუხისმგებლობაზე არ არის ის, რომ ამგვარი პროტესტი გვაქვს, რადგან მოქალაქეები ვერ არიან სრულფასოვნად ჩართულები პროცესებში?! მაგრამ პოლიტპარტიების სიზარმაცე და ხელისუფლების სისასტიკე, ზემოდან მკურნებლის პოზიცია, ეს დღეს ჩვეულებრივი ნორმაა.
ძალიან ბნელია დღეს არჩევანის ვაკეობა, რადგან ჩვენ პოლიტპარტიებს კი არ ვაძლევთ ხმას მათი პროგრამების გამო, არამედ ქარიზმატულ ლიდერს. კი არ უსმენთ, რას ლაპარაკობს, არამედ ვუყურებთ. ეს ტოტალური პრობლემაა პოსტსაბჭოთა სივრცეში. ალბათ მოხდება ამის ტრანსფორმაცია, პლურალიზმი შობს ამ კულტურას, როდესაც შენ ერთი და იგივე ტიპის ადამიანს კი არ უსმენ, არამედ მრავალნაირს, რომელთაგანც ვიღაც შეიძლება არ მოგეწონოს ფიზიკურად და იწყებ ამ ადამიანის მოსმენას და არა დათვალიერებას. რა თქმა უნდა, არჩვენებამდე დარჩენილი დრო არ არის საკმარისი ამისათვის. არ მგონია, რომ ხელისუფლება რაღაც დამიბობებზე წავდეს. 98 წლიდან ვარ დამოუკიდებელი დამკვირვებელი არჩვენებზე და უუსტად ვიცი, როგორ დრამატულად გაუარესდა საარჩევნო გარემო. დემოკრატიის გაცილებით მაღალი ხარისხი იყო შეგარდნადის დროინდელ საარჩევნო კოდექსში. თუ რაზეც გამოსმალავს ოპოზიცია, ეს მათ სიბეჯითება და მოკიდებულება. უუსტად ვიცი, რომ ის პოლიტიკური სიმბათიები რაც არის ხალხში აუცილებლად უნდა აისახოს პარლამენტში. ეს იქნება გარანტია იმისა, რომ ჩვენ ოდესმე გამოვალთ ამ ჩიხიდან. ხალხი შეძლებს დააკვირდეს თავის არჩეულს და თუკი ის ვერ შეუხრულებს დანაპირებს, მომავალ არჩვენებში ადარ მისცეს ხმა. ეს არის დემოკრატია, პლურალიზმი, რომელიც რაღაც არეშება კი არ არის, არამედ რეალობის ამსახველი კონცეპტი. იმიტომ რომ ჩვენ განსხვავებული პოლიტიკური, კულტურული შეხვედულებები გვაქვს და ეს უნდა აისახოს ძალაუფლებაში. როდესაც არ არის ასახული, ხდება კოლაფსი და ეგზალტაცია. იქნება განწყობა, რომ მე არ მიმიცია ხმა იმ ადამიანისათვის, ვინც ჩემი სახელით ლაპარაკობს, მით უფრო რომ არ მიმიცია ლეგიტიმაცია, ხელკეტები მირტყან თავში პროტესტის გამო. ანუ ჩემს თავს არ ვაბრალებ იმას, რაც ხდება. მე მონაწილეობა არ მიმიღია იმ კანონის შექმნაში, რომლის შესრულებასაც მავალდებულებენ.

ოჯ ახური კორუფციიდან კოლ ეტიურ კორუფციამდე, კოლ ეტიური კორუფციიდან იოგურ ფეხავიობამდე...

მიმდინარე წლის 14 სექტემბერს „საერთო გაზეთი“ სსრკ-ს უშიშროების პოლიკონიკის ა. წოწონავას ხელმოწერით გამოქვეყნდა აფხაზეთის ა-რ-ის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმიდან ერთი ვაგუფის მორიგი ავჯიობა, რომელშიც, აქოლა, ზღვა მუხლამდე გეწვდებო, მათთვის ჩვეული გადათარეშებით კვლავაც ცდილობენ საზოგადოებას ნაცარი შეაყარონ თვალში.

ა.წოწონავა კი აწერს თავის ავჯიობას დაბუტატი ვარო, მაგრამ თქვენ ვერ დამისახელებთ აფხაზეთში საარჩევნო ოლქს, საიდანაც აფხაზეთის ა-რ-ის უმაღლესი საბჭოში მას ამომრჩევლისგან რწმუნება მიეცა.

საქმე ისაა, რომ 1992 წელს იმისთვის, რათა აგრესორ კრემლსა და მსოფლიოს მათეურ-კრიმინალურ ძალებს გაეღვივებინათ პუტჩისტი ეშეგარდნადის უზურპატორი ხროვა, რისთვისაც 1992 წლის 11 ოქტომბერს ჩაუტარეს ე.წ. არჩევნები, რის საფასურადაც რუსეთმა გაგრა უბოდიშოდ მოსწვევითა საქართველოს სამართლებრივ სფეროებს, ხოლო მომდევნო წელს მას მთელი ჩრდილო-დასავლეთ საქართველო (აფხაზეთი) მიაცილა.

აი, ამ „გაიმასწებებში“ ა.წოწონავა, რომელსაც საბჭოთა მილიციების სასტენი დღემდე მკერდზე ავგაროზად ჰქვია, თქვენ წარმოიდგინეთ, ისე დასჭირდა ეშეგარდნადის, რომ გულრიფშის რაიონში იგი, ყველას ფეხებზე დაიკვებინა წესით, პირდაპირ დანიშნა „დუბუტატად“ (საუბარია საქართველოს ე.წ. პარლამენტზე 1992 წ.) შემდეგ ეს თვითმარქვია, ამგვარადვე, საშეგარდნადი დამსახურებისთვის კობიტრეული იქნა ანუ ჩაირიცხა აფხაზეთის ა-რ-ის უმაღლეს საბჭოში (დამეთანხმებით, ასეთი რამ საპარლამენტო პრაქტიკისთვის მანამდე ვერ არსებინო ამავე იყო, ამ შემთხვევაში გადმონაცვალა კომუნისტური პარტიის საწესდებო დებულებანი).

იმ დროს მისი უმაღლესი დამსახურება ის გახლდათ, რომ მამინ (1992 წ.) ეშეგარდნადის პირობა მისცა, მიწასთან გაგასწორებო ეროვნულ მოძრაობას (იგივე „ზვიადისტებს“), ანუ სახალხო ხელისუფლებას მიმხრობილ ძალას (ეშეგარდნადის ოპოზიციას გაგანადგურებო).

რა მაგის პასუხია და, როდესაც 1993 წლის 27 სექტემბერს მის საშუალო კაბინეტში შევიდნ აგრესორი სეპარატისტები, მაგინაზე ილა „გასანადგურებელი ზვიადისტების“ სია. დასკვნა გააკეთეთ თქვენ თვითონ თუ ვისი „არჩეულია“ იგი.

აი, ასეთი გახლავთ ის ორფეხა, ჩემი ბიოგრაფიის მოქცევას რომ ცდილობს თავის გამოჩორკნილ ჩარჩოში. ხელმოცარულის გარჯაა ამჯერადაც ეს.

პატივცემულ მკითხველს შევახსენებ, რომ უკვე მერამდინედ სურთ ამ ქურდაცაცებს თავიანთი ვირეშმაკული და ავჯიური პასუხებით იმგვარად გააფრადონ სურათი, თითქოს ჩემი სახით ვილაც გამოუსწორებელი ჩიტირეგია ეტებდეს შარს. ამიტომ, მათი ეს ვითომ პასუხები ემყარება თავის დროზე აფხაზეთის პარტიკრატისა და საბჭოთა უშიშროების მიერ ჩემზე მიზნობრივად დაქველდ კორუფციას, რომელთაც დრომ გასცა პასუხი და მისიროლა ფაშთაბერის სანაგვეში.

ასეთი ჩასაფრება მათი ზნეობის საკითხია, მაგრამ მე აქვე მიემართავ საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების სამსახურებსა და პროკურატურას, რაც მთავარია, აფხაზეთის დევნილ საზოგადოებრიობას (მე საგანგებოდ არ მიემართავ აფხაზეთის კონტროლის პალატას, რომელმაც

2010 წლის შემოდგომაზე, მიუხედავად იმხანად აპარატის უფროსის ო. ჩარკვიანისა და მომარაგების დეპარტამენტის უფროსის ზ.ზარანდიას მამხილებელი წერილებისა, „ვერ დანახა“ გამოქვეყნებული ბოროტმოქმედებები), დაიხ, ნუ დაიზარებენ, რამეთუ, აფხაზეთის ა-რ-ის უმაღლეს საბჭოში კოლექტიურ კორუფციასა და მის დაფარვას ეხება ეს ყველაფერი, ამიტომ შეინსწავლონ ჩემს მიერ მათ მიმართ წაყენებული ბრალდებუ-

ბი (იხ. წინამდებარე გაზეთის აბრილი-იენისის ნომრები), ასევე შეამოწმონ მათ მიერ ჩემს მიმართ შეთითხნილი ცილისწამებების სისწორე, ვინაიდან, როდესაც ქვეყნის პრეზიდენტი აცხადებს ქვეყანაში კორუფცია მოისპოო და ამ დროს ეს ერთ-ერთ სახელმწიფო დაწესებულებაში ჯეჯილობს, საქვეწო პოლიტიკის დალატთან გვაქვს საქმე!

ამ ვითარებაში მე ძალიან მიკვირს აფხაზეთის ა-რ-ის მთავრობის თავმჯდომარის გაბარამიას საგანგაშოდ გულგრილი დამოკიდებულება ამ საძრახობებისადმი. ნურავინ იმშვიდებს თავს. ასეთ დროს ხალხი არ დაიდგენს თავს ბრბოდ!

მიმდინარე წლის 2 აგვისტოს მე განცხადებით მიემართე აფხაზეთის ა-რ-ის დეპუტატებს, რომელშიც საქმის არსი კიდევ ერთხელ ვაუწყე მათ. უტყუარი ცნობები გამაჩნია იმაზე, რომ გგვავაზავს მითითებით ეს განცხადება კანცელარიაშიც კი არ შეიტანეს ისე ბრძანეს მისი მოსროლა სანაგვეში. მას შემდეგ, რაც გავიგე განცხადება დაზღვევით გეავაზავენ გგვავაზამ, აწოწონავამ და კომპანიამ აწოწონავას გახმოვანებული ქუჩისფსკერულით (იხ. „საერთო გაზეთი“, 14 სექტემბერი) სცადა საპირწონე „სიმაგრეების“ აღმართვა.

აი, რა თხოვნით ვამთავრებდი ჩემს განცხადებას: „ბატონებო და ქალბატონებო, გულწრფელი კეთილმოსურნის თანადგომითა და არა ჩასაფრებელი აემოსურნის დადარჯებით მოგიწოდებთ, ერთად გაემიჯნოთ თქვენს გვერდით, თქვენი გაუმართლებელი დემილითაც ხელშეწყობილი ბოროტმოქმედებების აულაგამობას. წინააღმდეგ შემთხვევაში აფხაზეთი არ უმაღლესი საბჭო კვლავ დარჩება თავაწვევითი კორუფციის ბუდედ. მთელის პასუხისმგებლობით გარწმუნებთ, გ-გვავაზავს კრიმინალურ ბანდას არა მარტო ქვეყნის მართლმსაჯულების, არამედ დევნილთა სამს-

ჯავროს წინაშე მოუწევს პასუხისგება. არ გირჩევთ თავის დადგენას მის თანამოსაქმედ, რამეთუ დაფარვა დანაშაულის, თანამონაწილეობა ბოროტმოქმედებაში. საქმე არ გახლავთ ისე მარტივად, როგორც ეს ზოგიერთს ეოცნებება, ამაში სულ მალე დარწმუნდებით.

ასეთი გახლავთ საქმის ნამდვილი არსი. რაც შეეხება ჩემი ვინაობის აწოწონავასა და კომპანიისეულ ინტერეტაციას, მასზე პასუხი რა ხა-

ნია ჩემთან ერთად თავად დრომ გასცა. და მასთან მიბრუნება შეურაცხყოფელია ჩემთვის.

... და რადგან თქვენს პირად ავტობიოგრაფიაში ვერ გარკვეულხართ, ეს კითხვები გაგაიღვილებენ საკუთარი თავის შეცნობას: 1. თქვენ, 1993 წლის 16 სექტემბრიდან (იმის განახლება) – 15 ოქტომბრამდე (უბედურების ზონაში საერთაშორისო წითელი ჯვრის მისიის შემოსვლა), რატომ არ იყავით თქვენი ამომჩიველების გვერდით, რატომ დაყარეთ ისინი ბედის ანაბარად, უშწონ მდგომარეობაში? 2. რუსეთის ავანტიურის, აგრესიული სეპარატიზმის პროვოკაციისა და ეშეგარდნადის კოლაბორაციულ-გამყიდველური გეგმის გასწვრივ და შესაბამისად შემოუძებით თუ

არა ჩრდილო-დასავლეთ საქართველოში აფხაზეთის გასასხივისებელ განუკითხობას? 3. იქცა თუ არა თქვენთვის აფხაზეთის ა-რ უმაღლესი საბჭო ხელმოსათობ დახლად?

— არაო, დაიფიცებით მყისვე. არადა, ავჯიობა გთავაზობთ ამონარიდებს ამ ინსტიტუტის აპარატის ყოფილი უფროსის ოთარ ჩარკვიანის განცხადებიდან, რომლითაც მან პრეზიდენტს მიმართა 2010 წლის 16 სექტემბერს: „პატივცემული პრეზიდენტის წევრებო, ჩემი თქვენდამი მთავარ განპირობებული რიგი ვარემოებებით, რომლებიც არ მადლებენ უფლებას არ ჩავაყენოთ აფხაზეთის უმაღლეს საბჭოში ამ ბოლო პერიოდში განვითარებული და დამკვიდრებული ვითარების საქმის კურსში.

კერძოდ, აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს 2009 წლის დამტკიცებული ბიუჯეტით გათვალისწინებული იყო 3 ერთეული მსუბუქი ავტომანქანის შეძენა, მათ შორის ერთი აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარისთვის ამ ავტომანქანის შეძენის თაობაზე უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარემ ბ-ნმა ეგვავაზამ გამოსცა განკარგულება, რომლითაც უმაღლესი საბჭოს აპარატის სამურნეო და მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფის დეპარტამენტს დაევალა შესყიდვის განხორციელება, მაგრამ ბ-ნმა ეგვავაზამ თავად წარმოადგინა მის მიერვე შერჩეული ავტომანქანა „სუბა თუ აუბიეკი“, მისი შეფასებისთვის თავად მოიწვია დამოუკიდებელი აუდიტი, რომელმაც წარმოადგინა ავტომანქანის შეფასების დოკუმენტი, სადაც მისი საბაზრო ფასი განსაზღვრული იყო 23 ათასი ამერიკული დოლარის ეკვივალენტურ თანხით ლარებში. პირადად მე უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარისაგან დამევალა გამეფორმებინა სახელმწიფო შესყიდვის ხელშეკრულება ზემოთაღნიშნული ავტომანქანის მფლობელთან, რაც განხორციელდა და ავტომანქანა შესყიდულ იქნა 19200 ამერიკული დოლარის

ეკვივალენტურ თანხად 32 ათას ლარად, რომელიც გადარიცხულ იქნა ავტომანქანის მფლობელს პირად საბანკო ანგარიშზე და ავტომანქანა გაფორმდა უმაღლესი საბჭოს ბალანსზე. მინდა გაცნობოთ, რომ ხსენებული ავტომანქანა არ გამოდგა იმ კონდიციის, რომელიც მითითებულია აუდიტის დასკვნაში და მოკლე ხნის შემდეგ აუცილებელი გახდა მისი მთავარი რემონტი, რომლის სავარაუდო ღირებულებამაც გადაჭარბა 2009 წლის ბიუჯეტის ხარჯების მოცულობას“. (ამის შემდეგ ოჩარკვიანი თავის 4 გვერდიან განცხადებაში სიტყვასიტყვით გადმოსცემს იმ ფაქტებს, რომლებზეც არაერთგვის გუწვავთ ამავე გაზეთიდან ჩემი წერილებით). და ბოლოს ოჩარკვიანი განაგრძობს: „გაცნობებთ რა ყოველივე ზემოთაღნიშნულს, მინდა გაუწყოთ, რომ კარგად მომხსენება ის ჩემი წილი პასუხისმგებლობისა, რომელიც მაქსიმია მე, მაგრამ ამავე დროს უნდა მოგახსენოთ, რომ ზემოთაღნიშნულ ფაქტს ადგილი არ ექნებოდა, რომ არ ყოფილიყო ბატონ ეგვავაზავს მხრიდან უმაღლეს საბჭოში მანკიერი პრაქტიკის დანერგვის მცდელობები. მე კი ალბათ უნდა გამოემჩნა მეტი პრინციპულობა და ყოველთვის შესახებ ადრე ჩამეყენებინეთ საქმის კურსში“.

მას შემდეგ, რაც აფხაზეთის ა-რ-ს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ერთი ნაწილი ჩაველო გგვავაზავსა და აწოწონავას ოჯახურ კორუფციაში, ხოლო მეორე ნაწილი თვალს ხუჭავს იმაზე თუ როგორ იმარცხება სახალხო ხაზინა, იგი სულ უფრო და უფრო ანიაგებს თავისი ლეგიტიმაციის ხარისხს და არ შეიძლება წარმოადგენდეს დევნილ მოსახლეობას. ამ სახით ის მორალურად ამორტიზებული კრებითობა უკვე

მე თქვენ ავხადეთ ნილაბი და ბეჭებზეც გაგაწვიენო. აწი არა მცალია თქვენთვის, ხალხს არ სჭირდება ასეთები და თქვენი საეინაო მიწერილობა ბრბოთა სამომხმარებლო კალათა.

სწორედ ამიტომ, დევნილებმა თავად გადაწვიტონ, ხალხად დარჩებიან აწი თუ თქვენ გაგვეყვებიან და ჯოგურ ფეხაწვობაში დაიდგენ თავს.

სმარბი (ბიორბი) საჯაია
2011წ. 14 სექტემბერი

АПСНЫТЭИ ИРЕИХАЗОВ
АСОВЕТ

SUPREME COUNCIL OF
THE ABKHAZIA

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო

№ 547

28.09 2011წ.

ქ. სახლიხო, შანდორ პეტრევის 17
მოქ. სერგი საჯაიას

ჩვენთვის კარგად არის ცნობილი თქვენი „მოლავაწილის“ შესახებ, თუ გზნავთა, იფიქრე „მოლავა ვადატორების“ თვალსაზრისითაც. თქვენს მიერ „საერთო გაზეთის“ ფურცელზე გამოქვეყნებული წერილებიდანაც ავლანათლოვ ჩანს, თუ როგორ ცდილობთ ჩირქი ძოსცხათ ყველას, ვინც თქვენს მიერ გაცხადებულ ინსინუაციებს არ იზიარებს და საკიდროსი პასუხებიც მოაქვლით „სესოლანიშნული გაზეთის მემკვირბით“.

ასევე მოგახსენებთ, რომ თქვენს მიერ მოწოდებულ „მხილებებს“ პასუხი ვასცა კონკრეტოლის პალატას, რომლის დასკვნათა საფუძველზეც აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს მიერ აღმოიჭურა აღმოჩენილი წარუჭებო, რომლითა იღელმწიფობა პირები დასაჯუნ მათ მიერ ჩადენილი დარღვევების სიმწვაკის შესაბამისად თანამდებობიდან კაოაიესუვლელთაოც, რაც მარადად თქვენი თვისაც კარგად არის ცნობილი.

მიუხედავად ამისა, თქვენ მარტ აგრძელებთ თქვენს მიერ ამოიჩივებულ დ.ლისწამებებს, რომელითაც არანაიო საურო არ გააჩნიათ არსებულ ვითარებასთან. ამიტომაც, თქვენს მიერ აქვენიტარებული მოთხოვნა, ჩვენი მხრიდან თითქოსდა, უმაღლეს საბჭოში ადგილი აქვს არსებულ დარღვევებისადმი წაყრუებას, არ შეეფერება სიმართლეს და სწორედაც წარმოადგენს ჩასაყრბული, არაკეთილმოსურნე ძირის მოჩივის.

იხილეთ: დოკუმენტი უზრუნველყოფის განყოფილება

რადამიქიისაგან: „საერთო გაზეთის“ რედაქცია ამით წყვეტს აფხაზეთის უზენაესი საბჭოს წევრებსა და ბატონ სერგი საჯაიას შორის წამოჭრილ დისკუსიას და იმედს იტოვებს, რომ დაპირისპირებული მხარეები საერთო ენას გამოახაზვენ იმ საწევარი მიზნის მისაღწევად, რომელსაც აფხაზეთის დაბრუნება ჰქვია.

საერთო გაზეთის იურიდიული კონსულტაცია

„საერთო გაზეთის“ მკითხველთა შეკითხვებს პასუხობს გაზეთის იურიდიული კონსულტანტი, ადვოკატი

მთვარისა კავლოზილი.
ტელ.: 2 79 63 91;
8 790 60 64 69;
5 93 78 64 69

ზომიერ შეზღუდვას.

ჩემი შვილი გახდა დანაშაულის ფაქტის მოწმე. გამოძიება მისგან ითხოვს ჩვენების მიცემას. ჩემმა შვილმა გარკვეული მიზეზების გამო ვერ გადაწყვიტა, მისცეს თუ არ ჩვენება. გვირჩიეთ, როგორ მოვიქცეთ?

– მესმის თქვენი. მოწმის როლში ყოფნა ხშირად ქმნის უხერხულ მომენტებს, მაგრამ კანონი მკაცრია.

მოწმის (ან დაზარალებულის) მიერ ჩვენების მიცემაზე უარის თქმა სისხლის სამართლებრივი წესით დასჯადი ქმედებაა.

არსებობს გამოჩენილი სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან თავისუფლება პირი, რომელმაც უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე თავისი ან ახლო ნათესავის საწინააღმდეგოდ და ადამიანთა უფლებების (ტრეფინგის) მსხვერპლი – მოსაფიქრებელი ვადის განმავლობაში.

სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით, ახლო ნათესავად ითვლება: შშობილი, შვილად ამყვანი, შვილი, შვილობილი, პაპა, ბებია, შვილიშვილი, და, ძმა, მუუღლე.

თუ თქვენი შვილი ზემოთ ჩამოთვლილთაგან არც ერთს არ განეკუთვნება, იგი ვალდებულია მისცეს ჩვენება გამოძიებას დანაშაულის ფაქტის შესახებ.

წინააღმდეგ შემთხვევაში თქვენი შვილი დაიხვეჭება სისხლის სამართლებრივი წესით (სს კოდექსის 371-ე მუხლი).

ხსენებული მუხლის სანქცია გახლავთ ჯარიმა ან საზოგადოებრივი სამსახურის შრომა ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან გამასწორებელ სამუშაო ვადით ერთ წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთა ვადით ოთხ წლამდე.

– რამდენ ხანს შეიძლება გაგრძელდეს გამოძიება?

– საპროცესო კანონმდებლობით გამოძიების ვადა არ არის ზუსტად დაკონკრეტებული.

ს.ს. საპროცესო კოდექსის 103-ე მუხლის მიხედვით, გამოძიება მიმდინარეობს გონივრულ ვადაში, მაგრამ არა უმეტეს შესაბამისი დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით დადგენილი სისხლის სამართლებრივი დევნის ხანდაზმულობის ვადისა.

– გავიდა სააპელაციო წესით განჩინების განჩინების ვადა. განაჩინდება ვერ მოვახერხებ ავადმყოფობის გამო. შეიძლება თუ არა ვადის აღდგენა?

– როგორც მიხვდები, I ინსტანციის სასამართლოს მიერ გამოტანილი განჩინების განაჩინების ვადა გაუსული თქვენი ავადმყოფობის გამო. ავადმყოფობა ჩაითვლება საპატიო მიზეზად, თუ თქვენ გაგანაჩინებინებთ დაზარალებული საპროცესო დოკუმენტაცია.

ს.ს. საპროცესო კოდექსის 89-ე მუხლის I ნაწილის მიხედვით, სასამართლო უფლებამოსილია მხარის შუამდგომლობით აღადგინოს საპატიო მიზეზით გაცემილი ვადა, თუ ეს არ იწვევს ბრალდებულთა უფლებებისა და გარანტიების არამართ-

სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით, ახლო ნათესავად ითვლება: შშობილი, შვილად ამყვანი, შვილი, შვილობილი, პაპა, ბებია, შვილიშვილი, და, ძმა, მუუღლე.

თუ თქვენი შვილი ზემოთ ჩამოთვლილთაგან არც ერთს არ განეკუთვნება, იგი ვალდებულია მისცეს ჩვენება გამოძიებას დანაშაულის ფაქტის შესახებ.

წინააღმდეგ შემთხვევაში თქვენი შვილი დაიხვეჭება სისხლის სამართლებრივი წესით (სს კოდექსის 371-ე მუხლი).

ხსენებული მუხლის სანქცია გახლავთ ჯარიმა ან საზოგადოებრივი სამსახურის შრომა ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან გამასწორებელ სამუშაო ვადით ერთ წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთა ვადით ოთხ წლამდე.

– რამდენ ხანს შეიძლება გაგრძელდეს გამოძიება?

– საპროცესო კანონმდებლობით გამოძიების ვადა არ არის ზუსტად დაკონკრეტებული.

ს.ს. საპროცესო კოდექსის 103-ე მუხლის მიხედვით, გამოძიება მიმდინარეობს გონივრულ ვადაში, მაგრამ არა უმეტეს შესაბამისი დანაშაულისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით დადგენილი სისხლის სამართლებრივი დევნის ხანდაზმულობის ვადისა.

– გავიდა სააპელაციო წესით განჩინების განჩინების ვადა. განაჩინდება ვერ მოვახერხებ ავადმყოფობის გამო. შეიძლება თუ არა ვადის აღდგენა?

– როგორც მიხვდები, I ინსტანციის სასამართლოს მიერ გამოტანილი განჩინების განაჩინების ვადა გაუსული თქვენი ავადმყოფობის გამო. ავადმყოფობა ჩაითვლება საპატიო მიზეზად, თუ თქვენ გაგანაჩინებინებთ დაზარალებული საპროცესო დოკუმენტაცია.

ს.ს. საპროცესო კოდექსის 89-ე მუხლის I ნაწილის მიხედვით, სასამართლო უფლებამოსილია მხარის შუამდგომლობით აღადგინოს საპატიო მიზეზით გაცემილი ვადა, თუ ეს არ იწვევს ბრალდებულთა უფლებებისა და გარანტიების არამართ-

ლდებრივი პასუხისმგებლობისაგან, თუ მიიჩნევა, რომ მისი გამოსწორება მიზანშეწონილია აღმზრდელობითი იტულებითი ღონისძიების გამოყენებით.

სასამართლოს შეუძლია დანიშნოს შემდეგი აღმზრდელობითი ზემოქმედების იტულებითი ღონისძიება: გაფრთხილება; საზედამხებელოდ გადაცემა; ზიანის ანაზღაურების მოვალეობის დაკისრება;

ქცევის შეზღუდვა; სპეციალურ აღმზრდელობით ან სამკურნალო-აღმზრდელობით დაწესებულებაში მოთავსება.

– შემიძლია თუ არა მე, როგორც დაზარალებულმა, სისხლის სამართლის საქმეზე შევიტანო სარჩელი ზიანის ანაზღაურების შესახებ?

– ამჟამად მოქმედი სისხლის სამართლის საპროცესო კანონმდებლობა ასეთს აღარ ითვალისწინებს.

თქვენ შეგიძლიათ სისხლის სამართლის საქმეზე გამოტანილი გამამტყუნებელი განაჩენის საფუძველზე ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით სარჩელი შეიტანოთ სამოქალაქო სამართალწარმოების წესით. აღნიშნულის შესახებ აუცილებლად მიიღებთ განმარტებას გამოძიების დროს უფლებამოსილი პირის (გამომძიებლის, პროკურორის) მიერ.

– რამდენია გირაოს მაქსიმალური და მინიმალური თანხა?

– გირაო გახლავთ აღკვეთის ღონისძიების ერთ-ერთი სახე.

გირაოს მაქსიმალური ოდენობა საპროცესო კანონმდებლობით დაკონკრეტებული არ არის, ხოლო მინიმალური ოდენობით არის 1000 ლარი.

გირაოს თანხის ოდენობა განისაზღვრება ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმისა და ბრალდებულის ქონებრივი შესაძლებლობის გათვალისწინებით.

– რამდენ ხანს შეიძლება იყოს პირი დაკავებული?

– სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 174-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მიხედვით, დაკავების ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 72 საათს. დაკავებულს არა უკვიანეს 48 საათისა დაკავებულს უნდა გადაეცეს ბრალდების შესახებ დადგენილება. თუ ამ ვადაში დაკავებულს დადგენილება არ გადაეცა, იგი დაუყოვნებლივ უნდა გათავისუფლდეს. დაკავების ვადა ითვლება ბრალდებულის პატიმრობის ვადაში.

– ვარ დაზარალებული სისხლის სამართლის საქმეში. ბრალდებულს, რომელმაც დამაყაანა, იცავს მისი და. არის თუ არა ეს ადვოკატის აცილების საფუძველი?

– როცა ბრალდებულს იცავს მისი ახლობელი (და, ძმა, ბიძაშვილი, მეგობარი და ა.შ.) ეს არ წარმოადგენს ადვოკატის აცილების საფუძველს.

– გამოძიებამ ჩემს შვილს დაუნაშა ადვოკატი სახაზინო წესით. შემიძლია თუ არა შევცვალო იგი ჩემი არჩეული ადვოკატით?

– შეგიძლიათ. თქვენ შეთანხმებას (ხელშეკრულებას) გაუფორმებთ თქვენს არჩეულ ადვოკატს, ამის შესახებ აცნობებთ გამოძიებას და ადვოკატი შესაბამისი ორდერით ჩართება სისხლის სამართლის საქმეში, ხოლო ადვოკატი სახაზინო წესით გამოთავისუფლება.

xal xis azriT

Wikileaks-ს თუ დაუჯერებოდა, გამოდის რო ქართული პოლიტიკური ისტორიის მთავრობის ოპოზიციანად ერთი დიდი ბოზების და ჩამშვებების სბროლია... ისე რა ურბენიათ ამ "ოღრაშებს და ოღრაშუნებს" ამერიკის საელჩოში პასტიტით და ფურცლით ხელში, აზრზე ხართ?

მისა, რამდენი ახალგაზრდა ააცილებს გზას? პოლიციელებს და დაპატიმრებულებს, პროკურორს, მოსამართლეს და რავე... ის ვარდი უნდა გაუკეთო ამათ ერთ ადგილზე. ასეთი სახელწოდების ასაშენებლად არ მოუხდენია ხალხს ვარდების რევილუცია.

ბევრი ფიქრობთ, რომ თუ სააკაშვილის ხელისუფლებამ იმედეები ვერ გაამართლა, ამის გამო შევარდნაზე მაგარი მმართველი იყო და რევილუცია არ უნდა მომხდარიყო?

ამიტომ 50 წელს ზემოთ მყოფი პედაგოგის კომპიუტერული ექსპერტიზა ნიშნავს გეგმავრობას საკუთარი დედის, რომელმაც მუხუ გაწოვა, ან მამის, ხარ თუ არა მისი შვილი.

ისეთი სიმშვიდე საქართველოში, ფეისბუქი რომ არ გქონდეს კაცს, თავი ერთ-ერთ განვითარებულ და დემოკრატიის ოაზის ქვეყანაში გეგონება.

პარლამენტის და მინისტრთა კაბინეტების ვირთხეობა, გამოდით გარეთ, გამოიხედეთ, რა ხდება ქვეყანაში, უკვე საქართველოს 3 მოქალაქიდან 2 უცხოელია, უსწრაფესად არის საჭირო კვლევების შემოღება ნებისმიერი ქვეყნის მოქალაქეთა მიმართ, რომლებიც საქართველოში შემოდიან, გამოიხედეთ გარეთ, როგორ დაგვიმახინვეს ულამაზესი ქვეყანა და ხალხი...

შემოგვიერთდით facebook-ზე „საერთო გაზეთი“

მესმის, რომ ეს კაცი საქართველოს დირექტორის პოსტიდან წასვლას არ აპირებს, მაგრამ მაინცა და მაინც 2015 წელს რატომ აწევა, ვერ გავიგე. ვითომ ციფრი 5-ით რომ თავდება, იმიტომ? არანაირ ვადებში 2015 წელი არ ჯდება. თუ პრემიერობა დააპირა, 2017-ში უთავდება. თუ პრეზიდენტობა, 2018-ში. რომც დაუშვავთ, რომ 2012 წლიდან აპირებს პრემიერობას (რაც წარმოუდგენელია), მაინც 2016 წლის შემოდგომაზე გასდის ვადა. ხუთწულის გეგმა კი, რამდენადაც მახსოვს 2010 წელს არ შემუშავებულა. სხვა რა რჩება? აშკარად 5-ზე აქვს გართულება. კაბალისტიკაშია გადავარდნილი.

საზოგადოება, რომელიც ხელისუფლებას პატივს 2007 წლის ნოემბერს, 2008 წლის აგვისტოს ომს, 2011 წლის 26 მაისს, ყველაფრის ღირსია და, უარესს უნდა ელოდოს!

ვის უნდა ვებრძოლოთ, რომელ მუხობელ ან მოღვე ქვეყანასთან შეგვიძლია ბრძოლა ტრაბახისა და ქაღილის გარდაანდა, რატომ უნდა ვებრძოლოთ, ამოწურა დღევანდელმა ხელისუფლებამ დიპლომატიური და სახალხო პოლიტიკის ყველა ხერხი და ბერკეტი? თუ ომი გარდაუვალია, უსათუოდ გაფილული და გარეგებული სიტუაცია და ახალი ტერიტორიების დაკარგვა მოკვება:(:(:(

მონაკოს პრინცს ვიღობას ციხეების მინისტრი რა პონტში უწევს? "კარგი გოგოა შოუ... ლამაზი"-ს პონტში? მისი ცოლის პატრონს არ მგონია, ხელოვნური კალმახელიძე გაუკვირდეს :))))))))))))) ერთი კარგათ აღზრდილი საშუალო ასაკის მამაკაცი (სასურველია არისტოკრატიული ფესვებით) არ უნდა გეყავდეს ასეთი შემთხვევებისთვის? დანაჩანგლის ხმარება მაინც რომ იცოდეს წესიერად.

სარკოზის კავკასიურ ტურნეს, სომხეთ-აზერბაიჯანის „განხეთქილების გაშლის“- ფარაბახის დასრულება და ჯილდოდ ჯავახეთი და იქიდან აჭარის გავლით ზღვაზე გასასვლელის სუნი უდის! ამაში ვალში არ დარჩებიან აზერბაიჯანელები და ქართველებს მხედარმთავარს, ამბობენ, სოლიდურად უნაზღაურებინო, მორალურ ზარალს, დემორთა არ ქნას ამ ხმების რეალური ასრულება!

როგორც ამბობენ, დირექტორთა ასაკი არ უნდა აღემატებოდეს 47 წელს. ამ ასაკამდე პედაგოგის მართლაც აქვს გარკვეული მთავრობის თანამდებობრივი ზრდისთვის,

ჩემი შვილი ამ ზაფხულს ურეკში ერთ ახალგაზრდას შეხვდა გურის ერთ-ერთი სოფლიდან. ეს ახალგაზრდა დარწმუნებული იყო, რომ აგვისტოს ომში ჩვენ გავიმარჯვეთ და ძალიან გაიკვირა, როცა სიმართლე გაიგო – ეს ომი მართლა წაგავით?

ანბონ სინარულია ქორწინდება

ჯერ კიდევ არ ახმაურებენ, რომ მალე შედგება დიდებული ქორწილი ცნობილ სპორტსმენს ანტონ სინარულიძესა და იანა ლებედევას შორის. ქორწილი სექტემბრის თვეში არის დანიშნული, მაგრამ ამბობენ, რომ წვეილმა ჯერ კიდევ ზაფხულში საიდუმლოდ დაიწერა ჯვარი.

24 წლის ცნობილი რუსი არისტოკრატი ქალბატონი იანა ლებედევა, როგორც მეგობრები ამტკიცებენ, 30 წლამდე დაქორწინებას არ აპირებდა, მაგრამ თავის ბლოგზე მან ახლახან გამოაქვეყნა საკუთარი საქორწინო ტანისამოსის ფოტო. კაბა 70 000 ევროს ღირებულებისაა.

წვეილების მეგობარი და პროდუსერი აცხადებს: ანტონ სინარულიძე ბედნიერებისგან ცაში დაფრინავს.

ლუდმილა გურჩენაოს გარდაცვალების შემდეგ სენინს ოთახში შუქი არ ჩაუქრია

ლუდმილა გურჩენაოს სიკვდილის შემდეგ მისი მეუღლის სერგეი სენინის უახლოეს მეგობრად და გულისნაღების გამზიარებლად გურჩენაოს დამხმარე ღიასახლისი უანა გახდა. იგი აცხადებს, რომ სენინის მტკიცე გადაწყვეტილებით, ამ სახლში სხვა ქალბატონი ვეღარასდროს შემოდგამს ფეხს.

– ლუდმილა მარკოვნასთან სამსახური სასიამოვნო იყო, იგი არასდროს გაგარძობინებდა, რომ თვითონ იყო მთავარი, ხოლო მე – მოსამსახურე. ქალბატონი ხშირად მეუბნებოდა: დავჯდეთ, ვისაუბროთ, ჩაი დავლით.

უანას თქმით, სერგეი ლუდმილას სიკვდილის შემდეგ კარგა ხანს არ მიჰკარებია საჭეს, მითუმეტეს, რომ მას სივარდელე უყვარს ავტომობილი. იგი ჩაკეტილ ცხოვრებას ეწევა. მის გვერდით ყველაზე ხშირად საკუთარ მძღოლს – მიშას ნახავთ და ლუდმილა მარკოვნას საყვარელ ძაღლს.

მეუღლის გარდაცვალებიდან 40 დღის განმავლობაში სენინთან რომელიმე უახლოესი მეგობარი რჩებოდა და არ აქრობდნენ შუქს საღარბაზო ოთახში.

ყველაზე მეტად გაუჭირდა პატრონთან განშორება ძაღლს, რომელიც ლუდმილას საწოლთან ჩაცუცქული და თვალცრემლიანი ხშირად უნახავთ სენინის სანუგეშებლად მისულ მეგობრებს.

ჰოლანდიელი ქალბატონი 63 წლის ასაკში დაეაბინა

63 წლის ჰოლანდიელი ქალბატონმა თავისი პირველი პირში გააჩინა და იგი ყველაზე ასაკოვანი დედა გახდა მთელ მსოფლიოში. გოგონა, რომელსაც მეგანი დაარქვეს საკეისრო კვეთის შედეგად მოველინა ქვეყნიერებას. მედიკოსების სიტყვებით, დედა და ახალშობილი თავს ბედნიერად გრძობენ და ჯანმრთელობაც დამაკმაყოფილებელი აქვთ.

ახალშობილის დედა არაა გათხოვილი. იგი მარტო ცხოვრობს. მან შარშან გაიარა ხელოვნური განაყოფიერების პროცედურა. დონორი კვერცხუჯრული მის ორგანიზმში საზღვარგარეთის ერთ-ერთ კლინიკაში გადანიერგეს. თუმცა ჰოლანდიელი არ არის ყველაზე ხანდაზმული დედა. ინდოეთში 70 წლის ასაკში გააჩინა გოგონა ერთმა ინდოელმა ქალბატონმა.

მეცნიერებმა დაადგინეს, რა ხდება ქალის ტვინში ორგანიზმის დროს

ამას არავინ მოელოდა. მეცნიერებმა გამოიკვლიეს ტვინის აქტიულობა ორგანიზმის პროცესში. აღმოჩნდა, რომ მთავარი ზონა ტვინში არის ორი და თითოეული ზონა აქტიურდება სხვადასხვა სასიამოვნო გამღიზიანებლებზე.

საინტერესოა, რომ თვითმაცოფილება არცთუ ისე უმნიშვნელო სიამოვნება ყოფილა, რომელიც განსაკუთრებულ ტკობას გადაწყვეტილების მიღების პროცესში ღებულობს. მაგრამ საოცარია, რომ თვითმაცოფილების ზონა სექსის პროცესში საერთოდ გამოთიშულია. მეცნიერები დარწმუნდნენ, რომ უმაღლესი ორგანიზმული შეგრძნებები მაშინ მიიღწევა, როცა ქალი სექსის პროცესში მამაკაცზე მთლიანად მინდობილად მიიჩნევს თავს.

კვლევის ხელმძღვანელების სიტყვებით, ქალთა უმრავლესობის აზრით, ორგანიზმი ეს არის თვითკონტროლის სრული დაკარგვა უმაღლესი სიამოვნების ხარჯზე.

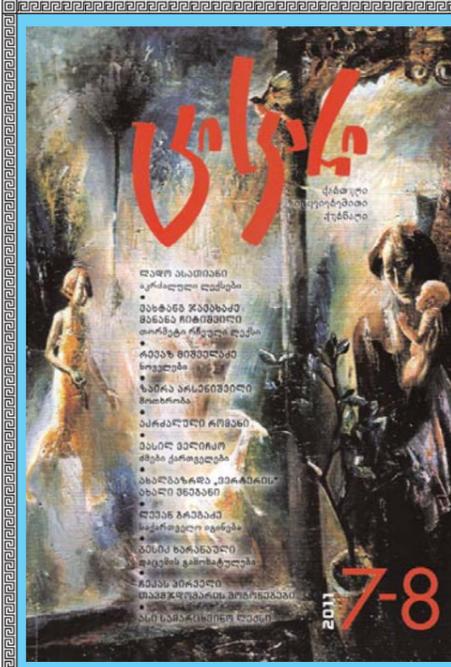
მაგრამ მამაკაცთა ორგანიზმი განსხვავებული ყოფილა. მეცნიერები ამტკიცებენ, რომ მამაკაცები ორგანიზმის პროცესში საერთოდ არ იყენებენ ტვინს, ისინი გონების გარეშე აღწევენ ორგანიზმს სიამოვნებას.

მოამზადა ანა ვალაჰკორიამ

ასკროლოგიური პროგნოზი

- მმრძი** – თავშეკავება გმართებთ, თორემ დაპირისპირება გარდაუვალია. მოთმინება მალე სასურველ ნაყოფს გამოიღებს.
- მშრო** – უჩვეულო სიასხეობა არ შეგაშფოთოთ. ეს კვირა მეტად დაძაბული, მრავალფეროვანი და ემოციური უნდა იყოს. გულს ნუ გაიტეხთ ყოველდღიურობაზე ფიქრით, ცუდი არაფერი გელით.
- ტყუპები** – ამ კვირაში ერთ-ერთი ახლობელი დაგეგმირდება და შესაძლებელია, რაიმე საქმეში თანამონაწილეობა შემოგთავაზოთ. ფრთხილად იყავით, ბრმად არ ენდოთ, თორემ ინანებთ.
- პირჩხიბი** – უხეში გამონათქვამებისგან თავი შეიკავეთ. უპირატესობა მიანიჭეთ იმ მოსაზრებებს, რომლებიც კომპრომისზე აგებულია.
- ლომი** – მოულოდნელად საინტერესო ატმოსფეროში მოხვდებით და იმხარულელებთ, ოღონდ, გასსოვლეთ ერთი რამ – ღირსეულად მოიქცით, თორემ ჭორები არ აცდებთ.
- ქალწული** – სახლში ნაკლები პრობლემები შეგექნებათ. ნუ იქნებით ზედმეტად თვითდაჯერებული. გირჩევნიათ, ზოგიერთ მომენტს ეკვივით შეხედოთ.
- სასწორი** – ერთ-ერთი ახლობლის ინიციატივას მხარს თუ აუბამთ და პროცესებში ჩაერთვებით, საკუთარ შესაძლებლობებში იოლად დარწმუნდებით. ამ კვირაში პირადი პრობლემების მოსაგვარებლად ნაკლები დრო დაგჩრებათ.
- მორიქალი** – ადვილი შესაძლებელია, ქალაქიდან გაემგზავროთ. გექნებათ საქმიანი მოლაპარაკებები და შეხვედრები. თქვენი მომავალი პროგრესით წირიმართება. გელით სინარული. ამიტომ შევიძლიათ თავს უფლება მისცეთ და პირადი საქმეები მოაგვაროთ.
- მშვილდოსანი** – კვირის პირველ ნახევარში სერიოზულ დაბრკოლებებს წააწყდებით, მაგრამ ოთხშაბათიდან ყველაფერი მოგვარდება. ახლობლებს და თანამშრომლებს თავაზიანად მოეხარით.
- თხის რქა** – ინტერესების ახალი სფერო გაგიჩნდებათ, შესაძლოა, რამდენიმე დღეში გაემგზავროთ მოგიწიოთ. საკუთარი საქციელით კმაყოფილი დარჩებით. მოთმინება იქონიეთ. ოჯახსა და სამსახურში ახალი საზრუნავი და თავსატეხი გაგიჩნდებათ.
- მმრძე** – თანდაყოლილი შინაგანი შარბი და მომხიბვლელობა პარტნიორულ ურთიერთობებში ახალ-ახალ წარმატებებს მოგიტანთ. ადვილი შესაძლებელია, მომავალ კვირას მნიშვნელოვანი პრობლემების ნაწილი დაძლიოთ.
- თმუხები** – სერიოზული და მეტად მნიშვნელოვანი არჩევნის წინაშე აღმოჩნდებით. გარკვეული პიროვნებები საკუთარი პოზიციების გასამყარებლად თქვენ დაგეგმობიან, შემდეგ მოვლენები თქვენს სასიკეთოდ წარმართება.

გამოვიდა ჟურნალ „ცისკარის“ მეშვიდე-მერვე ნომერი, რომელიც ჩვეულ ტრადიციას აგრძელებს და ამჯერადაც თემატური მრავალფეროვნებით გამოირჩევა.

რუბრიკა „ასი ლექსი, რომელიც ზებირად უნდა იცოდეს ქართველმა“ ამ ნომერში შოთა რუსთაველის უკვდავი „ვეფხისტყაოსნიდან“ ვთავაზობთ „ლოცვა ავთანდილისას“.

რუბრიკაში „უჯრამი ჩაკეტილი ლექსები“ მკითხველი ლაღო ასათიანის ლექსს „დედას“ გაცნობა, რომელიც არცერთ ჭეშმარიტ ქართველს გულგრილს არ დატოვებს.

ჟურნალში საპატიო ადგილს იკავებს ვაჟა-ფშაველას ლექსი „კაი ყმა“.

რუბრიკა „პოეტის თორმეტი რჩეული ლექსი“ ვახტანგ ჯავახიძის და მანანა ჩიტიშვილის შესანიშნავ პოეზიას მასპინძლობს.

ჟურნალი „ცისკარი“ თითოეული ქართველის გულში ღრმად ჩაბუდებულ სატიკვარსაც არ იფიცებს და რუბრიკაში „გვასსოვდეს აფხაზეთი“ ლევან მალაზონიას დოკუმენტურ მითხრობას – „სოხუმიან ახლოს, მაშინ...“ ვთავაზობთ.

რუბრიკა „უჯრამი ჩაკეტილი რომანი“ ამჯერად ჟურნალის ფურცლებს ავთანდილ კვასხაძის „სიკვდელ-სიცოცხლის როკას“ უთმობს.

რუბრიკა „რუსი მწერალი ქართველების შესახებ“ ვასილ ველიჩკოს – „მეტი ქართველებს“ შესთავაზებს მკითხველს.

„ცისკარი“ ამ ნომერში ახალ რუბრიკას – „ახალგაზრდა „ვერტერის“ ახალი ვენებანი“-ს ვთავაზობთ, სადაც გაეცნობით ზაზა ბურჭულაძის, სოფია კენჭიაშვილის, მირიან ტორონჯაძის და ეკა ქვანიშვილის „შემოქმედებიდან“ ფრაგმენტებს. აქვე, რუბრიკაში „უხამსი მწერლობის გამო“ ლევან ბრეგვაძისა და ბესიკ ზარანაულის შეფასებებს იხილავთ.

ჟურნალში ბეჭდავს ზაირა არსენიშვილის, რევაზ მიშველაძის, ლალი ბრეგვაძე-კახიანის და ვანო შატბერაშვილის პროზას.

რუბრიკაში „ასი სამარცხვინო ლექსი“, კი მკითხველი კალე ბოზოხიძის ლექსს „ბოლშევიკურ განთიადს“ გაეცნობა. ექვტარეშეა „ცისკარის“ (რედაქტორ-გამომცემელი სერგი კაკალაშვილი, სარედაქციო საბჭოს თავმჯდომარე ნოდარ გრიგალაშვილი) ახალ ნომერს მკითხველი დიდი ინტერესით გაეცნობა.